1924

சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்

உ

கடவுள் துணை.

சர்வசமய சமரசக்

கீர்த்தனைகள்.

இவை

மாயூரம் முன்சீப்

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டதை

கே. பே. சி. இராஜகோபால்முதலியார்

அவர்களால்

சென்னை

கணேசானந்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

சுத்தபதிப்பு.) (அண

[illegible]

சர்வசமய சமரசக்கீர்த்தனைகளின்

பலபிரிவுகள்.

* ஹிதோபதேசக் கீர்த்தனைகளின்விவரம்.

பலபிரிவுகள் உத்தியோகசம்பந்தக் கீர்த்தனைகளின் விவரம்.

குடும்பசம்பந்தக் கீர்த்தனைகளின் விவரம்.

சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகளின் அகராதி.

சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகளிலுள்ள

இராகங்களின் அகராதி.

இராகம்	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்.		
அசாவேரி	552 157 167 185	கல்யாணி	
அடாணா	26 69 141	கற்சடா	22
அபூர்வம்[ணி	130	கனகவசந்தம்	111-148
அபீர் கலியா	129	கன்னடகௌளை	53
அம்சதொனி	132-142 31-63	காப்பி	104
ஆகிரி	36-357	காம்போதி	4-29-38-45-57 187
ஆநந்தபைர			
ஆபி		குந்தளவரா	100-140
இந்துஸ்தான் காப்பி	102-118-119 146-147-150 151-192	கெங்கா தரங்கணி	80
ஈசமநோகரி	74 168 [180	கேதார கௌளம்	3-20-35-44
உசேனி	2[illegible] 124 139	கேதாரம்	28-32

36 112
3 71

இராகம்.	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்.	இராகம்.	கீர்த்தனைகளின் இலக்கம்.
எதுகுலகாம்போதி	56 61 143 144	கௌரிபந்து	114 116 154
கண்டா	96	சங்கராபரண[ம்	60 252 156 173
கமாஸ்	40 55 77 153	சஹானா	73 83 99 84 17
கரகரபிரியை	54		
சரசாங்கி	131	பங்களா	85
சாமந்தா	91	பந்து	106
சாமா	41 88 101109	பந்துவராளி	51 159
சாரங்கா	49 179	பரஸ்	8 58 65 82 92 191
சாவேரி	105 162 184		
சாளங்கபைர[வி	95	பலஹம்சா	
		பியாகடை	93
சுத்தசாவேரி	86 89	பியாகு	30 75 174
சுப்பிரதீபம்	7		18 64 103 110 134 176
சுருட்டி	17 120 145	பிலகரி	
செஞ்சுருட்டி	39 43	புன்னாகவரா	128 183
சைந்தவி	45	பூபாளம்	31 125 165 19
செளராஷ்டிர[ம்	135 155 163166 172 131 182	பூர்ணகௌளை	66
			6
ஜங்கலா	126	பூரணச்சந்திரிகை	
ஜயந்தஸ்ரீ	33		
ஸ்ரீராகம்	62	பூரிகல்யாணி	
தாபார்	12 161	பைரவி	127
தன்னியாசி	16 68 158 175	மத்யமாவதி	81 981
தினசங்கரா[பரணம்	133	மணிமங்கு	16 112 122 171
		மனோகரம்	48 59
துசாவந்தி	2 27	மாஞ்சி	11
தேசமுகாரி	155	முகாரி	136 44
தேசிகதோடி	14 137	மோகனம்	24 71 170 181
தேவகாந்தாரி	1		9 47 121 123
தேவ மனோக[ரி	87 149	யமுலகல்யா[ணி	169 177 18
தோடி	7 72 75 107 138	ரீதிகௌளை	21
நாகத்தொனி	99	லலிதா	78
நாதநாமக்கிரி[யை	10 117 164 168 188	வசந்தா	79
			166
நீலாம்புரி	67 97		

உ

கடவுள் துணை.

சர்வ சமய

சமாசக் கீர்த்தனைகள்.

1. இராகம் - தேவகாந்தாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எக்காலமும்உந்தன் பொற்கால்பணிந்துகொண்
டிருக்கநீவரம் அருள்வாய் — எக்கா

அநுபல்லவி.

தக்கோர்அபிமான ஞானசீலா
சகலபுவனரக்ஷ காநுகூலா — எக்கா

சரணங்கள்.

1 சந்தமேவுபிர பந்தமாலைபாடி
கந்தமார்உன்அர விந்தபாதம்சூடி
வந்தனுதிகள் அநந்தமேசொல்லி
விழுந்துபூமியில் எழுந்துநைந்துருகி — எக்கா

2 துங்கசாதுஜன சங்கமோடுகூடி
பொங்கும்ஞான அளங்கவாரிஆடி
அங்கமேபரவ சங்கொளப்பல
தங்களோடுசுப மங்களங்கள்சொல்லி — எக்கா

3 பழுதிலாதுதினம் முழுதும்உன்னைநாடி
தொழுதுநேசமுடன் அழுதுபாடிஆடி
ஒழுகுசெந்தமிழின் மெழுகுபோலமனம்
இளகியேஅதிக புளகிதாங்கமுடன் — எக்கா

4 பூதலம்பரவு பாதவேதநாதா
சாதகம்செய்யும் ஆதேந்தநாதா
போதநாயகனே பூதநாயகனே
நீதநாயகனே வேதநாயகனே — எக்கா

2. இராகம் - அசாவந்தி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓடிநான்உனைத் தேடிவந்தேன்-எனக்
குதவிசெய்தருள் ஐயனே

அநுபல்லவி.

நாடிஉன்பாதம் தொட்டேன்
கோடிதரம் கும்பிட்டேன்
நாதவிநோத பிரசாதபிரபோத
அபேதஅதீத நிர்வாதஹிதனே

சரணங்கள்.

1 அற்பமானபதார்த்தம் சற்றும்விரும்பேன்
ஐயாவினு யதார்த்தம்
அற்புதபரமார்த்தம் கொடுத்தருளில்
அதுவே உபயோகார்த்தம்
பற்பல விசித்திரனே
கற்பனு சமுத்திரனே
பாச விநாச சுரேச நரேச
பிரகாச விகாச உலாச விலாசனே

2 வந்துனையே அடுத்தேன் கீர்த்தனமாலை
வகைவகை நான்தொடுத்தேன்
வந்தனம்கைகொடுத்தேன் நீவசிக்கஎன்
மனக்கோயிலுங் கொடுத்தேன்
அந்தமனை உனக்கே
உந்தன்மனை எனக்கே
ஆயவிதேயர்கள் நேயசகாய
அகாய உபாய ரிபாய விதாயனே

3 அன்பர்உபாசனனே பூதலந்தன்னில்
அதர்மவிமோசனனே
இன்பநிவேசனனே பூதலந்தன்னில்
இதயசிம்மாசனமே
என்பவங்களைத் தீர்ப்பாய்
உன்பதந்தன்னிற்சேர்ப்பாய்
ஏக அநேக திரிலோக நிர்வாக
தெய்வீக விவேக அமோக தியாகனே

3. இராகம் - கேதாரகௌளம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எனை ஆதரிப்பாயே என்மனை இருள்
தனையே பிரிப்பாயே எனை

அநுபல்லவி.

க்கும்செல்லா
வினையே அரி ருபுல்லா
விண்ணுன் ன்மனம்கல்லா
நினையா எதனுடன்மல்லா

நிச்சயப் பிரபோதனே
அக்ஷயம் பிரக்கியாதனே
சர்ஜ்ஜனப் பிரபாதனே
துர்ஜ்ஜனப் பிரமாதனே எனை

சரணங்கள்.

1 துக்கப்பிர பஞ்சத்தொல்லை
சொல்வதற் குண்டோஎல்லை
திக்குவே றெனக்கில்லை
தெய்வமேகேள் என்சொல்லை

சிஷ்டர் சமுதாயனே
துஷ்டர்கள் அபாயனே
இஷ்டர்கள் சகாயனே
அஷ்டகுண நேயனே எனை

2 அடியனுன் வினைவசம்
ஆயினேன் இதுநிசம்
படியிற் கருணாரசம்
பாலித்தருள் கவசம்

பக்தஜன நேசனே
சுத்தமன வாசனே
சித்தமல நாசனே
வித்தக விருசனே எனை

3 மருவிய பாசவலை
மாட்டிஉற் றேன்கவலை
தரும சைதன்னியநிலை
தந்தென் மயக்கதொலை

சங்கட நிவாரக
எங்கள்குல தாசா
பொங்குசுக தா... லா...கா
துங்கவேத நாய... வந்...யகா

4. இராகம் - காம்போ... ...தி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்உவந்தருள்செய்யு இத்தனை தா...
சீலனேபுவனபரி பாலனேமூலனேநீபு...ரமத்தேம்து

அநுபல்லவி.

நித்தனேபுவியெங்கும்பிர சித்தனேசகலலோக
சுத்தனேஜீவகோடிகட் கத்தனேசுத்தனேநீயுன் (சித்)

சரணங்கள்.

1 அசடனென்பதென்ன ரகசியமாபெற்ற
அன்னையிடம்உண்மை சொல்லவேபயமா
வசஞ்செய்வதருள்வதுனக் கோர்விஷயமாயாவும்
வல்லஉனக்கிதென்ன அதிசயமா

வசனசா துரியனே
மன்னமா துரியனே
சுஜனர்கள் பிரியனே
சுரர்தொழும் பெரியனே (சித்)

2. நிதமும்உனதுபத கைங்கரியமேசெய்ய
நீயருளெனக்குச் சுதந்திரியமே
அதுவேயெனக்குப்பெரும் சௌகரியமே இனி
ஐயனேவேண்டேன் வேறுஐசுவரியமே

அதிசய அப்பிரமேயா
அகணித சுப்பிரகாயா
நீதிநெறி செப்பும்வாயா
விநயசங் கற்பதூயா (சி...)

3 பூதபௌதீகமெல்லாம் நிறைவோனே நல்ல
புண்ணியத்திருமறையை அறைவோனே
வேதநாயகன்மனம் உறைவோனே ஞான
விழியில்லாதவருக்கு மறைவோனே

போதகப் பிரகாசனே
புண்ணியப் பிரதேசனே
சாதககிரு பேசனே
தாசருட் பிரவேசனே சித்தம்

5. இராகம் - அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னிடத்திற்சொல்லாமல் யாரிடத்திற்சொல்லுவேன்
ஓ ஓ ஜகதீசா உன்னி

அநுபல்லவி.

மின்னிடத்தாசையறு புனிதர்கள்தமக்கின்பம்
பொழிதருவேஇந்தப் புவியில்நான்படுந்துன்பம் உன்னி

சரணங்கள்.

1 வயிறுபசிக்கும்பிள்ளை மாதாஇடம்போமன்றி
அயர்வுறும்பெறும்பிணி அருமருந்தாலன்றி
அயலொன்றினாலே அதுதீருமோகனே
வெயிலால் வருந்துவோரே
வேண்டுவர் நிழல்நீரே
உயிர்ப்பயி ரோம்புங்காரே
உனையன்றிக் கதியாரே
உலைவுறுசல்லடை போற்பலஓட்டை
உளதாகியவெறும் புழுமலக்கூட்டை
நிலையெனமனக்கவி செயும்பலசேட்டை
நித்தயம்நான்அத னாற்படும்பாட்டை உன்னி

2 நர்தனேநான்பிழை யாதுசெய்யினும்நின்னை
நம்பினேன்என்மேலின்னம் க்ஷாத்ரமா பாரில்
ஓதரும்புலச்சத்து ராதியர்கையிலென்னை
ஒப்புவிக்குலதர்ம சாஸ்திரமா மறு
யாதார்மேற் செல்லும்நேத்திரம்
வாயே அபத்தயாத்திரம்
தீதுரைகொள்ளுஞ் சுரோத்திரம்
சிற்றின்பம் வேண்டுங்காத்திரம்

தீய அவயவங்கள் செயுந் தினமோசம்
சிந்தையிற்குடிகொண்ட தாசாபாசம்
நாயேன்செய் கைகளே ஆபாசம்
நாற்பக்கத்திலும் நான்படுங்கிலேசம் உன்

3 எத்தனைசுமைபாவம் வேண்டுமானாலுமூந்தி
எனக்குக்கொடுக்கலாம் அச்சாரமே-எந்தன்
அத்தனேநானுன்சேயென்றறிந்தும் நோய்செயுமானைபக்
கார்தந்தார்இந்த அதிகாரமே-சர்வ

உத்தமஞ்சேர் நிர்தோஷ
உன்னதமா விசேஷ
பத்தர்நித்திய சந்தோஷ
பாசமயத்து வேஷ

பாக்கியமலர்தருள் பழுக்கும்உத்தியான
பலபுவனத்மகோடிகள் அபிமான
ஆக்கியவேத நாயகன்ஸ்வாதீன
அன்னைதந்தைகுரு தெய்வஞ்சகலமுமான உன்

6. இராகம் - பூரணகௌளை, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்பிழைகள் பொருத்தருள்வாய்-எனை அலைக்கும்
துன்பவினை அருத்தருள்வாய்

அநுபல்லவி.

முன்பாவியே ஜெயிக்கும்
அன்பர்கள் அனுபவிக்கும்
இன்பமே அவர்விரும்பும்
நின்பதகமலம் நம்பும்

சரணங்கள்.

1 நேயனைப்போல்விவகரிப்பேன் துதிகவிகள்
ஆயிரம்உண்டாக்கிவிரிப்பேன் என்செய்கையெல்லாம்
வாயின்அபலாது மனந்தோயும் அன்புளதோசிறு
நாயின்அன்புமேயிலாமல் தீயவம்பனுய்த்திரியும் எ

2 எண்ணவொண்ணுபோ என்பவமேஜடனேஇந்த
மண்ணினில் என்ஜன்ம் அவமே தினந்தினமும்
உண்ணலும் சித்திரைதனை நண்ணலும்பெரும்பவங்கள்
பண்ணலும்அல்லாதன்பதம் என்னசெய்தறியேன்ஸ்வாமி

3 போதகம்என்னிடம்லயமே என்மனம்பஞ்ச
பாதகங்கட்காலயமே புவனமிசை
பாதவம்புரிபவர்க்குக் கோதகலும் இகபர
சாதகங்கொடுத்தாளும் வேதநாயகாஇரங்கி என்

7. இராகம் - சுப்பிரதீபம், திரிபுடை.

பல்லவி.

வினையே எனையே மேவாதருளே வினை

அநுபல்லவி.

தினையேநம்பினேன் னின்மலப்பொருளே வினை

சரணங்கள்.

1 கனவிலுந்தருமத்தைக் கண்டறியேனே
அனவரதமும்உன தருள்குறியேனே வினை
2 பாவமெனப்பதற் கொருபதியானே
ஜீவனும்வழிதெரியாமற் போனேனே வினை
3 உதரபோஷணையன்றி உனைநினையேனே
இதயந்தனில்உன்னடி இணைபுனையேனே வினை
4 பூதலந்தொழும்அதி புண்ணியமித்திரனே
வேதநாயகன்தொழும் வியலபுத்திரனே வினை

8. இராகம் - பரசு, ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆண்டருளே கருணை பூண்டருளே

அநுபல்லவி.

தூண்டருஞ் சுடராக விளங்கும்
சோதியே உயர் நீதியே எனை ஆண்ட

சரணங்கள்.

1 என்னை ஆள்வதுபாரமா என
திடம்வர வெகுதூரமா
அன்னைக்கும் உபசாரமா எனக்
கருள்புரிய இன்னேரமா கன

ஆயனே மெய்ஞ்ஞான
சூரியனே சர்வலோக
காரியனே மிகுந்தவுள
தாரியனே ஜகந்தனில்

உன்னையல்லாது பின்னையார்துணை
யோகனேசுக போகனே எனை ஆண்ட

2 எனதுடலெனும் புல்லையே காக்க
எவர்க்குங்காட்டுவன் பல்லையே
தினமும் ஆயிரந்தொல்லையே இதில்
சிறிதுமேசுகம் இல்லையே கன

சேதனனே பெரியபு
ராதனனே பரமநி
கேதனனே மெய்ஞ்ஞான
சாதனனே அனுதினம்

நினதுபாதம் நம்பினேனே அதி
நேசனே பிரகாசனே எனை ஆண்ட

3 பொறுமை உனக்குச்சொந்தமே நான்
புரியும்பிழை அநந்தமே
மறுமையுறு நிர்ப்பந்தமே கெட
மலர்ப்பாதாரவிந்தமே கன

மாக்ஷியனே அடியர்கண்
காக்ஷியனே சர்வாண்ட
சாக்ஷியனே தனி அர
சாக்ஷியனே தினந்தினம்

சிறுவன்வேத நாயகன்பணி
கீர்த்தியே அறமூர்த்தியே எனை ஆண்ட

9. இராகம் - போகனம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

காக்ஷியெனக்குக் கொடாமலிருக்கின்ற
காரணம் ஏதையா கா

அநுபல்லவி

சாக்ஷியாய்நிற்கும் சருவாதிகாரனே
மாக்ஷியுடையோர்மகிழ் நிர்விகாரனே கா

சரணங்கள்.

1 அந்தரங்கபத்தி அற்றவனென்றோ
ஆச்சிரமத்தில்பெயர் பெற்றவனென்றோ
பந்தப்பேய்க்குள்ளத்தை விற்றவனென்றோ
பாதகங்களெல்லாங் கற்றவனென்றோ கா

2 மறந்தும் ஒருமெய்சொல் லாதவனென்றோ
மருந்துக்கும் நன்மைஇல் லாதவனென்றோ
சிறந்தமெய்ஞ்ஞானங்கல் லாதவனென்றோ
தேசத்தார்க்கெல்லாம்பொல் லாதவனென்றோ கா

3 வசிபமறையை இகழ்ந்தவனென்றோ
ஈனமதத்தைப் புகழ்ந்தவனென்றோ
நீசெய்தநன்றி மறந்தவனென்றோ
நீசர்க்குள்மெத்தச் சிறந்தவனென்றோ கா

4 ஆதிமத்தியாநந்த ரஹிதமகேசா
அற்புதசின்மயா னந்தவிலாசா
வேதவேதாந்த விதிஉபதேசா
வேதநாயகன் இதயப்பிரகாசா கா

10. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்புரிவாயே எனதுள
மருள்தெரிவாயே

அநுபல்லவி.

இருளை நிகருப்கருள்கொள் ஒழியா
இலகும்பொருள் உளசம்புரி உலகம்படர் விளங்கும்படி அரு

சரணங்கள்.

1 நினைவெல்லாம் உன்நினைவதாயென்னெஞ்சம் உண்ணுதோ பழு
புனையும்வாய்வெறும் பேச்சைவிட்டுனை புகழ்ந்துபண்ணு
இருவினையளவு மெய்தனைவிடாது
சிந்தித்துனை வந்தித்திடு புந்தித்திடம் வந்துற்றிட

2 எத்திசையும்உன் னுருவமாகவே இலக்கக்காணேனோ சொந்
அத்தம்யாவும்நீயென்றேமிக ஆசைபூணேனோ கனே
பத்தியாயுனை நித்தம்போற்றிப்
பாடித்தினம் நாடித்தவம் நீடிக்கதி கூடிக்கொள்

3 நீதமாயரும் போதமாயெங்கும் நிறையுங்கர்த்தாவே நாளும்
வேதநாயகன்காதல்மனப்பெண் மேவும்பர்த்தாவே கொண்ட
வசமறப்பிர சாதர்உதவி
இழிவண்டியுபழிவின்றெல் வழிகொண்டுனை விழிகண்டிட

11. இராகம் - மணிரங்கு, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்இரங்கிநல் முத்தர்தங்கோஷ்டியிற்
சேர்த்தெனைக் காத்தருளே

அநுபல்லவி.

உத்தமசீலர்தஞ் சித்தமலர்உறை
ஞானே கோனே வானே தேனே சி

சரணங்கள்.

1 நின்னடித்தொண்டனென்ன அறியும்
நித்தப் உலகந்தானே
என்னை உன்தொண்டின் பலனென்றெனைப்புவி
வசில்என் சொல்வேனே
பண்ணரும் உன்னருள் எனனருகாகிடப்
பண்ணே கண்ணே எண்ணே விண்ணே இ

2 பொய்த்தெய்வங்களைப் போற்றிப்பெரும்பழி
பூண்டவர் தம்முனைமே
மெய்த்தெய்வம்உன்னைத் தொழும்எனக்கென்ன
விசேஷப் பிரயோஜனமே
கைத்தொழில் அண்டம் அனைத்தையுந்தாங்கிடு
கையா தூய்யா மெய்யா ஐயா சி

கழுவக்கழுவ அழுக்குடல்மீது
கலந்திடருந் தன்மையே
தழுவிடுமென்னெஞ்சுறு மாசுகள் நீங்கிடத்
தந்தருள்வாய் நன்மையே
எழுமண்பொருவேத நாயகன்போற்றிடும்
ஏகா யோகா வாகா தியாகா நித்த

12. இராகம் - தர்பார், திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

என்னை ஆளையா என்னிணையப்பன்
உன்னைக்கேளையோ

அநுபல்லவி.

மின்னைநிகரும்வாழ்வை வெறுப்பவர்க்குரியோனே
அன்னைபிதாசற்குரு வாகியபெரியோனே என்னை

சரணங்கள்.

அடியேன்மேற்சினமா என்குறைநீக்கி
ஆள்வது கனமா
கடினம்நின்மனமா எனதுநெஞ்சங்
கவலைக்கா சனமா
படியிலென்னகத்துறு பாவஇருளைமாற்றித்
திடமுறமேவுமெய்ஞ்ஞான தீபந்தனையேற்றி என்னை
என்றுஞ்சஞ்சலமா ஐயனேமாயைக்
கிவ்வளவு பலமா
வென்றுகொள்புலமா அதனால் ஏழை
மெலிவது நலமா
நன்றுருவாகியநாதா என்முகம்நோக்கிக்
குன்றெனநான்செயுங் கொடுவினைகளைப்போக்கி என்னை
கைவிடலாமா என்னிடம்வரக்
கால்மலர் நோமா
நைவினைபோமே இனிமைதங்கும்
நன்னயநாமா
தெய்வநாயகனுக்குத் திகழுறும் அகளங்கா
கைவல்லியஞானநெறி கமழுந்தரப்பிரசங்கா என்னை

4 தித்திக்குந்தேனே அமுதேகன்
தேவர்கள் கோனே
எத்திக்குந்தானே எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல்
இருக்குங் கோமானே
புத்தியுடையோர்சூட்டும் புகழ்மாலை அணிவோனே
பத்தியுடனேவேத நாயகன்பணிவோனே எ

13. இராகம் - கல்யாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தருணங்கருணைபுரிகுவாய் ஐயா-உனக்கனந்தங்கோடி
சரணஞ்சரணந் தெரிகுவாய் மெய்யா தருண

அநுபல்லவி.

அருணகோடி தேஜோமயனே பொன்
திரணமென்றுன்னுவோர்பயனே இத் தருண

சரணங்கள்.

1 இந்திரியசத்துருக்கள் செய்மோசம்
என்னசெய்வேனிரங்கித்தால் பிரயாசம்
நிந்தனையான அநுபந்தபாசம்
நீங்கச்செய்வாய் புண்ணியஉபதேசம்

நீயேகதியன்றோ ஒரு
தாயேதுயர்ஒழுன்றோ இறு
நாயேன்கெடல்நன்றோ கண
தீயன்உடல்குணன்றோ இது தருண

2 கோரமாய்த்தன் பிள்ளைசெய்யினுந் தீது
கோபித்துத்தக்கிடுந் தாயுண்டோஓது
காமமான்செயும் பாபம்பொறுத்து
கைவிடல்வேறெனக் காதாவேது

காயத்தை எடுத்தேன் அரு
மாயத்தை அடுத்தேன் அரி
பாயத்தை உடுத்தேன் இரு
நேயத்தை விடுத்தேன் இது தருண

3 நச்சுமரத்தையும் வைத்தவன்தானே
நாள்தோறுங்காவல்செய்யாமல் இரானே
இச்சகமீதில்எனை அமைத்தோனே
என்னைநீ தூளாவிடற் பிழையேனே

ஏகந்தழைப்புருவே சுக
போகந்தழைதருவே கன
யோகந்தழைதிருவே முதிர்
பாகந்தழைகுருவே இது தருணம்

4 நிதமும்நானும் பாதகச்சேறு
நீக்கிடப்போனுமே நின்னருள்ஆறு
விதியுங்கதியும் இல்லையேவேறு
வேதநாயகனே அருள்பேறு
வேதத்துருவோனே பல
பூதப்பெருமானே கன
போதத்தமர்கோனே உன்
பாதத்தைவிடேனே இது

14. இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயானே ஆண்டருளோ உனை
அண்டினனேமனம் வேண்டினனே ஐயா

அநுபல்லவி.

பொய்யாம்வாழ்வினில் நான்குழையாமல்
போகாதிகளில் என்மனம் நுழையாமல் ஐயா

சரணங்கள்.

1 ஒருநிமிஷமு முனதடிமறவாமல்
உலகநியினு முனதருள் துறவாமல்
இருதயமதனிலோ ரிடர்பிறவாமல்
இழிவுறுபழியோடு நாணிறவாமல் ஐயா

2 உன்னையலாதொரு வரையுந்தொழாமல்
உதரநிமித்தம் எங்குமோடியழாமல்
இந்நிலமீது துராசையெழாமல்
இறந்தபின்றெரி நரகில்விழாமல் ஐயா

3 நல்லவழிதனை எந்தநாளும்விடாமல்
நாட்டில்அசடனென நாண்பேரெடாமல்
பலவகைபாகிய பழிகள்தொடாமல்
பாவையர்மோகத்திற் படிந்துகெடாமல் ஐயா

எனதுயிர்போல எவ்வுயிரையும்பேண
இகசுகபோகத்தை என்றுமேகாண
மின்னும்குறு பாணந்தனைப்பூண
வேதநாயகனே நானுனைக்காண ஐயா

15. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவரந்தருவாய் ஸ்வாமி இந்த

அநுபல்லவி.

பந்தவினையெலாம் அறவேண்டும்உன
பாததரிசனம் பெறவேண்டும் இந்த

சரணங்கள்.

1 தினமும்உன்பதமலர் தொழவேண்டும் நான்
தேகபரவசமா யெழவேண்டும்
அனல்மெழுகாயுருகி யழவேண்டும்இனி
ஆனந்தக்கடலில் நான்விழவேண்டும் இந்த

2 தேகவிஷாதிகள் கெடவேண்டும் ஞான
தீபத்தைஎன்னுளத்தில் இடவேண்டும்
பாகஅறப்பயிரை நடவேண்டும் அந்தப்
பயிர்க்குள் அருட்புனலை விடவேண்டும் இந்த

3 மோகப்பசாசுதனை வெலவேண்டும் நல்ல
முத்திநெறியிலே செலவேண்டும்
நாகமெனும்புலனைக் கொலவேண்டும்
நாயகனேயுன்னை மம்சொலவேண்டும் இந்த

16. இராகம் பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தப்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பாயே பாச
பந்தக்கணைகளையே அறுப்பாயே இந்த

அநுபல்லவி.

சொந்தப்பிள்ளைகளான தூயவர்க்குப்பிதாவே
அந்தப்பரமசுகம் அளிக்குங்கனதாதாவே இந்த

சரணங்கள்.

1 ஆதியானபரஞ்சோதி ஏன்னை நான்வெறுத்தேன்
என்மனந்தனை
ஆகமாதிகள்சொல் யோகசாதனையில்நிறுத்தேன்
அநுதினமும்
வேதம்வேதியர்கள் ஓதுநீதியையுமறுத்தேன்
சமர்த்தன்போல
விர்புபேசிப்பெருபாம்புபோல விடப்பொறுத்தேன்
சதாகாலமும்

பூதவாழ்வுதனை நாடினேன்-மறு
மாதர்கள் சுகந்தனைத்தேடினேன்-பஞ்ச
பாதகரோடும் உறவாடினேன்-தன
காதகனென்றுபெயர் சூடினேன்
ஆதலர்க்கழுதியாமலே தடுத்தேன்
சாதுஜனங்களைக்கண்டே தடியெடுத்தேன் இந்த

2 நேயமானதந்தைதாயைச் சற்குருவைப்பழித்தேன்
ஜெபதபத்தை
நித்தியதர்மங்களைப் பத்திமார்க்கங்களைஒழித்தேன்
கைப்பொருளெல்லாம்
காயமோகசுகமாயவாழ்விற் செலவழித்தேன்
உனைத்தொழாமல்
காட்டில்வாழ்மிருககூட்டம்போலே நாள்கழித்தேன்
அநுதினமும்

தூயரைக்குறைசொல்லித் தூற்றினேன்-பெரும்
தீயரைத்தினந்தினம் போற்றினேன்-நல்ல
ஞாயவழக்குகளை மாற்றினேன்-பதி
னாயிரம்பொய்சொல்லத் தோற்றினேன்
வாயில்வந்தபடி வம்புகள்தொடுத்தேன்
கோயில்மணியமெனக் குடிகளைக்கெடுத்தேன் இந்த

3 பூமிலேபெரியபாவிஎன்று பேரெடுத்தேன்
புரட்டுருட்டும்
பொய்யும்வஞ்சனையும் செய்யும் மார்க்கந்தனையடுத்தேன்
உன்னுமந்தனை
நாவிலேஎனதுபாவிலே சொலாமல்விடுத்தேன்
ஞானியைப்போல்
நாட்டில்மாயவேஷங்காட்டிஎன்னை நான்கெடுத்தேன்
அநுதினமும்

பாவமும்பழிகளுந் தாங்கினேன் பெருங்
கோவமுங்குரோதமும் ஓங்கினேன் புண்ணிய
ஜீவனஞ்செயயாமலே தூங்கினேன்
பாவம்செய்யும்வழி நீங்கினேன்
ஆவலாகப்பிறர்பொருள் அபகரித்தேன் . இந்

4 வாங்குகூலிகளிற்சோரஞ்செய்து நான்குறைத்தேன்
பிரரிடத்தில்
வாங்கியபொருள்களை ஏங்கிலென்றுநான்மறைத்தேன்
பஞ்செத்திலேவியா
பாரஞ்செய்யப்பலசேரில் நெல்லைக்கட்டிநிறைத்தேன்
நல்லதண்ணீரைப்
பாழிலேசகலநாழிகையும் விழலுக்கிறைத்தேன்
முதலினோடு

நேரவட்டி கணக்கூட்டினேன் வெகு
தூரம்அகவிலையை நீட்டினேன் வழக்
கோரஞ்சொல்லிச்சண்டை மூட்டினேன் உப
சாரஞ்செய்தோர்க்குக்கத்தி தீட்டினேன்
தாரம்பிள்ளைகளுக்குந் தான்செய்வேன் வஞ்சம்
நேரில்வேதநாயகா நின்னடிதஞ்சம் . இந்

17. இராகம் - சுருட்டி, திசிரஜாதி - ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவனே தயைசெய்தருள்வாயே

அநுபல்லவி.

பாவஉடலம்எடுத்து நீளும்
பாதகனும்என்னை நாளும்
பந்தப்பகைசாடாமல்
சிந்தைத்துயர்கூடாமல்
நிந்தைப்பழிமூடாமல்
இந்தப்படிவாடாமல் தேவாதி

சரணங்கள்.

1 கற்பகோடிகாலம்போல அற்பவாழ்வினைமதித்தேன்
காரணமாகஎந்நேரமும் அசங்காரம்நெஞ்சினிற்பதித்தேன்
தற்பரஉன்பொற்பதாப்புயந் தாழ்ந்திடாதென்னை துதித்தே
சாந்தமாய்யோகாந்தமார்க்கஞ் சார்ந்திடாமற்குதித்தேன்

நற்பதந்தனைநாளுஞ்சார்ந்து
நாசவினைகள் யாவுந்தீர்ந்து
ஞானந்தனிலே நீட
மோனந்தனையே நாட
வானந்தனையே தேட
ஆனந்தமுமே கூட தேவாதி

பாசமாம்பிசாசம்என் மனம்வாசஞ்செய்வது நிலையே
பாபமுங்கடுங்கோபமும் பலர்சாபமும் பெருமலையே
நேசமும் விசுவாசமும் பிரகாசமும் எனக்கிலையே
நிந்தையான அகந்தைமூடும் என்சிந்தையுங் கடுஞ்சிலையே
ஈசனேஎன்பாவம் நீக்கி
என்னையேஉன்தாச னாக்கி
இன்பக்கடலே சேர
துன்பக்கடலே போர
அன்பர்க்கினமே சார
என்பொய்குணமே தீர தேவாதி

அன்பர்களிக்கஇன்பம்அளிக்கும் ஆனந்தப்பெரும்நதியே
அனவரதமுங்கனவிரதர்கள் அகத்தில்ஒளிருமதியே
துன்பசாகரஎன்பதுகெடத் தோன்றிடும்பரகதியே
தொண்டன்வேதநாயகன் மனப்பெண்டகமகிழ்பதியே
நின்பதந்தனைநாளும் ஏத்தி
நேசமாய்க்கவிமாலை சாத்தி
நீதிப்பயனே விள்ள
ஆதிப்பழியே தள்ள
வேதப்பயனே கொள்ள
போதத்தினிலே துள்ள தேவாதி

18. இராகம் - பியாகு, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தநிமிஷமே பாப நிவர்த்தி
எனக்கருள்வாய் ஸ்வாமி இந்த

அநுபல்லவி.

எந்தநிமிஷத்தில்சாவு வருமோவென்
றேங்கியேநான்பயந்தேன் உயிர்
நீங்கிடில்என்னசெய்வேனே சுரர்கோனே இந்த

சரணங்கள்.

1 காலையோமாலையோ நாளையோசாவெனுங்
காலக்கணக்கறியேனே வந்த
வேலைமுடியுமுன் ஓலையனுப்பிட
வேண்டாஞ்சொன்னேன் சிறியேனே என்னை
ஆண்டாலுனைப்பிரியேனே பெரியோனே இந்த

2 பொட்டென்றுதேகந்தான் சட்டென்றுவீழ்ந்திடில்
கிட்டஒருவர்நில்லாரே குழி
வெட்டென்பர் பிரேதத்தைக்கட்டென்பர் மண்ணைமேற்
கொட்டென்பர்போவர்பொல்லாரே ஆன்ம
நஷ்டம்வராமற்காண்பாரே துயர்தீர இந்த

3 கப்பல்இல்லாமலே எப்படியேனுங்
கடலைகடக்கவொண்ணாதே நாளும்
அப்படிநின்பதத்தெப்ப மில்லார்க்கந்த
ஆனந்தவீடுநண்ணாதே நல்ல
ஞானந்தருவாயிப்போதே கைவிடாதே இந்த

4 ஆதிமத்தியாந்தரகிதப் பிரபோத
அபேதபுராதனநாதா நாளும்
காதலுடன்வேதநாயக னுள்ளக்
கமலந்தங்குருப்பாதா எனக்
கமலந்தாஇன்னம்வாதா கிடையாதா இந்த

19. இராகம் - கல்யாணி, அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

இந்தஉபகார மறவேனே பூமி
அந்தரம்எங்கும் நிறைகோனே இந்த

அநுபல்லவி.

விந்தைநரஜன்மம்நான் மேவஅருள்நோக்கினாய்
தந்தைதாயமனைசேயர் தந்துகுறைநீக்கினாய் இந்த

சரணங்கள்.

1 குருதியாகியசேறு கூட்டி நல்ல
கொழுமாமிசச்சுவரை நாட்டி
வரிஎன்புவிட்டங்கள் பூட்டி கட்டும்
வலியநரம்புகளை மாட்டி

இருகாலில் நவவாசம் உடல்மனையைவீக்கினாய்
இன்பங்கள் நுகாஜந்திரியம்ஆக்கினாய்
அரியஆன்மாவில்நல் லறிவினைத்தேக்கினாய் இந்த

2 பூமியாகியவீடடைத்தாய் பஞ்ச
பூதாதிஊழியர் சமைத்தாய்
மாமதுரவுணவுகள் கொடுத்தாய் அந்த
வானமாம்பந்தலும் எடுத்தாய்

சோமசூரியதார காதிபன்வற்றினாய்
சகவாயுவாம்உஷ்ண சோகத்தைமாற்றினாய்
சேமஉணவாக்கவே தேயுவினை ஆற்றினாய்
சீதக்கடல்கொண்டு தண்ணீரைஊற்றினாய் இந்த

3 கடலாறுகுளம்ஓடைதந்தாய் மலர்க்
காவுகளம்உதவினா பெந்தாய்
தடமலைதருக்களும் வகுத்தாய் வனம்
சார்மிருகபக்ஷிகள் பகுத்தாய்

திடமானநவமணி உலோகாதி நீட்டினாய்
ஜெகஜோதியாகவே சிங்காரம் நாட்டினாய்
அயின் றிநானாவிநோதங்கள் காட்டினாய்
ஐம்புலாதிகளுக்கும் இன்பங்கள் ஊட்டினாய் இந்த

4 சிலபறவைக்கானஇசை பாடும் வேறு
சிலபறவைதிரு நடனம் ஆடும்
பலமிருகம்நார்வேலை புரியும் நல்ல
பசுவாதிபாலினைச் சொரியும்

மலர்கனிகள்காய் கிழங்குமரமெலாம் நீட்டுமே
மண்ணன்னம்விளை வித்துவயிறார ஊட்டுமே
சலதாரமெங்களைத் தலைமுழுக் காட்டுமே
சர்வபொருள்களும் நல்லசந்தோஷம் மூட்டுமே இந்த

5 பித்தர்க்குநீசெப்பாரகமே வளம்
பெரிதெனிதுமீதற்ப சுகமே
சுத்தர்க்கு நீசெப்பேரகமே பரம்
சுகமெனவிரும்பும்என் அகமே

பத்தர் அநுகூலாற் பரமகாருண்ணியனே
பகிரண்டகோடிகள் பரித்திடுந் திண்ணியனே
வித்தகசொரூபமேமேவுநற் புண்ணியனே
வேதநாயகன்உள்ளமீதுவளர் கண்ணியனே இந்த

20. இராகம் - கேதாரகௌளம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தைக்குள்உறைந்தும்நீ சிந்தைதுயரந்தனைத்
தெரியாதோ ஸ்வாமி சிந்தை

அநுபல்லவி.

அந்தரபுவியெங்கும் அரசாக்ஷியளிப்போனே
எந்தப்பொருளின்உள்ளும் இருந்தகங்களிப்போனே

சரணங்கள்.

1 பாலையும்விஷம்ஆக்கும் பாம்புபோல்கொடுமனம்
பலசுகத்தையுந் துன்பம் ஆக்குமே
பூலோகமெல்லாம் வசமாயினுவேறொரு
புவனத்தையும் பிடிக்க கோருமே
காலமுழுதும்இந்தக் கருத்தேயாதனுரூபம்
கலியாணவீட்டிலும் கட்டிக்கொண்டழும்சோபம்
மேலவனே எனக்கிதுவாய்த்ததென்பாபம்
வேதநாயகனேபாராயோஎன்பரிதாபம் சிந்தை

2 இருதலைகொள்ளிநடுவிருக்கும் எறும்புபோல
எந்நாளுந்தொலையா விகாரமே
ஒருசாணுகிய உதரகுழி அடைக்க
உலகில் படுங்கஷ்டம் அபாரமே
தரணியின்வாழ்தென்பது தானேவிஷவிருக்ஷம்
சார்வதாஇதில்வரும் சங்கடம்கோடிலக்ஷம்
தருமயோகாந்தநிலை சார்தல்உத்தமபக்ஷம்
சர்வாநுகூலா உனக்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷம் சிந்தை

3 போர்களநடுவிலே குடியிருப்பதுபோலத்
புலச்சத்துருக்களின்போராட்டமே
சேர்க்குந்தசைவடிவாந் தேகமிதுபிணியுந்
தீவினைகளும்வளர் தோட்டமே

பார்க்குள்இதுவே ஆசாபாசநடனசாலை
பகலும்இரவும் இதுபடிபுமேமோகவலை
தீர்க்கன்வத்தியர்க்குத்தினமும் கொடுக்கும்வேலை
தினமும்வேதநாயகா சேர்ந்தேன் உன்திருக்காலை சிந்தை

21. இராகம் - யமுனாகல்யாணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ்சரணம் நாதா உன்
சரணம்ஒன்றுதா

அநுபல்லவி.

திரணமாகிய காயமே இதில்
தினம்அனந்தம் அபாயமே
மரணம்வரும் முன்னேயமே பெற
மகிழ்ந்தருளசகாயமே கோடி

சரணங்கள்.

1 பாவியேன்இருதயமே பல
பாதகங்களின் மயமே
மேவிடுந்துர்விஷயமே விளை
விலக்கு அருள்நன் னயமே
மாவினைகளை மாற்றுவாய் எதிர்
வந்தென்சிந்தையில் தோற்றுவாய்
சேவைதந்தென்னைத் தேற்றுவாய் இந்தத்
தீயனைக்கரை யேற்றுவாய் சரண

2 மதம்இராகது விசேஷம் பொய்
வஞ்சகம்பல தோஷம்
எதிலும்நான் விசேஷம எனக்
கில்லையே புண்ணியசேஷம்
மதனப்பேயை ஓட்டுவாய் நல்ல
மார்க்கத்திலென்னைக் கூட்டுவாய்
விதனாசைப் பூட்டுவாய் உன்
வீட்டிற்குவழி காட்டுவாய் சரண

3 தாசர்கள்பரிபாலா கன
சாத்விககுண சீலா
நீசர்கள்பிரதி கூலா சத்ய
நீதியுறுசெங் கோலா
ஆசறுமுதல் நூலனே அகி
லாண்டகோடிவி சாலனே
நாசரகித மூலனே வேத
நாயகன் அநுகூலனே சரண

22. இராகம் - கற்கடா; ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிலம்நீதா வேதநாதா
சிறியன்மீது வாதா அபேதா சிலம்

அநுபல்லவி.

மூலகாரண தயாபரவேதா
மோக்ஷசாம்பிராச் சியப்பிரதாதா

சரணங்கள்.

1 நன்மைதின்மைஇன்ன தென்பது தெரியேன்
ஞானமார்க்கந்தனை யேயனுசரியேன்
சின்மயானந்த னேஜெபம்புரியேன்
தீயனுனநான் பாபத்திற்பெரியேன் சிலம்

2 தாயிருக்கப்பிள்ளை தயங்குதல் சரியோ
சாமிநீ என்மனம் வாழவும் வரியோ
நீயிருக்க எந்தன் துன்பம் உபரியோ
நீயேதாமசிக்க என்னுடம் கிரியோ சிலம்

3 ஜீவசிட்டிஸ்திதி லய அதிகார
ஜென்மசாபல்லியப் பிரதான உதாரா
தேவதேவதன பூசித்திரா
சிறியன்வேதநா யகனுபகாரா சிலம்

23. இராகம் - உசேனி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நின்பதமே துணை ஐயா மனத்
துன்பம் அகல அருள்செய்வாய் நின்

அநுபல்லவி.

இன்பமகோ தியே இனியதயாநிதியே
அன்பர்பாகதியே அமரக்கதிபதியே நின்

சரணங்கள்.

என்மனம்இளகாத பொருப்பேமாயை
என்றைக்கும்அதிர் குடியிருப்பே
தன்மமே அதற்கரு வருப்பேகெட்ட
தாமசகுணமென்றால் விருப்பே
நன்மைகெடுக்கும்இச்சை நாசக்கொருநெருப்பே
இன்மையெல்லாம்அகலத் திருவருட்கண் திருப்பே நின்

ஏதும்அறியேன்ஞான சாஸ்திரம்புவ
னேசா உனக்குநான்எம்மாத்திரம்
சோதனைக்கெளியேன் அபாத்திரம்அதி
தீயனேவன்இன்னம் க்ஷாத்திரம்
வேதனைமிகக்கொண்டு மெலிவுற்றேன் அகோராத்திரம்
சாதகமுறவேநீ தருவாய்மெஞ்ஞானநேத்திரம் நின்

நீசனென்வினைக்கெல்லா மூலம்என்தன்
நெஞ்சஞ்செய்வதும் பிரதிகூலம்
பாசபந்தஉலகஜாலம் தன்னில்
ஈசனேகேளாயோஎனைநானிடும்ஓலம்
தாசன்வேதநாயகன் தனக்குநீயருள்சீலம் நின்

24. இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஆள்வாயெனதுள மூள்வாயெனக்குந்தன்
அடியிணையே துணையே ஆள்

அநுபல்லவி.

நீள்சுககனியனே நேசருக்கினியனே
நாள்வளர்தனியனே நயமறைத்தொனியனே ஆள்

சரணங்கள்.

1 பேதைநான்பயனில்லாப் பேச்சிகண்டப்பிரசண்ட
பிறரைமயக்குவதிற் பெரியஉற்பாதபிண்டம்
வேதைவினைஎனக்கு விளைசருக்கரைகண்டம்
விரைந்தருள்புரிஉனக் காயிரங்கோடிதண்டம்
வேதனே வரப்பிர சாதனே ஆசீர்
தானே சுரர்புகழ்கொள் காதனே நாதனே எனை ஆள்

2 மனமெனுங்குரங்குக்குக் கனஅறமேஉபேக்ஷை
வாதனைநீக்கிடாமல் எதின்னமும்பரீக்ஷை
தினகரரூபனே திவ்யமெய்ஞ்ஞானதீக்ஷை
திடமுடன்கொடுத்தருள் அனுவேளைதயேக்ஷை
தேவனே மனோ பாவனே மறைசொல்
நாவனே தயைநின்ற சுபாவனே ஜீவனே எனை ஆள்

3 நிகரில்கனதெய்வீக நின்மலசுலக்ஷண
நித்தியம்நினைபும்பக்தர் நெஞ்சப்பிரதக்ஷண
சகலஜீவாத்மகோடி தாங்கும்சம்ரக்ஷண
சர்ஸ்திரம்புகலும்சுரர் ஸ்தோத்திராமிர்தபக்ஷண
தாங்குவாய்நெஞ்சில் ஓங்குவாய்துயரம்
நீங்கவேவேதநாயகன் பாங்கர்நின்றனுதினம் ஆள்

25. இராகம் - ஆரபி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகனே என்மீதிலுன்
திருவுளம்இரங்குவையே வேத

அநுபல்லவி.

ஜீவன்முக்தியூர்ஜித சிலர்பிதாரார்ஜித
தாவில்அதிபூஜித சர்வசமயயோசித வேத

சரணங்கள்.

1 கரதலாமலகம்போல்உனக்கு யாவுந்திஷ்டாந்தம்
கர்த்தனேஅறியாயோ நீஎனதுவிர்த்தாந்தம்
பரவும்பதங்களென்றால் பாலகர்க்கும்ஆனந்தம்
பலபதங்கேட்டுந்தயைபண்ணுயே தோசித்தாந்தம்
பற்பலகற்பல உற்பவிற்பன
கற்பனைசெப்பரும் அற்புதஉற்பன வேத

2 தனமிகவேண்டுவோர்க்குச் சல்வியோடுதானமோ
தானமுள்ளோர்க்குக்கானல் ஜலமனுபானமோ
கனசுகந்தேடெனக்குக் கவலைசன்மானமோ
கதியருள்வாயுனக் கநுபராதீனமோ
காத்த சமர்த்த பிரசித்த சம்வர்த்தன
பக்தர்கள் சுத்த அகத்துறை நிர்த்தன — வேத

3 தினமும்அனந்தபாவஞ் செய்வதென்சம்பிரதாயம்
சிந்தைக்குறங்கசப்புபா வேப்பிலைக்கஷாயம்
இனவேதநாயகனென் றேற்றேஉன்னாமதேயம்
எனக்கெல்லாவிதினும்அப் பெயர்க்கெனுஞ்செய்சகாயம்
எம்பர உம்பரும் அன்பரும் நம்பிய
அப்சர சம்பிரம் இன்பம் நிரம்பிய

26. இராகம் - அடாணா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசாநின்பொற்பாதமலர் நம்பினேன் என்னை
இக்ஷணமேவந்து ரக்ஷணஞ்செய்தருள் — ஈசா

அநுபல்லவி.

தாசர்மனகமல வாசனேகேசா
சாசுவதயோக சாம்பிராஜ்யநிரகேசா
ஆசைக்கினியை அவாங்கனேகோசா
அண்டபிரமாண்ட அகண்டசராசா

சரணங்கள்.

1 எத்தனைபேர் சுகித்தமர்வீட்டில்
எனக்கிடம்பூச்சியமா தயை
சித்தங்கொள்வாயெனப் பித்தனெனக்குத்
தினமனோராச்சியமா நல்ல
நித்தனேஇன்ப மிகுத்தமுக்திநலன்
நீதில்வானவ ரோதுவரோகலன்
சத்தில்வழக்கவர் பேசிஎன்னபலன்
தாயேஉற்றதுணை நீயேயின்வேறிலன் — ஈசா

2 மர்குணபாக சையோகமின்றிப்புவி
வாழ்ந்தவர் தாமெவரோஎங்கும்
வெகும்நெஞ்சுன்னரு காகவாதிதற்
கேகுறுக்குச்சுவரோ விஷ
நாகமாயையெங்கும் சர்வகொள்ளையோ
நான்பயனில்லாமற் பேசிடுங்கிள்ளையோ
ஆகினுமென்புத்தி தான்சுத்தவெள்ளையோ
ஐயனேநானென்ன தாயில்லாப்பிள்ளையோ ஈசா

3 வந்துன்தரிசனந் தந்தருளிலென்
மனக்குறைதீரேனோ உந்தன்
சுந்தரபாதமென் சிந்தனையூன்றிற்
சுமக்கடல்சாரேனோ பெரும்
பந்தநெருப்புக்கென் சிந்தனைசெய்தையா
பாவியென்றென்னைக்கை நீவிடில்சத்தையா
விந்தைநலந்தந் திடல்பெருவித்தையா
வேதநாயகன் பங்கென்னசொத்தையா ஈசா

27. இராகம் - துசாவந்தி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதியேபரஞ்சோதியே எனை
ஆதரித்தருள் வாயே ஆதியே

அநுபல்லவி.

ஓதிஉணர்வொண்ணாதோங்குங்குணாகர
நீதிவடிவமுறு நின்மலசாகர ஆதியே

சரணங்கள்.

1 உலககாரியத்தில் நான்வெகுதிராணி உன்னை
உண்ணுவதிற்கேவலம் அப்பிராணி
நலந்தன்பதெனக் குண்டோமாராணி எந்தன்
நல்வவற்றப்போதுமோ ஆயிரந்தோணி
மலவசமாகிச் சோர்ந்தேன்
தலைவாஉன்னடி சார்ந்தேன்
மதிக்கும்அடியார்கள் துதிக்கும்ஆரிய
கதிக்குநானென் உதிக்கும்வீரிய ஆதியே

2 கண்ணுள்ளபோதல்லவோ கண்காட்சி சிவன்
கழியுமுன்னல்லவோ புண்ணியமாட்சி
மண்ணில்எனக்குஞான அரசாட்சி மிக
வாய்க்கும்படி ஐயனே கேடாட்சி
எண்ணரிய பிரதாபா
நண்ணரும் சுப்பிரதீபா
இணங்கும்அமரர்கள் வணங்குபெருவர
மணங்குலவு சுகுணங்கொள்குருபர ஆதியே

3 செய்கைகளே மனுஷகுலகர்மமே
ஓதிவிட்டேன்உனக் கென்உள்ளமர்மமே என்மேல்
ஓவோஐயனே இன்னம்வன்வர்மமே
பாதகமலம்அணி வேதநாயகன்பணி
படர்ந்ததிருவருள் அடர்ந்திடும்பிரம ஆதியே

28. இராகம் - கேதாரம், ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தேவனேஉன்னை நம்பினேன்
அடியேனை ஆண்டருள் தேவனே

அநுபல்லவி.

தேவா துரித அபாவா சுகுண சுபாவா
மகாநு பாவா வாவா தேவனே

சரணங்கள்.

1 ஐம்பாநில அறு பொய்யாம்உலகினில்
நையாவகைஅருள் செய்யாயோஉயர் தேவனே

2 வாராயோமுகம் பாராயோ அருள்
கூராயோவினை தீராயோகன தேவனே

3 பெரியாய்கைவிடல் சரியாநான்வினை
புரியாவித அருள் சொரியாயோஉயர் தேவனே
தீதுபொறுத்தல் தெய்வகுல தர்மமேதிய

4 நொந்தேன்வினைசுட வந்தேன்உனதிடம்
வந்தேன்சுகநிலை தந்தேஅருள்புரி தேவனே

5 நாதா அருள்ஒண்ணு தாமனம்இரங்
காதா அருநின்ம வேதநாயகம்பணி தேவனே

29. இராகம் - காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பானே அடியர்மனோ கானே நிமலநின
கானேநீ அருள்வானே பானே

அநுபல்லவி.

உானேமிகுப்புன தானேக அண்டசரா
சானேபராசுக கானேதீரனே அரும் பானே

சரணங்கள்.

1 என்னைவந்திறக்கும் ஏழைதன்னைநான்தள்ளிவிடில்
ஈசனேகோபம்பண்ணுவேயோ தந்தை
அன்னையேஉன்னையிறக்கும் என்னைநீதள்ளில்எனக்கும்
அவ்விதமென்றே எண்ணுவேயோ
முன்னைநீஅனேகரைஉன் பொன்னடியிற்சேர்த்தனை
இன்னமும்பலபேர்தமைப் பின்னும்வினைதீர்த்தனை
என்னவேநான்கேட்டின்மீது சொன்னேன்பலகீர்த்தனை
பின்னையொன்றும்வேண்டேன் அருளுன்னையேதேபிரார்த்தனை

2 உத்தமனேநான்பெரிய பித்தனாயினும்என்னை
அடுத்தவனென் உன்னுவேயோபாரில்
சித்தவிசைபடைத்தியமிருந்த பாலகனைக்கை
விடுத்தகலுவாள் தாயோ
முத்தொழிலில்முதல்தொழில் கொண்டுசெய்தாயென்சடம்
முத்தனானம்அளித்தெனைக் காத்தருளாயேல்அடம்
அத்தனே அவ்விரண்டாந்தொழிலில் என்னசங்கடம்
அதாதரில்மூன்றாந்தொழிற் கஞ்சினேன் இதுதிடம் பானே

பாடுகெவியிற்பனை தேடுவதல்லால்உன்னருள்
கூடுவகைகுறியேனே என்னை
நாடும்எவரோடுமேவாதாடுவதல்லால் என்வாயை
மூடும்வகை அறியேனே
வாடுதலில்பாதமலர் சூடுபெரியோராக
வாசபுவனேசவளர் பாசவினைமாரக
வீடுதவுதியாக அலையாடுகெடற்பாரக
மீதுவேதநாயகன் எப்போதுமேகொள்தாரக   பரனே

30. இராகம் - பியாகடை, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அம்புயப்பதம்நம்பினேன்ஐயனே பரலோகசாதச்
சம்பிரமத்தை விரும்பினேன் மெய்யா
கனதியாககையர   அம்புய

அநுபல்லவி.

தம்பமாம்அவலம்வேறில்லையே-தேவாதி தேவர்கள்
சகிதமாகியசுகிதமாமல்லையே - மெய்ப்போதநில்லையே   அம்புய

சரணங்கள்.

1 இனமும் நிலையும்என்மனமே கேசகமா அடியேனுன்பால் இஷ்ட
சித்திவேண்டியே நித்தியம்யாசகமா
கனஅதீதனென் மித்ரோசகமா - என்சொல் உன்காதுக்குக்
கடினமாகிய கொடியவாசகமா
நான்ஒருமசகமா   அம்புய

2 மண்ணில்வாழ்க்கையில் எண்ணில்வாதனையே-அதுநீங்கவேய
மன்னிடாமலேன் இன்னஞ்சோதனையே   (ருள்
திண்ணியம்பெறுபுண்ணியவாதனையே-அடியேனுக்கேஸ்வர
தீனமாகச்செய் ஞானபோதனையே
செய்தேன் வந்தனையே   அம்புய

3 எண்ணிமகிழ்ந்திடு புண்ணியவிக்கிரக-பரிசுத்தசீவர்கள்
இஷ்டபூரண துஷ்டநிக்கிரகமே
விண்ணிலேநிதம் நண்ணுசுகக்கிரகமே இனிபுரிந்தருள்
வேதநாயகன் தனக்கனுக்கிரகமே
பணியார்உக்கிரகமே   அம்புய

31. இராகம் - ஆகிரி, திருபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சம்மதிஎனக்குமெய்யனே-உனைநினைக்க
நன்மதிதந்திடல் ஐயனே சம்மதி

அநுபல்லவி

அம்மாவென்றழ மென்மேலும்
வெம்மனநோயே சூழ்ந்தாலும் சம்மதி

சரணங்கள்.

1 தன்னைஉன்னவே கூடாதென்றே-தடைசெய்வோன்தான்
இந்நிலத்துண்டோ குணக்குன்றே
நின்னையே தொழவிரதம்
நேர்ந்துனை அனவரதம்
உன்னவே என்மனோரதம்
உதவுவாய கருணாமிர்தம்
ஓங்கிவளர்தனம் நீங்கியொழியினும்
வீங்கியுடல்பிணி தாங்கியழியினும் சம்மதி

2 பதமலர்மேல் ஆசைகொண்டேன் உலகவாழ்வு
சதமலவென்றுண்மை கண்டேனே
நிதமுனைப் பணியுமதி
நீதரஇலை யோவிதி
அதிற்குறையுமோ உன்னிதி
அண்டினேனுனுன்சன்னிதி
அடரும்வறுமையோ டிடர்கள்சூழினும்
படருபனந்துயர்க் கடலில்ஆழினும் சம்மதி

3 உத்தமபிரமசைதன்னியமே சௌஜன்னியமேமெய்ப்
பந்தர்கள் அல்லா தாக்கனியமே
சுத்தமதுர பாஷணா
சோபனகுண பூஷணா
வித்தககவி சேஷணா
வேதநாயகன் போஷணா
விலகியேஎனை உலகம்நகைக்கினும்
கலகமாகவே பலர்கள்பகைக்கினும் சம்மதி

32. இராகம் - கேதாரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே உயர் மெய்யனே

அநுபல்லவி.

உய்யவே அருள் புரி செய்யபதந்தெனே ஐயனே

சரணங்கள்.

1 ஈசனே நான் ஆத்ம இரக்ஷண்ணியமே
இரங்கியருள்கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியமே
தாசன்நானுனக்கென்னுந் தாக்ஷண்யமே கொண்டு
தந்தருள்வாய்விவேக தீக்ஷண்ணியமே ஐயனே

2 இகநிதிஅநிந்து போம்நில்லாது அதை
ஈந்தனம்போவ மென்றால்செல்லாது
நிகழ்நித்தியசுகந் தந்தால்அல்லாது
நில்லாமல்நச்சும் என்வாய்பொல்லாது ஐயனே

3 கோதையர்மைந்தர் முதற்பரிஜனமே சந்தைக்
கூட்டம்அவர்மேற் கொள்ளுங்கரிசனமே சந்தை
வேதைதரும்இது நிதரிசனமே
வேதநாயகனுக் குன்தரிசனமே ஐயனே

33. இராகம் - ஜயந்தஸ்ரீ, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நாதாநிரந்தர விநோதா உந்தன்
பாதாரவிந்தம்எனக் காதாரம்தாதா நாதா

அநுபல்லவி.

வேதாந்தசார நபபோதா பஞ்ச
பூதாந்தகால விபரீதா விரக்கியாதா ஜெக நாதா

சரணங்கள்.

1 பேசருஞ்சர்வ புவநேச நல்ல
தாசர்பணு வவாசா பவராசா ஜெய நாதா

2 மாவரந்தா லாகாதா வினை
போவெனநீதொலிற் போகாதா சாகாதா புவி — நாதா

3 மாயையின் சபதமேகிசமா அந்தப்
பேயைக்கொள்வ தனக்கவசமா தாமசமா தெய்வ — நாதா

4 அடியன்மனங் கடினஇரும்பா அருங்
கொடியவினை அதற்குக்கரும்பா நானோர்துரும்பா ஜெக — நாதா

5 ஆதிமத்திய அந்தரகிதா சயஞ்
சோதிமய அமரர்சகிதா கன்சுகிர்தா மகி — நாதா

6 மாயாந்தகாரம் அகில்கிரணா வேத
நாயகன்தொழு மலர்சரணா அந்தக்கரணா தெய்வ — நாதா

34. இராகம் - புன்னாகவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காக்கவேண்டும் கடவுளே நீகாக்கவேண்டும்

அநுபல்லவி.

காக்கவேண்டும்என்னை அன்பன் ஆக்கவேண்டும்என்கவலை
நீக்கவேண்டும்பாவமெலாம் போக்கவேண்டும்தினமெனை

சரணங்கள்.

1 பண்ணியவினையுமனம் எண்ணியவினையும்வாக்கில்
கண்ணியவினையுந்தீரக் கண்ணியவரந்தந்தெனைக் — காக்க

2 ஆரணனேகொடுத்த தாரணிச்செல்வத்தின்மனம்
பூரணமயினன்பாவதி வாரணஞ்சந்தந்தெனைக் — காக்க

3 எந்தவேளைமரணமோ இந்தவேளைவந்தால்அர
விந்தமலரேநிகருஞ் சுந்தரஅடிதந்தெனைக் — காக்க

4 பூதமுதலானஜீவ பேதகாரணனோராளும்
வேதநாயகன்பணிபிரசித்யாதபூரணனேஎனைக் — காக்க

35. இராகம் - கேதாரகௌளம், திரிபுடை—தாளம்.

பல்லவி.

ஈசனேமல நாசனேமன வாசனே பிரகாசனே

அநுபல்லவி.

பாசவிருளினை நீக்குவாய் உந்தன்
பதத்துக்கெனஉற வாக்குவாய் ஈசனே

சரணங்கள்.

1 சிறியன்மதிவெறும் ஸ்தூலமே அதன்
செயலெல்லாம் அமங்கோலமே
குறிகொள்பாச நிர்மூலமேசெய்து
குணந்தந்திடு இதுகாலமே
அறியநானிடும் ஓலமேசெவிப்
பொறிகொண்டிட லனுகூலமே ஈசனே

2 அடருங்காமங்கொள் பேழையேநிகர்
ஆரும்உடலெனும் பாழையே
திடமென்றெண்ணும்நான் ஏழையேகுறை
தீரக்கற்றறி மோழையே
[illegible]சிலேட்டுமக் கோழையே உயர்ந்
திடுமுன்தொலைப்பவப் பீழையே ஈசனே

3 என்னைக்கெடுத்திடக் கங்கையேஇடை
இறுக்கிக்கட்டிக் கொண்டிச்சையே
முன்னைவருந்திடக் கொச்சையேகொண்டேன்
முன்வந்திரந்தனன் பிச்சையே
உன்னுமாவரத் திபாகமழைபொழி
பண்ணுவேதநா யகன்வெல்வினையொழி ஈசனே

36. இராகம் - ஆனந்தபைரவி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நிரந்தரனே மாதுரந்தரவண கன
நிர்மலத்துவ தர்மகர்தத்துவ நிரந்தரனே

அநுபல்லவி.

பரந்தபொருள் சுரந்திடத்தருள்
வரந்தந்தென்னை விரைந்துதிர்த்தருள் நிரந்தரனே

சரணங்கள்.

1 சித்தமிரங்கி யெள்ளத்தனைநீதயை
செய்யிற்பிழையேனோ கன
நித்தனேஎன்பிழை எத்தனையென்னினும்
நீக்கித்தழையேனோ நல்ல
உத்தமம்என்னிடம் சுத்தசரித்திரம்
ஒன்றோபலவிதம் என் துர்ச்சரிதம்
நித்தம்என்னெஞ்சம் உடுத்தாமல்வஸ்திரம்
நீக்கினனைச்சேர் சௌபாக்யசமுத்திரம் நிரந்தரனே

2 உதிமதிகதிர் முதலெல்லாஞ்செல்லும்
உன்ஆணைவழியே எந்தன்
மதியொன்றே அந்த விதியைக்கடந்து
வளர்க்குமாபழியே இந்தப்
பொதிமதிக்கேன் தனியாசாக்ஷியே
புனிதஞ்செய்துவ துன்பெயர்மாக்ஷியே
பதிதனென்பதற் கென்செய்கைசாக்ஷியே
பாவகியென ஈவாய் அத்தாக்ஷியே நிரந்தரனே

3 பாரிருள்நீக்காத சூரியனோமேலஅப்
பாருக்கென்னசாரம் ஞான
ஆரியனேஉன்முன் சாரலாமோஎன்
அகத்தில்அந்தகாரம் நாளும்
சாரமில்லாஞ் சமுசாரகோலாகலம்
சாருமெனக்கென்றும் தீராவியாகூலம்
வீரனேயேறிவா யென்பலாபலம்
வேதநாயகனே நீதருவாய்நலம் நிரந்தரனே

37. இராகம் - ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்போதுனைத்தொழல் அரிதையா உனை
இப்போதேதொழ அருள்செய்வீர்

அநுபல்லவி.

முப்போதும்உனரு முதலேசுரர்தொழும்
அப்பாமரணம்உற் றடியேன்உடல்விழும் அப்போ

சரணங்கள்.

1 திடமாற்பிற்பாறைபோலே திரண்டுகோழைகள்கட்டும்
சிறிதும்பேசாதவண்ணஞ் சேர்ந்திருக்கிப்பலகிட்டும்
படர்ஜீவவாயுவேலிப் படஎங்கும்ஓடிமுட்டும்
பாய்ந்துவெளியெனப் படுமாயைத்தொடை தட்டும்
பலங்கொள்உணர்வது கலங்கிநிலைகெட
இலங்குடலைஉயிர் விலங்கிவெளிவரும் அப்போ

2 மனைவிசேய்கடன்காரர் மட்டிவார்த்தைவிரிப்பார்
வகையெமக்கென்னவென்று மணல்கயிறுத்திரிப்பார்
மனையிற்பொருளையெல்லா மாவலைபோட்டரிப்பார்நெரிப்பார்
வகையொன்றுமின்றேகையால் மணித்தொண்டையை
பணங்குகழல்கற முடங்குசெயலொடு
இடங்கொள்கரணமும் அடங்கிமாளுறும் அப்போ

3 அழுகைக்குரலும்பல முழக்கதமும்நாறுபேதம்
ஆகப்பலபக்கத்தும் அடக்குமேகடனுதம்
விழுகையுறும்உடலின் வேதனையும்பிரமாதம்
வேதநாயகனேஅப் போதுனை உன்னலேதம்
விரிக்கும்இடர்பல தரிக்கும்உடலினை
முரிக்கும்இசிவோடு மரிக்கும்வேளையில் அப்போ

38. இராகம் - சாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எவ்வகையிலும் நானே நல்வழிபற்றி
உய்வகையருள் கோனே

அநுபல்லவி.

செல்வழிநிற்போர்மனத் தேன்கள்வளரும்பூவே
பௌவமாகபேயரின்பம் முழுக்குங்கற்பகக்காவே எவ்வ

சரணங்கள்.

1 வழியர்க்கீட்டென்றுலெண குறியகைகளிற்குலை
வாங்சதீட்டினுன்உலகும் வானமும்எந்தமுலை
பிதர்நோய்செய்யின்எனக்குப் பெருங்கோபாக்கினிச்சுவாலை
பேதைஎன்பிழை எழுதிடவேண்டுங்கோடியோலை எவ்வ

2 நல்லவழிநடக்கவென்றால் இருகாற்குந்தளை
நாலுந்துர்வழிநடப் பதில்எனக்குண்டோகளை
புல்வினையேன்செவி பொய்கள்நுழையும்வளை
புண்ணியயுபதேசமென்றால் புகஅதில்வழிஇலை எவ்வ

3 உன்னைத்துதிக்கவென்றால் உலகில்உளன்வாய்க்குநோயே
ஊர்வம்புபேசஎனக் குடம்புமுழுதும்வாயே
மின்னைநிகர்பிரபஞ்ச வேதனைநீக்குவாயே
வேதநாயகனுக்குச் சாதகமானதாயே எவ்வ

36. இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கதியிதென்றுகம் பாரையா
கதிநினையன்றி ஆரையா

அநுபல்லவி.

மதியுள்ளோர்கள் ருசிக்கும்அமிர்த
வாரியே அருள்மாரியே கதி

சரணங்கள்.

1 உனக்கெனஎண்ணம் அந்தரங்கமா
உதவிதான்செய்யிற் பங்கமா
எனக்கிங்கசூய அங்கமா
இன்னமென்ன ஆடங்கமா
தனக்குநிகரில்லாத ஞானசாகரகுணாகரா கதி

2 அதஞ்செய்யும்வினை கற்கண்டோ
அதைத்தொலைப்பதென் பலங்கொண்டோ
நிதம்நான்செய்வது வீண்தொண்டோ
நீயல்லாற்பதி வேறுண்டோ
பதகமங்கள்பரவும் பத்தர்கள்பாக்கியமேமனோக்கியமே கதி

3 அன்னைக்குபிள்ளைமேற் குரோதமா
அருள்செய்வது பிரமாதமா
வினைக்குநான்முதற் பந்தமா
இலக்கஇன்னம் விவாதமா
நினைக்கும்வேதநாயகன்பணி நீதனே பிரபோதனே கதி

40. இராகம் - கமாஸ், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஜாலஞ்செய்வதேதோ ஐயா
சீலம்ஈதொன்றோ மெய்யா ஜாலம்

அநுபல்லவி.

ஞானமெல்லாந் தாங்குங்கையா
நற்குணமில்லார்க்கு வெய்யா ஜாலம்

சரணங்கள்.

1 பெண்பிள்ளையோடினமே
பேய்சுரை படர்வனமே
அண்டும் இவரால்தினமே
ஐயையோ நொந்தேன்மனமே ஜாலம்

2 பாழுமனமே மற்கடம்
பண்ணும் அகணிகடம்
ஊழ்வினை தருமசங்கடம்
ஒழித்துநீ யருள்வாய்தினம் ஜாலம்

3 நீதிசெழுவாகச் செங்கோலா
நித்தியசங்கீத லோலா
வேதியர் பரவுஞ்சீலா
வேதநாயகன்சேர் கோலா ஜாலம்

41. இராகம் - சாமா, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகனே எவ்விதமுன்உன்
பாதமலர் அருளே

அநுபல்லவி.

போதநாயகனே பொய்நீங்கிய
புனிதநாயகனே மெய்தாங்கிய வேத

சரணங்கள்.

1 என்னுமனமேதூர்க் குணங்கள் நிறைபாண்டம்
எதுவும் அறிகிலன் ஞானகாண்டம்
பண்ணும்பாவங்களே பிரமாண்டம்
பகரும்வார்த்தைகளே அபாண்டம் வேத

2 மண்ணில்அழு தினப்பூத்தேகம்
வளர்ப்பதெனக் ககலாஉ த்தியோகம்
புண்ணியஉடல் வளர்த்திடும்வைதிகம்
பூண்டிலேன் அருள்வாய் விம்வகம் வேத

3 விதனவிஷதருகி ரதஸ்தாசிரமம்
விரும்புவோர்க்கிதில் விலகிடாச்சிரமம்
நிதங்கொண்டேன் இந்தவாழ்விலேபிரமம்
நீங்கவேதநாயகனே அருள்மகிழன்பம் வேத

42. இராகம் - காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குக்கட்டியவீட்டை எனக்குகொடாதிருப்ப
தென்னநாயம் ஸ்வாமி

அநுபல்லவி.

இனிக்கும் அவ்வீடு செய்ததெங்கள்நிமித்தமே
என்றுநீசெய்யவில்லையோ வாக்குதத்தமே
உனக்குநான்பிள்ளை யென்பதுலகப்பிரசித்தமே
உவந்துகேளாயே என்பிரபலாசத்தமே எனக்கு

சரணங்கள்.

1 சித்தவிகாரமுரு வாக்குச்செல்வுலகம்
சிலப்புள்ளதெனில்சேரனை நல்ல
உத்தமர்க்கமைத்த நித்தியானந்தமுத்தினியின்பம்
உணர்வதெப்படி நானே
சுத்தமணிபொன் அங்கேஜருபகள்கூடமே
தொல்லுலகின்பமெல்லாம் துன்பமாபால்ஈட்டமே
அத்தமியாநித்திய சூரியர் அன்பக்கூட்டதே
அனுதினம்எனக்கா வீட்டினில் நாட்டமே எனக்கு

2 முகமுமாகஉனைத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை
மொழியநினைக்க ஒண்ணுமே இந்த
இசமிசைமனமோடு புலன்கட்கட்டமாத அந்
இன்பம்எப்போது நண்ணுமோ

அகமிசை உன்ன என்ன ஆனந்தம் பொங்குமே
ஆயிரங்கோடி சூரியர் ஒளி மங்குமே
நிகாறுகீத விநோதங்கள் எங்குமே
நிரதிசயானந்தம் நிரந்தரம் தங்குமே — எனக்கு

3 இகம்மனக்கட்டி நார் குடும்பப்பிரதிஷ்டை செய்த
இனையரும் எந்தாயே நித்திய
சுகமனை தன்னில் பிரவேசிக்கவே நல்ல
சுதந்தரம் அருள்வாயே
அகிலலோகப்பிரபஞ்ச நாககூத்திரனே
அற்புதபராபரநித்தி யானந்தக்ஷேத்திரனே
நிகரது சொளந்தர நிர்மலகாத்திரனே
நிதம்வேதநாயகன் தொழுங் குணபாத்திரனே — எனக்கு

43. இராகம் - செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே உன் அழகைக்காண
ஆசைநான் கொண்டேனே

அநுபல்லவி.

வையகமீது பல அழகையும்
வகைவகையா வகுத்துக்காட்டும் — ஐயனே

சரணங்கள்.

1 உதயசூரியன் சோமன் தாரகை
உன்முன்னே மின்மினியே
நிதிநவமணி யென்னலும் குப்பைகள்
நிகருமோ உனை இனியே — ஐயனே

2 கனியுந் தேனும் பாலும் சீனியும்
கற்கண்டும் கரும்பும் சிறுமை
இனிய உனது தரிசனத்தின்முன்
இவைகள்யாவும் வெறுமை — ஐயனே

3 செழுமையாம் வண்ண மலர்கொள்
சிங்காரவனக்காட்சி
அழகின் ஆலய உன்முன்
அதற்கெத்தனையோ தாட்சி — ஐயனே

4 அதிசவுந்தர மயில்குயில்கிளி
யாதிபறவைக்கூட்டம்
வெட்கிபஞ்சுபோ லோட்டம் ஐயனே

5 சத்தஸ்பரி சாரூபசுந்தந்
தான்அல்லாத பொருளே
எத்தன்மைஉன் றுருவென் றறிய
இன்பக்காட்சி அருளே ஐயனே

6 பதில்நீசெய் பலபொருள்களைப்
பார்க்கப்பார்க்க வடிவே
அதிசயம்தரும் உந்தன் அற்புத
அழகினுக்குண்டோ முடிவே ஐயனே

7 பிறந்தநாள்முதல் தாயைக்காணுப்
பிள்ளைதனை ஒத்தேனே
சிறந்தவேத நாயகாஉன்மேல்
சிந்தையாவும் வைத்தேனே ஐயனே

44. இராகம் - மாஞ்சி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னைநீ ஆளுவாய் ஏகனே யோகனே

அநுபல்லவி.

பொன்னைமாதைபூவை எண்ணம்
பூண்டுநான் கெடாதவண்ணம் என்

சரணங்கள்.

1 யாதனுசரீரமே யாதுமில்லைசாரமே
வாதபித்தவுகாரமே வாதனைகள் அபாரமே
மலநிவாரணு வடிவபூரணு
நலதீதாரணு ஞானகாரணு என்

2 எந்தநாளும்கிலேசமே என்னெஞ்சிற்பிரவேசமே
பந்தவினையகாசமே பண்ணிநீசெய்வாசமே
பதிதபாவனு பரமஜீவனு
அதிகசோபனு அதிலஸ்தாபனு

3 அன்னை தந்தை நீ அல்லவோ ஆயிரந்தரஞ் சொல்லவோ
என்னைபாரையை கொள்ளவோ எங்குநான் இனிச்செல்லவோ
ஏதபேதகா இனியசாதகா
வேதநாயக விமலதாயகா என்

45. இராகம் - சைந்தவி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏழைக்கிரங்கவொண்ணாதா இந்த ஏழை

அநுபல்லவி.

ஆழக்கடலுலகை ஆளும்விநோதா ஏழை

சரணங்கள்.

1 சாடும்பிரசண்டக் காற்றாலே திசை
தப்பியேஅலைபடும் கப்பலைபோலே
நாடும்பிரபஞ்ச மாலே என்னை
கைவிடுகவாடினேனன்புவிமேலே ஏழை

2 நீசெய்வதெல்லாம் சகாயம் இங்கே
நிராதரம் என்செய்கை யாவும் அநியாயம்
ஈசனே நின்பதநேயம் எனக்
கொள்ளவுமில்லை ஈதென்னமாயம் ஏழை

3 அற்பசுகத்துக் குழைத்தேன் பாரில்
அநுதினஆயிரம் பொய்சொல்லிப்பிழைத்தேன்
பற்பலதீவினை இழைத்தேன் துன்பப்
பாரம்பொறாமலே பரிந்துன்னை அழைத்தேன் ஏழை

4 ஆத்மபத்தினி மணவாளா அகி
லாண்டபிரமாண்ட அகண்டகோளா
வான்மகிழ் தீனதயாளா தினம்
மகிழ்வேதநாயகன் வணங்கும்பொற்றாளா ஏழை

46. இராகம் - தன்யாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணாகரப்பரம்பொருளே அடியனைக்
கண்பார்த்தருள் வாயே கருணா

அநுபல்லவி.

இருணாசஞ்செயும் இரவிசமான
தெருணாடியதே ஜோமயம்ஆன கருணா

சரணங்கள்.

1 தோன்றினநாள்முதல் சுகுணமொன்றறியேன்
சொப்பனந்தன்னிலுந் துர்க்குணம்பிரியேன்
ஈன்றவனீயென என்றுமேகுறியேன்
என்னசெய்வாயோவென் றேங்கினன்சிறியேன் கருணா

2 தாணியில்நான்ஒரு தருவெனமுளைத்தேன்
தமகுணம்யாவுமே யாசையாக்கிளைத்தேன்
கருமமாகியவிஷக் கனிகளைவிளைத்தேன்
கண்டனைசெய்வையென் றஞ்சியேகளைத்தேன் கருணா

3 நிகிலலோகங்கட் கெல்லாம்நீயதிகாரி
நிச்சயமாயென் மனம்நினக்கொருபாரி
அகிலம்தனிலே அந்தமனம்அகங்காரி
அடக்கிஆளாவிட்டால் அழியாளோநாரி கருணா

4 அழகுக்காலயமான அமிதசுந்திரமே
அன்பருக்கருண்மழை பொழியுங்கந்தரமே
பொழுதிடும்வேத நாயகன்சுதந்தரமே
தணைநீஉனை நம்பினேனிரந்தரமே கருணா

47. இராகம் - மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னம் தாமதமையா
என்னிடம் வா ஏனின்

அநுபல்லவி.

தானேஉமக்குமுத்தித் தலமொன்றுமிலையோ
வானமுத்தனைறவிட்டு வரமனமிலையோ ஏனின்

சரணங்கள்.

1 சூரியனை தூண்ட அகன்றீரோ அந்தச்
சோமனுக்கொளிதரச் சென்றீரோ
பாரினைப்புரட்டியே நின்றீரோ அதில்
பகல்இரவுண்டாக முயன்றீரோ
காரிலிருந்து கனமழைசொரிந்தீரோ
கர்பத்தில்சிசுக்களையே புரிந்தீரோ
சாரும்பல் லுயிர்க்குயிராய் விரிந்தீரோ
சர்வலோககாரியஞ் செய்துதிரிந்தீரோ வனின்

2 அண்டகோடிகளைத் தூக்கினீரோ நலம்
ஆகச்சில அண்டம் ஆக்கினீரோ
கண்டகர்பகை நீக்கினீரோ கடல்
கரையைக்கடவாமல் தேக்கினீரோ
அண்டும்பல் லுயிர்க்கமு தூட்டுகின்றீரோ
ஐம்பூதங்கட்கும்வேலை காட்டுகின்றீரோ
மண்டுங்கனிக்குச்சுவை கூட்டுகின்றீரோ
மலருக்குப்பலவண்ணந் தீட்டுகின்றீரோ வனின்

3 மரஞ்செடிபயிர்கள் நிரைந்தீரோ அவை
வளரவேதண்ணீரை இரைத்தீரோ
சுரர்கள்இசைகேட்டுக் களித்தீரோ நல்ல
தொண்டர்இதயத்தில் ஒளித்தீரோ
பரமகிருபாகர பாஸிதநேசரே
பரமதகண்டன் பாபவிநாசரே
சருவவிநோத சராசரவாசரே
தாசன்வேதநாயகன் தன்பிராணேசரே வனின்

48. இராகம் - மத்தியாவதி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இவ்வளவுதான்ஐயனே அதிகம் அல்ல
இரங்கிநீயருள் மெய்யனே

அநுபல்லவி.

அவனியில்வளரும் மூவாசையைப்பரிகரி
எவ்வளவுமேதுன்பம் இல்லாமல்ஆதரி
இதயமலர்தரி விதனமதுபிரி
நிதமும்அருள்புரி இதுவேசரிசரி

சரணங்கள்.

1 எனைஎந்தநாளும்நீ நீங்காதேநான்போம்
 இடமெங்கும் கூடவாயின்வாங்காதே
வினையனென்றன் மேற்கோபம்வீங்காதேமன
 வேதைசுமக்க என்றால்தாங்காதே
நினைவிலும் தீதைநான் நினையாமற்பார்த்திரு
 நித்திரைசெயும்போதென் பக்கத்தில்காத்திரு
நெடியநிலைபெறு கொடியபினைழபொரு
 அடியன்மனமுறு கடியதுயர்அறு இவ்

2 மாயையில்மனம்புக ஒட்டாதே உன்
 வஞ்சனைக்காளென்று சுட்டாதே
ஆயிரம்தண்டம் என்சொல்தட்டாதே உன
 தனுக்கிரகமின்றி நலங்கிட்டாதே
நாயேன்விரும்பிய நல்லவரங்கள்கொடு
 நரகைஅடைத்துமோக்ஷ நாட்டைத்திரந்துவிடு
நணவுகொடுகொடு சினமும்விடுவிடு
 தினமுமகிழ்வொடு கனசுகுணம்இடு இவ்

3 நலமன்றிக்குறையை ஆராயாதேபெரு
 நன்மைகள்கொடுப்பதில் ஓயாதே
பலவேலைஇட்டேனென்று காயாதே அற்பப்
 பாக்கியம்நான் கேட்கினும் ஈயாதே
புலனில்வேதநாயகன் புகழும்சுகுணசீலா
 பூதபவுஷியவர்த்த மானமெனுந்திரிகாலா
போதமழைபொழி மாதர்மயலழி
 பாதகம்வொழி ஏதமறவிழி இவ்

49. இராகம் - சாரங்கா, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதரித்திடநல்ல தருணம் எனை
தையாஉனக்கனந்தஞ் சரணம் ஆதரி.

அநுபல்லவி.

பாதகநாசனே பரமகிருபாசனே
சாதகபோசனே தர்மப்பிரயோஜனே ஆதரி

சரணங்கள்.

1 என்பழிமறைப்பதில் யானேதப்பாதாளம்
இதரப்பழிதூற்றலில் என்வாய்பெரியமேளம்
அன்பின்மனப்பேராசை அம்புவியிலும்நீளம்
அண்டம்வசமானாலும் அடங்காப்பொருள்வேதாளம்
ஆட்டிமயல்வலை பூட்டுமெனுதினம்
கோட்டிசெயும்வினை ஓட்டி அடியனை ஆதரி

2 ஓடிஅலைபநெஞ்சக் குலகமும்வானும் அற்பம்
உன்னிடம்வரவென்றால் ஒழியாத அசந்தர்ப்பம்
தேடிநற்கருமங்கள் செய்வதுங்கஜகர்ப்பம்
தீவினைசெய்வதே என்சிந்தையின்சங்கற்பம்
திருத்தமுடனேஎன் கருத்துநலமிசைப்
பொருத்தமுறச்செய்து வருத்தந்தொலைத்தெனை ஆதரி

3 என்குறைகாணவென்றால் என்னிருகண்ணும்ஊனம்
இதரர்பிழைகாணக்கண் இரவிகோடிசமானம்
வன்கண்மொழிகளுக்கென் வாயேமுக்கியஸ்தானம்
மதுரச்சொல்பேசவென்றால் மாறாததீர்க்கமோனம்
வாதமொடுபல பூதகாரண
வேதநாயக நீதனேஎனை ஆதரி

50. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைநம்பினேன் ஐயனே எனையாதரி

அநுபல்லவி.

உன்னைநம்பியவேழை தன்னைமுகம்பாராமல்
அன்னைபிதாவே நீகைவிடலாமா
நான்கெடலாமா
துன்பப்படலாமா உன்னை

1 தனமுமின்னார்கள் புவனமும் உலகவாழ்வின்
கனமும்வேண்டிலன் இதுதோராயோ
தினமும்உனைக்கருது மனமும்உனதுதரி
சனமும்வேண்டினன் அருள்கூராயோ
மருள்தீராயோ
பொருள்தாராயோ உன்னை

2 படிமீதினில்எண்ண முடியாவுதவிகள்
அடியேனுறச்செய்த பெரியானே
கொடியேன்உனை அரை நொடியாகிலுந்தொழும்
படியே அருள்நலம் பிரியானே
தூயர்க்குரியானே
தீயர்க்கரியானே உன்னை

3 அபமேபெருங்கல்லின் மபமேயெனும்இரு
தயமேமெழுகென உருகாதோ
ஸ்வயமேபரமாதி சயமேவேதநாயகன்
நயமேவினைசெய்வம் பருகாதே
துன்புகருமாதே
இன்புபெருகாதோ உன்னை

51. இராகம் - பந்துவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்ணால் எனைப்பாராய் உன
தடைக்கலம் வினைதீராய் கடை

அநுபல்லவி.

கிடைக்கொண்ணாப் பதந்தாராய் நலம்
படைக்கவேஅருள்கூராய் அருட்
கொடைக்குநாளென்னவே யவதரித்த
கோலாகலா மூலா அநுகூலா குண சீலா நிதம் கடை

சரணங்கள்.

1 வஞ்சகமாயையும் ஆழ்ந்தேன் ஒரு
தஞ்சமென்றுன்னடி தாழ்ந்தேன்
அஞ்சலென்றெனை ஆதரித்தாளுவாய்
ஐயாமிகுபொய்யால்மனம் நையாதருள்மெய்யா ஒரு கடை

2 ஐயனேதீரா யென்பரபம் அருள்
செய்யஉனக் கென்னலோபம்
வையகமாதிவ்வளர் அண்டமளாவினும்
வாசா புவனேசா மதநாசா பிரகாசா ஒரு கடை

3 அஞ்சலெனில்உன் வாய்நோமோ ஏழை
நெஞ்சம்வருந் திடலாமோ
பஞ்சமோகைப் பொருள் கொஞ்சமோபூரி
பாலஅநுகூலாஒரு மேலாமுதல்நூலாஒரு கடை

4 இத்தரைமீதினில் நீயேநல்ல
பத்தரைக்காக்க வந்தாயே
சித்தமுவந்தெனை நித்தமும்ஆலொளிர்
தேகாகனயோகா அதிதியாகாதணி யேகாகுளிர் கடை

5 பூதலம்போற்றும் பொற்பாதா அரு
மாதவஞானப் பிரசாதா
வேதநாயகன் பாடிந்தமிழ்க்கருள்
வேதாஉயர் நீதாகன் தாதாநயபோதா உன் கடை

52. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

பாசத்தால்மனம் வாடினேன் உந்தன்
வாசத்தால்மலர் சூடினேன் பாச

அநுபல்லவி.

நேசத்தோர்கள்கை வல்லியமே உயர்
நிர்மலாநித்த நல்லியமேகன
மாசற்றோங்கும் பிரபல்லியமே ஜெகம்
மகிழும்பக்தவாற் சல்லியமேமல பாச

சரணங்கள்.

1 நினைவிலேன் பிழையாவுமே எண்ண
நினைக்குந்தானென்ன சாத்தியமா
எனைவருத்தும் இந்திரியப்பேய்தனக்
கித்தனை ஆகாத்தியமா
வினைஎனக்கு விரோதியா என்றும்
விலகிடாக்கர்ம வியாதியாகொடு
மனமுமேபிரதி வாதியா கெட்ட
மாயைஎன்ன தாயாதியா ஐயா பாச.

2 இருதலைக்கொள்ளி எறும்புபோலெனக்
கிடைவிடாமன வாட்டமா
மருவும்பந்தப்பசாசு தன்னோடு
மாறிடாதபோ ராட்டமே
மருமமாயாவிகாரமே செய்யும்
கலகஜாலம் விஸ்தாரமே நல்ல
தருமம்எனக்குத் தூரமேயின்னும்
தப்புகள்கப்பற் பாரமேஐயா பாச

3 வளர்கல்லியாணத்தில் தாலிபூட்டிட
மறக்குமூடர்கள் போலவே
தளர்பிரபஞ்சவி யாபாரத்தால் உந்தன்
தாள்மறந் தனன்சாலவே
உள்வியாதிக்கா ரோக்கியமே நிதம்
உண்ணுவோர்கள் மனோக்கியமே
விளையுமாமறை வாக்கியமேதொழும்
வேதநாயகன் பாக்கியமே பந்த பாச

53. இராகம் - கன்னடகௌளம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிபரமநாதா ஞானஜோதிதா ஒண்ணுதா

அநுபல்லவி.

பூதலம்பரவும் விநோதனேகண
புனிதமாய்இருள் பேதமாகவே ஆதி

சரணங்கள்.

1 காமக்குரோதமதம் லோபம் அகங்
காரம்பொய்மாற்சரியங் கோபம் இன்னும்
பூமியிற்பலபலபாபம் செய்யும்
புல்லன்மனம் அவித்தியாரூபம் நல்ல ஆதி

2 பெண்டுபிள்ளைகள் சமுசாரம் முதற்
பேசும்லௌகிக வியாபாரம் தன்னில்
மாண்டுமேமோகாந்த காரம் துயர்
மாற்றியருள்வை நிர்விகாரம் நல்ல ஆதி

3 பாவக்கடல்கடக்குங் கலமேதொண்டப்
பயிர்கள்வளருந்தெய்வ நிலமேகன
நாவலர்போற்றிடும் நிர்மலமேவேத
நாயகநானுன் அடைக்கலமே நல்ல ஆதி

54. இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவரந்தருவாய் எனக்
கெந்தவரங்களு மில்லையென்றாலும் இந்த

அநுபல்லவி.

சுந்தரமாகத் துலங்குந்தெய்வீகனே
சந்ததமும்புவி தாங்கும்நிர்வாகனே இந்த

சரணங்கள்.

1 காயநிமித்தங் கலங்கிளைப ாமல்
கண்டவர்க்கெல்லாம்நான் தொண்டுசெய்யாமல்
மாயப்பிரபஞ்சத்தில் மாட்டிவையாமல்
மாதர்கண்ணம்பென் மனதில்தையாமல் இந்த

2 எங்கெங்குமேஉன் னுருவமாய்மின்ன
எண்ணம்வேறின்றி உனைமனமுன்ன
மங்களநாமமென் வாய்நிதம்பன்ன
வார்த்தைள்யாவுமுன் வார்த்தையாய்மன்ன இந்த

3 சுத்தசைதன்னிய நிலமையில்சார
தோஷகர்மாணுடங் தங்களுந்தீர
அத்தனேநித்த முனக்கன்புகூர
ஆனந்தவீட்டிலே நான்வந்துசேர இந்த

4 சூதுபொருண்மபொய் கோபமில்லாமல்
சோரமுலோபந்துன் மார்க்கங்கல்லாமல்
வேதநெறியை விலகிநில்லாமல்
வேதநாயகர் விளம்பசொல்லாமல் இந்த

55. இராகம்-கமாஸ்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஏகபராபரனே கருணைப்பிர
வாகமனோகரனே ஏக

அநுபல்லவி.

தேகமுறும்பல மோகஉபாதிகள் யேகஎனக்கு
விவேகமருந்தருள் ஏக

சரணங்கள்.

1 சஞ்சலமானேனே மனம்நொந்து
தளர்ந்துபோனேனே
அஞ்சலெனத்தானே அடியனை
ஆண்டருள்வாய்கோனே
பஞ்சபூதாதிபிர பஞ்சமெலாஞ்செய்து
தஞ்சம்செய்யும்நிஷ்ப்ர பஞ்சப்பொருளான ஏக

2 சங்கடமாற்றாயோ எளியேன்
தன்முன்தோற்றாயோ
இங்கிதஞ்சாற்றாயோ தமியனை
யேகரையேற்றாயோ
அங்குமிங்கும்புவி எங்குமுயிரெனத்
தங்கும்படிஅருள் பொங்குங்குணகர ஏக

3 நேயர்சகாயனே அருமறை
நீதிசொல்வாயனே
தூயநிகாயனே அமரர்கள்
சூழ்சமுதாயனே
மாயவிஷயாதி நோயணுகாமலே
தாயெனவேத நாயகனை ஆளும் ஏக

56. இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணைகடாக்ஷஞ் செய்வாயே-சுவாமி கருணை

அநுபல்லவி.

மருணைசமாகவே மகிழ்வாகநீயே கருணை

சரணங்கள்.

1 அநியாயம் உலகவிர்த்தாந்தம் இதில்
அழியாதவண்ணம்நீ அருள்வைஉபசாந்தம்
தனிஉன்றனோடு மேகாந்தம் கொள்ள
சர்வதாகாலமு மெனதுசித்தாந்தம் கருணை

2 நாமரூபகமாம் பிரபஞ்சம் ஆன்ம
நன்மையை அழிக்கும் என்னாளும் இதுநெஞ்சம்
காமவிஷயாதிகளில் நெஞ்சம் நாளும்
கலங்கினேனின்பாத கமல்மேதஞ்சம் கருணை

3 போதாந்ததில்லைமை யுறுதேவநல்ல
புவனகோடிகள்செய்-தளிக்கின்றகோவே
வேதாந்தரசமொழுகுகாவே நிதம்
வேதநாயகன் இதயவண்டுவளர்பூவே கருணை

57. இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிபரமநாதா நல்ல
அற்புதநற்பதம்பெறப் பொற்பதம்எனக்கருள்செய் ஆதி

அநுபல்லவி.

ஓதரும்உயிருக்குயி ராகியெங்கும்நிறையும்
பூதசராசரப்பொருள்கள் எல்லாஉறையும் ஆதி

சரணங்கள்.

1 ஜீவன்பிழைக்கும்வழி அறியேனே நான்
தெற்குவடக்கறியாச் சிறியேனே
பாவலகரிகொண்ட வெறியேனே பந்த
பாசங்களைவெட்டி எறியேனே
ஆவலுடனேஎங்கும் அலைந்தகம்வெம்பினேன்
தேவநாயகனேஉன் திருவடிநம்பினேன் ஆதி

2 ஐயனேஎனக்கருள் ஊட்டாயோ கெட்ட
அகங்காரமெனும்பேயை ஓட்டாயோ
உய்யவழியெனக்கு காட்டாயோ
உள்ளத்தில்உன்பதத்தை நாட்டாயோ
பொய்யுலகநடையைப் பொருளெனநாடினேன்
மெய்யறிவில்லாமலே மிகமிகவோடினேன் ஆதி

3 அண்டங்கள்படைத்தளித் தழிப்போனேகணம்
ஆகப்பல்கோடிகாலங் கழிப்போனே
தொண்டர்மனத்துயரம் ஒழிப்போனே நல்ல
சுகமுத்தரொடுகூடிச் செழிப்போனே
அண்டும்வேதநாயகன் அகத்தொளிர்ஜோதியே
மண்டும்வினைகளெல்லாம் மாற்றுதல்நீதியே ஆதி

58. இராகம் - பரசு - அடதாளம்.

பல்லவி.

ஜெகநாதா வினை அகலாதா ஜெக

அநுபல்லவி.

பகலோனென அரும்பவ இருள்நீக்கும் ஜெக

சரணங்கள்.

1 பரிதாபம்பரிதாபம் ஐயாவென்நிலைமை
பஞ்சப்புலாதியர்க் கார்தந்தார்தலைமை
தரைமிசையென்செய்கை யாவுமேபுலமை
தந்தருள்ஞான சாஸ்திரப்புலமை ஜெக

2 அநுகூலசத்துரு வாகுமென்னுள்ளம்
அதுதினஞ்செய்வதெல் லாம்பெருங்கள்ளம்
தினமுமேபடிந்திடுந் தீவினைபள்ளம்
தீர்த்தெனையாட்டிடுவை திருவருள்வெள்ளம் ஜெக

3 ஈசனே அறநெறி எனக்கென்றும்விலக்கம்
என்பிழைகளை எண்ண இல்லையோ இலக்கம்
கூசியநான்மிகக் கொண்டேன்கலக்கம்
குணவேதநாயகா கொடுத்தருள் துலக்கம் ஜெக

59. இராகம் - மத்தியமாவதி திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கஞ்செய்வாயே ஐயாஎன்மேல் இரக்

அநுபல்லவி.

இரக்கஞ்செய்வாயோ புரக்கும் என்தாயே
ஏகமாகியயோகபூரண பாகமேபெறமோசமோ அற இரக்

சரணங்கள்.

1 தேகநிமித்தம் செய்வதனர்த்தம்
யேகப்பிரசித்தம் யேங்கினேனித்தம்
இன்பமேவிய நின்பதாம்புய
அன்புதங்கிட துன்பமங்கிட இராக்

2 நானொருமூடன் நாயினுங்கேடன்
ஈனர்கள்சிடன் என்னும்பொய்வேடன்
ஈனமும் அவ மானமுங்கெட
ஞானமும்கன மோனமுந்தொட இராக்

3 உலகவியாபாரம் ஓயாவிசாரம்
கலகம் அபாரம் கர்மவிகாரம்
கஷ்டமுங்கன நஷ்டமும்பெறு
துஷ்டனுன திஷ்டனாகவே இராக்

4 தாசர்கள்நேசா தர்மவிலாசா
பாசவிநாசா பாக்கியப்ரதேசா
பாதமேதொழும் வேதநாயகன்
மீதருள்மற வாதநாதனே இராக்

60. இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரனே பக்தர்சுதந் தரனே நாளும்
பக்ஷம்வைத்தென்னைசம்ரக்ஷணைசெய்தருள் பர

அநுபல்லவி.

இரவிகோடியென ஒளிவீசிடும்
யேகஅனேக வைபோகநிர்தேக தற் பர

சரணங்கள்.

1 உன்னையல்லால்கதி பின்னையில்லையென்
றுனக்குத்தெரியாதா நாளும்
உற்றதன்பிள்ளையைப் பெற்றதாய்தள்ளின்
உலகஞ்சிரியாதோ மேகம்
தன்னைப்பயிர்வேண்டு முன்னே அருமழை
தானேசொரியாதா அந்தத்
தன்மைபோல்நீஉயர் நன்மையுதவியென்
தாபம்மரியாதா

இங்கிலமீதினி லென்னைப்போலோர்ஜடன்
இல்லையேபைங்கிளிச் சொல்லையுற்றுருடன்
மன்னிமோகக்கடல் தன்னில்விழுந்திடன்
மாளுமுன்னாளும்வந் தாளுவதுன்கடன் பா

2 நீவிய அண்டங்கள் மேவிஆகாயத்தில்
நிற்கச்செய்தாய்நீயே எந்தன்
நெஞ்சம்உன்தாளிணைக் கஞ்சம்பதிந்திட
நீவரம்ஈவாயே உனக்
கோவியமோஇது காவியங்கொள்ளாரும்
உத்தமனன்றாயே எனக்
குன்னைத்தருமட்டும் நின்னை அலட்டா
தொழியுமோ என்வாயே
தீவினைநாச னெனப்புகழ்மாலையே
சேர்ந்தஉனக்கென்ன சாந்தர்கண்வேலையே
பாவியென்பாலுண்டு வேலைபல்காலையே
பட்டேன்பொய்விட்டேன்கும் பிட்டேன்உன்காலையே பா

3 நீதகலும்பஞ்சபூதம்வளர்சர்வ
சாதகபூமியே வினை
தீர்ந்திடவேஞானக் காந்திசொரியும்
சர்வாந்திரியாமியே என்றும்
வேதநாயகன்மீ தருள்மாவாத
ஸ்வாமியே உண்மை
விளங்கவேபல வளங்கள்சாரும்நிஷ்
களங்கநேமியே
போதனேநீக்காயென் பாதகவெட்டையே
பொய்யுருவாகிய மெய்யெனுங்கட்டையே
நாதனேநீக்குமுன் சாதகநிஷ்டையே
நண்ணிடப்பண்ணுவாய் புண்ணியப்பிரதிஷ்டையே பா

61. இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பராமுகம் ஏதோ எந்தன்
முன்னம்வந்தாள ஒண்ணாதோ இன்

அநுபல்லவி.

தன்னவரைரக்ஷிக்கத் தானேகங்கணமே
தரித்தவனேஎனை ஆதரித்தல்வங்கணமே இன்

சரணங்கள்.

1 . யார்க்கோசொல்வதுபோல் நீஅசட்டைசெய்யில்
எப்படித்சொல்லப்பேன் என்கன்மக்கட்டை
மார்க்கமுடனேநீ மெய்ஞ்ஞானநிஷ்டைதரும்
மட்டும்நான்விடுவேனோ என் அலட்டை
மூர்க்கவினைகளுக்கு நானொருபேயோ
மூடமனமுமா யையும்ஒருகையோ
தீர்க்கமாகஉனைநான் அடுத்ததுபொய்யோ
தெய்வமேநீகைவிடில் என்செய்வேன்ஐயோ இன்னம்

2 தீனருக்குதவுவதே தியாகம் பெருஞ்
செல்வருக்கீவது துர்விநியோகம்
ஞானமுள்ளோர்க்குன் அருள்பிரவாகம் யின்னும்
நலம்அவர்க்கிவதில் என்னுபயோகம்
ஈனனானஎனக்கு ஞானசையோகம்
ஈவதுவேநல்ல தியாகப்பிரயோகம்
நானுன்சந்ததி அதிலென்னசந்தேகம்
நான்விடேன்விடேன் பூர்வார்ஜிதபாகம் இன்னம்

3 பிள்ளைக்கும்தாய்க்கும் உண்டோபிணக்கு மிகப்
பெருகும்உன்கருணைக் குண்டோகணக்கு
கள்ளமயலுரு மென்மனக்குணக்கு-நீக்கி
கனங்கொள்நன்மார்க் கத்தில்எனையிணக்கு
தள்ளரிதாகிய பரமசத்துவமே
சாக்ஷாதுலகெங்கும் விளங்குந்தத்துவமே
விள்ளரிதாகிய சர்வஞ்ஞத்துவமே
வேதநாயகன்தனக் குரியசொத்துவமே இன்னம்

62. இராகம்-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வேதநாயகா நம்பினேன்-உனை வேத

அநுபல்லவி.

ஏதமும்விப ரீதமுங்கெட
நீதமுங்கன பேதமுங்கொடு வேத

சரணங்கள்.

1 தினமும்உன்பணிவிடையே நான்மறவாமல்
செய அருள் நன்னடையே
இனமாகும் அருட்கொடையே வழங்கிட
எனின்ன முந்தடையே
கனமுமேலவர் இனமும்நிற்மல
மனமும்உன்தரி சனமுமேயருள் வேத

2 பொய்வளர்மெய்க்கும்பமே உடையுமுன்
போதிபுண்ணிய யாரம்பமே
தெய்வநிராலம்பமே என்கவிகளைச்
செவிகொண்டு சிரக்கம்பமே
செய்குவாயுளம் வைகுவாயருள்
பெய்குவாய்வினை எய்குவாயுயர் வேத

3 தயைசெயிற்பொல்லாங்கா எந்தனையாளத்
தாமதஞ்செயல் பாங்கா
பயன்உதவிடில்தீங்கா வேதநாயகன்
பரவுங்குண தராங்கா
நயமும்ஆணவ செயமும்நாளும்-அ
பயமும்பாதபங் கயமுமேயருள் வேத

63. இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

நாதனேதயைபுரிவாய் எனக்குமெய்ப்
போதமா மழைசொரிவாய் நாத

அநுபல்லவி.

தீதகல்பரம்பர திவ்யகுணடம்பர
ஓதரும்சுயம்பர உலகமுடன்அம்பர நாத

சரணங்கள்.

1 கண்ணினல்வினைகளைப் பண்ணியறிகிலாத
நான்நரன்போலியா-இந்த
மண்ணின்மிசைஎனக்கும் புண்ணியமென்பதற்கும்
மத்தியில்வேலியா-எந்தன்
எண்ணமேலாங்கறுப்பே
எனக்குன்னடி வெறுப்பே
பண்ணுதே நீமறுப்பே
பரிந்தாள்வ துன்பொறுப்பே நாத

2 என்பாட்டில் இயங்காமல் உன்பாட்டில்நீசும்மா
இருந்திடில் அதுதகுமா என்றும்
நன்பால்மகிழ்ந்தோனே இன்பூட்டுங்கதியுந்தன்
தயையின்றிக் கைபுகுமா எந்தன்
அன்பெல்லாம் வெறும்பேச்சே
அறமென்பதுமேற் பூச்சே
துன்பப்பிரளயம் நீச்சே
தொல்புவியெங்கும் வச்சே நாத

4 தினையளவும்நன்னெறி தனையறியாதநான்
தீவினைக்கேயிலக்கா பாரில்
தீவினையன்றிமற்றெவையும் நினையும்யென்னெஞ்சுக்கு
நீமாத்திரவிலக்கா நன்மை
பணையும்நீதிப் பிரமாண
புவனக்கொடி நிர்மாண
விசுவநித்திய கல்யாண
வேதநாயகன் பிராண நாத

64. இராகம் - பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தஞ்சம்நீயே தயைபுரிவாயே

அநுபல்லவி.

அஞ்சலென்றேதினம் ஆளும்யென்தாயே

சரணங்கள்.

1 தினமனவேதை சேர்ந்தநான்பேதை
உனதடிப்போதை உறஅருள்பாதை தஞ்

2 பாதபஞ்சஜ பண்டிதரஞ்சன
போதகரஞ்சன புண்ணியநிரஞ்சன தஞ்

3 தருபசிங்காரா சருவசங்காரா
வரும்வேதநாயகன் பண அலங்காரா தஞ்

65. இராகம் - பரசு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீயேகதியெனக்குன் அருள்கூரேதந்தை
தாயேநினையல்லது துணையாரே — நீயே

அநுபல்லவி.

தூயகருணைமழை சொரிகாரே
சொல்அறுநலமுறு தலமிசைநிலவெண
மலஇருள்செலஅருள் அலரும்உதாரா — நீயே

சரணங்கள்.

1 முத்தியென்பமெய்தவர்க்குன சமுதாயம் அது
முத்தர்மெட்டுக்குபயென்ப தென்னஞாயம்
நித்தியனேவிடுவேனோ என்தாயம் நீ
நீதியின்படிசெய்குவாய் விதாயம்
சத்தியனேஎதோ உன்அபிப்பிராயம்
தகவெனதகமிசை மிகமதிபுகஅரும்
இன்பரசுகமருள் அகல்ஜகநாதா — நீயே

2 வாழ்பனைதந்திடில் வேண்டாமேயென்று
மாநிலத்துண்டோ மறுப்பவர்தாமே
ஆழவேநீயெனது மனப்பூமேல்குடி
ஆகிடின்உனக்கென்ன குறையாமே
சூழநீகுடியுறில் வினைபோமே
துதிபுரிவிதியினர் கதியெனும்திதிபெற
அதிதயைபதிவுறும் அதிசயயோக — நீயே

3 சாதகனேஎன்துயர் தெரியாயோ நல்ல
சர்வாந்தர்யாமியெனும் பெரியாயோ
பாதகம்அறஅருள் புரியாயோபரி
பக்குவஞானமழை சொரியாயோ
வேதநாயகன்மனந் தரியாயோ
மிடலுறுசடவரன் உடுபதிதடவரை
கடலிடமுடன்இடர் கெடஅடர்தேவா — நீயே

69. இராகம் - பூபாளம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவ திருவருள்
செய்தென்னை நீகாவே — தேவா

அநுபல்லவி.

ஜீவசம்ரக்ஷணை செய்யுங்கிருபநிதே
தினந்துஷ்டர்கள் இனஞ்சுட்டவர்
முனஞ்சிஷ்டர்கள் மனந்தொட்டவர் — தேவா

சரணங்கள்.

1 பாழுமனமேசுத்த பாஷாணம்பெரும்
பாபமென்றால் அதற்குக்கல்யாணம்
வாழும்இன்றொழிந்து நிர்யாணங்கிட்டி
வருமுன்னம் அருள் புண்ணியப்பிரமாணம்
வழைவென்செய்கையுன்னில் எனக்குவருங்காரணம்
இறைக்குஞ்சுகம் அழைக்குந்தகை
தழைக்கும்படி பிழைக்கும்படி — தேவா

1 அருள்செய்புனை அலதுன்னைவிடுவேனோ
அன்றிமற்றோரைக் கும்பிடுவேனோ
மருவுமயலிற்சிக்கிக் கெடுவேனோ உன்பால்
வழக்கிட்டிரக்கப்பயப் படுவேனோ
மருளசெய்யும்பொருளைநி வழங்கினுந்தொடுவேனோ
மனந்தந்திடும் அனந்தந்துயர்
முனைந்தினந்திடு கந்தங்கிட — தேவா

3 திஷ்டபாலகங்கண தாரணனேபெரும்
தீயபசாசகண மாரணனே
துஷ்டகண்டண மந்திரோச்சாரணனேநாளுந்
சுயம்பிரகாச நிஷ்காரணனே
இஷ்டன்வேதநாயகன் ஏதவாரணனே
இணங்கண்டர்கள் கணங்கண்டடி
வணங்கும்படி குணங்கொண்டியர் — தேவ

67. இராகம் - நீலாம்புரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏகாதிபரனே அருள்புரி யோகாதிதரனே

அநுபல்லவி.

ஆசாமியமுறும் மாகாமியன்அறும்
அகணிதசிற்பர அதிகுணதற்பர
இகபரநற்பத இணையறும்அற்புத

சரணங்கள்.

1 பழிக்குநான்குருபீடம் பத்தனைபோலநான்
பரிப்பது வெளிவேடம்
அழிக்கும்பொய்வாய்ப்பாடம் கொடுமாயைக்கென்
அகமே நடனகூடம்
செழிக்கும் வரங்கள்ஈவாய்
சிந்தையிற் குடியாவாய்
தினகரசுந்தர திருவளர்மந்தர
அனகநிரந்தர அகிலதுரந்தர ஏகா

2 படியாக்கொடுநெஞ்சமா ஐயனே அது
படருந்துர்க்குண பஞ்சமா
அடியேன்துயர்க்கொஞ்சமா வரப்பிரசாதம்
அருள்உனக்குப் பஞ்சமா
படியல்லாம் ஈன்றதாயே
பாரில்நற்கதி நீயே
பரமபவித்திர பதிதஉபத்திர
தருமசமுத்திர சகலவிசித்திர ஏகா

3 சுரசேவிதபாதா மலரகித
சுஜநவத்சல தாதா
வரதநாயகநாதா வேதநாயகன்
மனவாலய கியாதா
நரபரிபாலன நயகுணலாலன்
நாகரிகத்துவ நாமமகத்துவ
போகபிரபுத்துவ புண்ணியதத்துவ ஏகா

68. இராகம் - தன்னியாசி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நிச்சயம்இதுதானே மதி நீயருள்கோனே

அநுபல்லவி.

நச்சுமரம்போல நாளும்வளர்ந்தேன்
இச்சகந்தன்னில் இதயந்தளர்ந்தேன் நிச்சயம்

சரணங்கள்.

1 அல்லும்பகலும் பொருளில்யேக்கம்
அநித்தியசுகங்களே என்னேக்கம்
நல்லவர்சபை எனக்குநீக்கம்
ஞானவழியில் நாளுந்தூக்கம் நிச்சயம்

2 துஷ்டர்களுடனே அன்யோன்யம்
துர்குணமெல்லாம் சர்வமான்யம்
இஷ்டம்வைப்பதுவே தனதான்யம்
ஈசனேஎனக் கறிவசூன்யம் நிச்சயம்

3 தீதுமெனக் குனதுவேதம்
செவிடன்காதில் சங்கநாதம்
வேதநாயகனே உன்பாதம்
விரும்பிவாழ்த்தலே பிரமாதம் நிச்சயம்

69. இராகம் - அடாணு, தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கருணுசாகரா கனஉபகாரா
காத்தருள்வாய் கோவே கருணு

அநுபல்லவி.

அருணேதயமென அடியர்க்குகாட்டும்
ஆத்மகோடிகள் உஜ்ஜீவனமுதூட்டும் கருணு

சரணங்கள்.

1 நிச்சயஞானமே நினதுஸ்வாதீனம்
நீதராவிடில்எனக் கேது மெய்ஞ்ஞானம்
அச்சமில்லாமலே அபயப்பிரதானம்
அருள்செய்யின் அடியனுக்கில்லைசமானம் கருணு

2 இஷ்டன்போல்யாவர்க்குந் திவ்யப்பிரசங்கம்
செய்வதிலேஎன்னைப்போ லவர்சிங்கம்
சட்டமாய்நடப்பதே சர்வவில்லங்கம்
சாமிநீஅறியாயோ தமியன்அந்தரங்கம் கருணை

3 எத்தனையோசெய்தேன் உனக்குபராதம்
இதுநிமித்தம்உனக் கென்மேல்விரோதம்
அத்தனேபிழைபொறுத் தாள்வதேநீதம்
அருள்புரிஇனி வேண்டாம்விகாதம் கருணை

4 தலைவன்இல்லாவிடில் தழைக்குமோராஜ்யம்
தரையிலேநீயல்லால் சகலமும்பூஜ்யம்
விலகிடாதருள்உயர் விமலாசம்பிராஜ்யம்
வேதநாயகன்இன்னந் தானென்னவியாஜ்யம் கருணை

70. இராகம் - தோடி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தயைபுரி இன்னந்தாமதமேனு தயை

அநுபல்லவி.

பயநிவாரணு பாக்கியபூரணு
உயரும்ஆரணு உலககாரணு தயை

சரணங்கள்.

1 அத்தனேஒரு சாணுகியகுக்ஷிக்
காகநான்ஊரெலாம் அலைந்திடும்பக்ஷி
நித்தமும்பேசுவேன் ஆயிரங்கக்ஷி
நீதிநெறியில்லா நிரக்ஷராகுக்ஷி தயை

2 தத்துவஞானத்தைத் தள்ளியேபோட்டேன்
சாமிநான்இந்திரிய வாசலைப்பூட்டேன்
உத்தமம்எனக்கருள் பலதரங்கேட்டேன்
உதவிசெய்யாவிடில் உனைவிடமாட்டேன் தயை

3 சர்வவிநோத விசித்திரநிர்மாணு
சாசுவதமங்கள சுத்தகல்யாணு
பரநித்தியானந்த பாக்கியஉக்கிராணு
பாலவேத தயை

71. இராகம் - முகாரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

காத்தருள்வாய் என்னைக் காத்தருள்வாய்

அநுபல்லவி.

சாஸ்திரம்வேதம் ஸ்தோத்திரமேசெய்யப்
பாத்திரனேதயை க்ஷேத்திரனேதினம் காத்த

சரணங்கள்.

1 ஆனாலும்என்பாபம் அநியாயம்அநியாயம்
ஞானியைப்போல்நான்காட்டும் நடையேமுழுமாயம்
ஈனமுறுந்தமகுணங்கள் என்தனக்கேககந்தாயம்
தீனனென்மேல்நீகோபஞ் செய்யிலென்னஆதாயம் காத்த

2 மாதாநீஉன்மகனுன் மன்னவனீகுடிநானே
தாதாநீயாசகனுன் ஸ்வாமிஅடியேனே
சாதகஞ்செய்சற்குருநீ தமியேன்சிஷன்தானே
ஆதாரமாகஉனை அடுத்துவந்தேன்சுரர்கோனே காத்த

3 வாக்குமனம்எட்டாத வாசாமகோசரனே
பாக்கியபலதான பரிபாலபரமேசுரனே
தேக்குமலவிருள்நாசஞ் செய்யும்உதயபாஸ்கரனே
ஆக்கும்வேதநாய சனுக்கிரக தயாபரனே காத்த

72. இராகம் - தோடி, ரூபகம்.

பல்லவி.

வாவாஜகநாதா வாவாசுகநாதா வாவா

அநுபல்லவி.

பாவங்களை நிர்மூலமாக்கப்
பரமார்த்தங்கள் கொடுத்துக்காக்க வாவா

சரணங்கள்.

1 தர்மாதர்மங்தெரியேன் ஜெப
தபசாதிகள் தரியேன்
கர்மம் அனுசரியேன் உனைக்
கண்டால் இனிப்பிரியேன் வாவா

2 எனைவிடலாமா பல
இடர்படலாமா
வினையேதொடலாமா ஏழை
வீணேகெடலாமா — வாவா

1 வர்மஞ்செய்தல் முறையா என்தன்
வாழ்நாள்வளர்பிறையா
தர்மந்தனிற்குறையா இன்னஞ்
சலஞ்சாதித்தல் பொறையா — வாவா

4 ஆலோலிதமுகனே நித்திய
அமலானந்த சுகனே
மேலோர்கள் சமுகனேதயை
மிகும்வேத நாயகனே — வாவா

73. இராகம் - சஹானா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கருணைநீசெய்யவேண்டுமே சுவாமி — கருணை

அநுபல்லவி.

சரணாகதியென உனையடைந்தேனே
சாதகம்வேண்டியே உனைத்தொடர்ந்தேனே — கருணை

சரணங்கள்.

1 மாயவாழ்வெனும் பெருவாரிதிச்சுழலே
மாட்டியேஅலைபடும் நானொருவிழல்ல
காயமாகிநிறு காற்றசைசூழலே
கழியும்போதுநற் கதிமலர்கழலே — கருணை

2 உலத்தையல்லாது தாமரைக்குண்டோகிலையே
தரையில்ஊன்றுப்பயிர் எடுக்குமோதலை
நிலத்திலேநீயலால் நிலையெனக்கிலையே
நிதமும்பார்த்தருள் நிரஞ்சனமாலே — கருணை

3 சந்திரசூரியர் உள்ளமட்டும்வாழ்நாளா
சாவையேஜெயித்திட என்னையில்வாளா
தந்தையேஉனது சோதனைக்குநான்ஆளா
சர்வஜாதக பரமதயாளா — கருணை

4 அகணிதகுண அகிலாண்டவிலாசா
அபரிமிதானந்த தற்பரமேசா
விகசகிருபாகர விமலப்பிரகாசா கருணை

74. இராகம் - ஈசமனோகரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அபயம்நீயருளுவாய் ஆதியே அநுதினம் அபயம்

அநுபல்லவி.

உபயபாதம் நம்பினேன் ஓ அநாதியே அநுதினம் அபயம்

சரணங்கள்.

1 அலைகடற்சிறுதுரும்புபோல அலைந்துவாடினேன்
உலைமெழுகெனவுள்ளமுருகி உன்னைநாடினேன் தினமும் அ

2 நீர்க்குமிழியையொக்கும் வாழ்வைநிலையென்றெண்ணினேன்
மூர்க்கமாககொடியபாவ முழுதும்பண்ணினேன் தினமும் அ

3 பாசக்காற்றிற்பஞ்சுபோலப் பறந்துதயங்கினேன்
ஆசைக்கடலில்மூழ்கிமூழ்கி அறிவுமயங்கினேன் தினமும் அ

4 ஆண்டவனீயடிமைநான் எனைஆளவொண்ணாதோ
நீண்டவுலகம்வழையென்றெனை நிந்தைபண்ணாதோ தினமும்

5 புவனரக்ஷணகாரணார்த்த புருஷவேஷனே
பவவிமோசனவேதநாயக பலவிசேஷனே தினமும் அ

75. இராகம் - பியாகடை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதோசோதனை இன்னம்வன்சாதனை
ஏகாதிபதியேநிதியே எளியேன்மேல் ஏதோ

அநுபல்லவி.

போதோதயசுர பூஜிதபாதா
பூதபேத காரணசுகநாதா ஏதோ

சரணங்கள்.

1 தந்தைதாயொடுபல தனயரையெடுத்தாய்
தாரங்கள்மூவர்க்குச் சாசுவதம்கொடுத்தாய்
சொந்தமாகியவுடற் சுகத்தினைக்கெடுத்தாய்
ஸ்வாமிநீயிந்த வாறுகைபிடித்தாய் ஏதோ

2 ஒருகையால் அடிப்பாய் ஒருகையாற்பிடிப்பாய்
உதவியில்லாமலே உன்னெண்ணமுடிப்பாய்
பெருமலைகளையுமே பிடுங்கிப்பந்தடிப்பாய்
பிரமாண்டங்களைப் பிளந்திடஇடிப்பாய் ஏதோ

3 துன்பஞ்செய்வதுபோல் சுகங்களைக்கொடுப்பாய்
துஷ்டர்கள்மீதில் எப்போதுங்கையெடுப்பாய்
அன்புள்ளதாயைப்போல் அடியாரையடுப்பாய்
அவர்களைத்துயரணுகாமலேதடுப்பாய் ஏதோ

4 அதுலஅக்ஷயகுரு பரநரவேஷா
அமிர்தவருஷ துல்லியமிருதுபாஷா
விதுரநிர்தோஷா நிர்விகற்பவிசேஷா
வேதநாயகவந் திதகுணபூஷா ஏதோ

76. இராகம் - தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுபராமுகம் ஏழையின்மீது
ஏகனேயோகனே மாகனதியாகனே ஏது

அநுபல்லவி.

வேதபோதக அநாதரக்ஷணனே
மோகவாகன தெய்வீகலக்ஷணனே ஏது

சரணங்கள்.

1 அநித்தியசுகந்தரம் அதைநான்கேட்டேனே
ஆகூர்தக்ஷரில் அனுபவிக்கமாட்டேனே
இனிதவுடாத்தில் இடம்நாட்டேனே
ஈனபாயை எதிர்த்துவாட்டேனே ஏது

2 ஐயனேயென்னைக் கேளாமல்முன் நீயே
அரியமானிடஜன்மம் தந்தாயே
வையகமீதுநான் உனக்கொருசேயே
மதியருள்வாய்பெற்று வளர்த்திடும்தாயே வது

3 மூர்த்திநீபலருக்குக் காட்டினுபினையே
முக்தர்க்குக்கொடுத்தனை மோக்ஷமாமனையே
பக்தியிலாகுமோ ஓரவஞ்சனையே
பக்ஷமாயெனக்கருள் பரசுகந்தனையே வது

4 அகடநாகடன சாமர்த்தியப்பிரதாபா
அசலசுஜநவாற் சல்லியநிஷ்கோபா
சகலசுலக்ஷண தத்துவசொரூபா
தாசன்வேதநாயகன் மனோநீபா வது

77. இராகம் - கமாஸ், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரணமயநய பூரணனே
உனதமல அடிசரணம் ஆரண

அநுபல்லவி.

பாரகோரபரி காரகுணாகர
வீரதீர உபகாரமனோகர ஆரண

சரணங்கள்.

1 உனைநிதம்நினைவுறும் எனை அடர்வினை அகலாதாநாதா
ஊலககலகமயல்விலக இலகருளோநீதா
கனவுலகஜநக அந்ததிகரமெய்
காவலா அடியீற் ஆவலரஅருள்செய் ஆரண

2 ஹிதகுணசரித சுகிர்தபரமேசா நேசா
சுஜனபஜனமிர் துவசனரசினஇதிகாச
சாதவரத அனவரதவிரத்தா
சாபமோசனபிர தாபவிலாசன ஆரண

3 கனககணபுகனகவன பரிபாலாமூலா
காரணசரணகுண கிரணபரண அனுகூலா
விநயநிலபல்வய விஜயமய அபய
வேதநாயகன்மனோதய அதிச ஆரண

இராகம் - ரீதிகௌளை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ்சர்வேசா எனைரக்ஷிக்கத்
தருணமிது விரகாசா சர

அநுபல்லவி.

கருணாலயபர காயப்பிரவாசா
மாமகுகோதய பாபவிநாசா சர

சரணங்கள்.

1 நீயேகுருமூர்த்தி உனக்குச்சிறு
நாயேன் விர்த்தியார்த்தி
தூயாவுபதேசஞ்சொல்லி இஷ்டபூர்த்தி
ஈயிற்குருசீஷர் இருவர்க்குங்கீர்த்தி சர
2 நீதான்பரஞ்சோதி எனவுலகின்
மீதே பெருங்கியாதி
வேதாமலவிருள் விலக்குதல்நீதி
ஆதாரமாக உன்னருளைப்பிரசாதி சர
3 ஆதிகாரணநாதா பரமஞான
ஜோதிமய அபேதா
பாதகமோசன பாக்கியப்பிரசாதா
நீதவேதநாயக நித்தியசங்கீதா சர

79. இராகம் - லலிதா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னங்தாமதம்ஏது கஜநாதா

அநுபல்லவி.

என்னயமதாகவுனை நம்பினவனுன் அலவோ இன்

சரணங்கள்.

1 சீலம்அருளிற் செலவோ
சேயுனக்கு நான்அலவோ
மேலுமென்னதான் சொலவோ
வேலையுனக்குப் பலவோ இன்

2 சாதுஜனரக்ஷணனே
தாசர்கள் பிரதக்ஷணனே
கிதாமிர்த பக்ஷணனே
கீர்த்திகொள் சுலக்ஷணனே — இன்

3 ஈசனே நானுன்னடிமை
எப்பொருளும் உன்னுடைமை
நேசமுடன் என்மடமை
நீக்கிடுவ துன்கடமை — இன்

4 சாதககுணபாரா
சர்வபுவநாதரா
வேதநாயகன் ஸ்மரா
வேகதுரிதஹரா — இன்

80. இராகம் - கெங்காதரணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனைநானே-தொழுவாம்-அருள்கோனே — உனை

அநுபல்லவி.

விநயசுஜனசேவித பெருமானே
வேதமுடியில் நடனம்புரிவோனே — உனை

சரணங்கள்.

1 சிந்தைமீ துனதுபாதமே தியானம்
செய்யநீயருள்வாய் திவ்யஞானம்
தந்தைநீயறியுமே சமவஸ்தானம்
தனயன்மீதில்லையோ அபிமானம் — உனை

2 ஈசனேஎனது வார்த்தைகள்பொய்யே
இந்தவார்த்தையொன்று மாத்திரம்மெய்யே
பாசமும்மனம் வெயிலுறுநெய்யே
பாவம்நீங்கும்படி நீதயைசெய்யே — உனை

3 அடருமலசாதிகள் நிறைபேழை
ஆணவமான உடலாகியபாழை
திடமென்றெண்ணி நிறைப்பேன் அதிற்கூழை
தினஞ்செய்யாதே நான்மிகஏழை — உனை

4 சகலலோகம் அடங்காதுயர்காத்ரா
சமமிலாக்கபட நாடகசூத்ரா
சுகப்பிந்தாயக கிருபாகரநேத்ரா
துதிசெய்வேத நாயகன்மனக்ஷேத்ரா உனை

81. இராகம் - பூரிகலியாணி, ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கருணைகாமூர்த்தி காப்பதுவேகிர்த்தி

அநுபல்லவி.

அருணோதயமாசரீர
அற்புதநராவதார கருணை

சரணங்கள்.

1 தேகம்வளர்ப்பதே என்விர்த்தி
தினந்துர்க்குணமே பிரவர்த்தி
ஏகமானசக்கரவர்த்தி
எனக்குநீயருள் பாபநிவர்த்தி கரு

2 அற்பமானபோக போக்கியம்
அழிந்துபோய் இதுவேதவாக்கியம்
தற்பராநினைக்காணும் பாக்கியம்
தந்திடில்அதுசர்வ சிலாக்கியம் கரு

3 பாதகந்தனைச்சர்வ நாசம்
பண்ணுவதில்உண்டோ பிரயாசம்
வேதநாயகா நின்னேசம்
விளங்கிட அருள்வாய்பிரகாசம் கரு

82. இராகம் - பரசு, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சித்தம்எப்படியோ ஐயா நின் சித்தம்எப்படியோ

அநுபல்லவி.

உத்தமனுகஎன்னை உயர்த்திடுவாயே
கர்த்தனே நீயென்னைக்கைவிடுவாயோ சித்

சரணங்கள்.

1 அருள்புரிவாயே அநந்தவப்
பொருள்சொரிவாயோ
தருமவானும்படி தான்தெரிவாயோ
இருள்மூடும்பாவியென் றென்னைப்பிரிவாயோ சித்த

2 பாதம்சேர்ப்பாயோ எந்தன்மனக்
கேதந்தீர்ப்பாயோ
ஆதன்செய்வினை அடியோடேபார்ப்பாயோ
ஏதுங்கதிஇல்லானென் றிரங்கிபார்ப்பாயோ சித்த

3 வாடிநொந்தேனே மெய்ஞ்ஞானக்கண்
மூடினைந்தேனே
நாடியாள்வாயென்று நம்பிவந்தேனே
பாடும்வேதநாயகன் பருகுஞ்செந்தேனே சித்த

63. இராகம் - சஹானா, அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

எப்படியும்பரமே நலம்பெற
ஈந்தருள்வாய்வரமே

அநுபல்லவி.

செப்பருமாணிக்க தீபசொரூபனே
தேவேமனமேநொந்தேன் காவேரெணவேவந்தேன் எப்

சரணங்கள்.

1 கேவலம்வாடினேன் கேள்விமுறையில்லையோ எந்தன்
சீவன்பிழைக்கச்செய்ய வல்லனீயல்லையோ
பாவனாளனைப் பண்ணுதல்பாரமோ
பாகேகனியேசத்தே ஒகோதனியேவித்தே எப்

2 அற்பன்ஆனாலும் அன்னைக்குப்பிள்ளையல்லவோ
பற்பலர்படித்துப்படித்துச் சொல்லவோ
கற்பகோடிகாலங்கண்டு முடிவில்லாக்
கண்மணியேபொன்னே விண்ணேஅணியசொன்னேன் எப்

3 இன்பதுன்பங்கள்இரண்டிற்சமசித்தமே தந்து
நின்பதசேவைநிலைக்கச் செய்வாய்நித்தமே
அன்பன்வேதநாயகன் அகத்தேயணி
ஆணிப்பொருளேமுத்தே காணப்பெறுவோர்சொத்தே எப்

84. இராகம் - கலியாணி, அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

உன்னையெனக்குகாட்டையா காட்டாமல்சும்மா
ஒளித்தென்ன விளையாட்டையா

அநுபல்லவி.

தன்னைப்பாராமலே தன்பிள்ளைகண்மூடி
தனம்ஊட்டுந்தாயுண்டோசாமி நீதயைகூடி உன்னை

சரணங்கள்.

1 கறவைதனைப்பிரிந்த கன்றுகதறல்போலும்
கணவன்தனைப்பிரிந்த கலங்கும்உத்தமிபோலும்
இறகுகள்பறிகொடுத்தேங்கும்பறவைபோலும்
இருகண்ணுந்தெரியாத ஈனக்குருடர்போலும்
ஏங்கினேன்சுகம் நீங்கினேன்துயர்
தாங்கினேன்மனம் வீங்கினேன்நீ உன்

2 நினைக்கநினைக்கஎன்நெஞ்சமெல்லாம்ருசிக்கும்
நினைப்புகழும்வாயே நித்தியாமிர்தப்புசிக்கும்
கனக்கும்நின்னடிக்காணக் கண்கள் தினம்பசிக்கும்
கர்த்தனேஉனைக்கண்டார் கவலையெல்லாம்நசிக்கும்
கனத்திலேனுங் ககனத்திலேனுமென்
மனத்திலேனும் சொப்பனத்திலேனும்நீ உன்

2 விண்ணேநினையல்லாமல் வேறொன்றைத்தொடுவேனோ
மேதினியெங்குந்தேடி வேதனைப்படுவேனோ
கண்ணேமணியேநினைக் கண்டால்நான்விடுவேனோ
கட்டிக்கொண்டானந்தங் கலக்கப்பின்னிடுவேனோ
கருத்தில்மூடுவன் வருத்தப்போடுவன்
நிருத்தமாடுவன் விருத்தம்பாடுவன் உன்

4 தேவனேஉன்னைகண்டால் கிட்டிதோஷந்தொடுமோ
திவ்யதேஜோமயம் என்தேகந்தனைச்சுடுமோ
கூவுங்கோழிமிதித்தாற் குஞ்சுமுடமாய்ப்படுமோ
கொல்லுஞ்சிங்கமானாலும் குட்டிகள்அஞ்சிடுமோ
கோலனே அனுகூலனே பரி
பாலனேகண மூலனேநீ உன்னை

5 ஆணல்லபெண்ணல்ல ஐம்புதஞ்சுடரல்ல
அரியயன்சிவனல்ல அதுவல்லஇதுவல்ல
காணருமுன் திவ்ய காந்திவிரியும்நல்ல
கனவடிவினைக்காணக் காதல்கொண்டேன்வல்ல
காரணாசுக பூரணாதண
தாரணாகண ஆரணாநீ உன்னை

தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமிர்தமே
சீனியேகரும்பே தித்திக்கும்இரசமே
வானேபுவியேசுக வாழ்வேபெரும்பதமே
மதிக்கும்வேதநாயகன் மகிழுமனோகரமே
வாடினேன்கவி பாடினேன்உனை
நாடினேன் தினந் தேடினேன்நீ உன்னை

8?. இராகம் - பங்காளா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சஞ்சலமாய்நெஞ்சமிக உடைந்தேனே இனித்
தஞ்சமெனவுன்சரணம் அடைந்தேனே ஸ்வாமி சஞ்

அநுபல்லவி.

வஞ்சகப்பிர பஞ்சமெனும்
நஞ்சருந்தி மூழ்கியே சஞ்

சரணங்கள்.

1 இட்டவலைப்பட்டயரும் மான்போலேவெயில்
சுட்டகலம்வெட்டகலும் மீன்போலே ஸ்வாமி சஞ்

2 பொய்யுலகைமெய்யெனவே தடுமாறி நாளும்
ஐயகோகோமையலெனுங் கடுமீறிஸ்வாமி சஞ்

3 கொட்டுமரத்திற்பட் டுடையுநுயிர்போலே சலத்
தட்டுவரக்கெட்டுலரும் பயிர்போலே ஸ்வாமி — சஞ்
4 பாய்புலியின்வாயில்உறு பசுப்போலேபெற்ற
தாய்காய்விட்டே அலறுஞ் சிசுப்போலேஸ்வாமி — சஞ்
5 ஈயவேசகாயமொன்றுங் கிடையாதோநல்ல
தூயபனம்நீயருளத் தடையேதோஸ்வாமி — சஞ்
6 மாயமலநோய்களும் விசுவேசாவேத
நாயகன்னேயபனக்கு கைலாசாஸ்வாமி — சஞ்

86. இராகம் - சுத்தசாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தருணந்தருணந் தயைசெய்வாயையா ஓ
தேவ தேவா — தரு

அநுபல்லவி.

ஒருவனே ஜன்மலய பாலா
ஓ ஓ மகானுபாவா. — தரு

சரணங்கள்.

1 சித்தஞ்சேற்றில் நட்டகம்பம்
ஜெகத்தில் இதற்குத்தினமுங்கம்பம்
நித்தங்கவலை நிறைந்தகும்பம்
நீயேயினியெனக் கவலம்பம் — தரு

2 சோதனைக்குநான் பாத்திரவானோ
துன்பமூட்டை சுமக்கநானோ
சாதகஞ்செய்யிற் பழுதுதானோ
தள்ளினாலும்நான் போவேனோ — தரு

3 வயிர்வளர்ப்பதே என்வேலை
மற்றநேரம் விஷயலீலை
உயிருக்குயிரே ஞானப்பாலை
ஊட்டுவாய்தொழுதேன் உன்காலை — தரு

4 சப்தஸ்பரிச ரசசுகந்தா
தர்மரூப பிர்மாநந்தா
விததகசு ஜநானுபந்தா
வேதநாயகப் பிரபந்தா — த

87. இராகம் - தேவமனோகரி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமுந்தாமதமேன் என்சுவாமி

அநுபல்லவி.

உன்னதமாகிய துரியாதீதா
உலகாதிசர்வ காரணபூதா இன்ன

சரணங்கள்.

1 மழைமுகங்காணாப் பயிர்போல்வாடி
மாதாதனைவிட்ட சேய்போலோடி
தழையும்உன்குண சரித்திரந்தன்னைப்பாடி
சாமிநானுனையடைந்தேனே கதிதேடி இன்ன
2 பத்தனைபோலநான போதிவேன்வெளிச்சம்
பாவத்தின்கடலுக்கு நானொருமச்சம்
அத்தனேமுனியாதேகொண்டேன் அச்சம்
அருவினைபோக்கிநீ அருள்வாய்ஸ்வச்சம் இன்ன
3 அரசேநீயெனைக் கைவிடலாமா
அருளேசெயில் உன்கைப்பொருள்போமா
திருவாம்ஈயா விடில்வினைசாமா
தேவமனோகர திவ்யசோமா இன்ன
4 அனவரதசுகிர்த ஆத்மசொரூபா
அனந்தகல்யாணகுண அனகப்பிரதாபா
தினகரதினகர னாகியதீபா
சிறியன்வேதநாயகன் இதயசல்லாபா இன்ன

88. இராகம் - சாமா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைத்தவிர வேறென்னைத்தாங்கிடப்
பின்னைத்துணையில்லை மன்னர்க்கரசே உன்

அநுபல்லவி.

அன்னைக்கிணையாகிய கனபிரபுவே
உன்னற்கரிதாகிய மாவிபுவே உன்

சரணங்கள்.

1 நீமுகம்பார்த்திடில் அணுவும்பர்வதமே
நீமுனிந்தால்பெரு மலைகளும் அதமே
தாமதம்நீசெயிற் பிழைப்பதெவ்விதமே
தயைநீபுரிய இச்சமயமஉசிதமே உன்

2 நீரை அடுத்தவர்க் கில்லைஜலகஷ்டம்
நின்னை அடுத்தவர்க் குண்டோ அதிகஷ்டம்
ஆரையடுக்கினும் உண்டோ அதிர்ஷ்டம்
ஐயாநினக்கன்ப னுகஎன்னிஷ்டம் உன்

3 ஊரார்மெச்சிடப் பாடுவேன்பாட்டு
உன்புகழ்பாடவென் னுல்வாய்ப்பூட்டு
சீராகியபெரியோர் சபைநீட்டு
தீயோருடன்எனக் கனுதினங்கூட்டு உன்

4 ஆதிமத்தியாந்த அபாவம்பிரகார
அண்டசராசர அகிலாதாய
பூகநிற்மாண நிர்வாகசங்கார
போதவேதநாயக புண்ணியசரீா உன்

89. இராகம் - சுத்தசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேஉனை நம்பினேனே நலம்
தானேஅருள் கனவானே நானே

அநுபல்லவி.

வானேஎனச்சுகத் தேனேபொழிந்திடும்
மன்னுபிரசன்னுதினம் என்னுவுறும்முன்னுநிதம் நானே

சரணங்கள்.

1 காயும்பலதுவாரக் கந்தல்-அதைக்
காக்கநான்போடுவேன் வாய்ப்பந்தல்
மாயவலையிற்பட்டு மதியும்விதியும்கெட்டு
மண்டுவினை கொண்டுமிக அண்டுதுயருண்டுதினம் நானே

2 அருணகோடிப்பிரகாசகாத்திரா அதி
அற்புதவேதாகம சாஸ்திரா
கருணாநந்தநேத்திரா கனபக்தஜனஸ்தோத்திரா
காப்பாய்முகம்பார்ப்பாய்வினை தீர்ப்பாயடிசேர்ப்பாய்நிதம்

3 விபுதகணவந்திதச் சரணாரணும்
வேதநாயகன் அந்தக்கரணா
சுபமங்களதாரணா சுஜநகுணதாரணா
நாயாகன நேயா புவித் தாரண சகாயா நிதம் நானே

90. இராகம் - சஹானா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவேளைவந்துன் அருள் தந்தருளுவாய் இந்த

அநுபல்லவி.

வந்தனை நிரந்தரம் புரிந்தேன் ஐயனே இந்த

சரணங்கள்.

1 அன்னைபிதாஉன்னையன்றிப் பின்னையாரையா
என்னைநிதந்தின்னும்வினை தன்னைத்தீரையா
மின்னுகின்றபொன்னுலகந் தன்னில்வாழ்மெய்யா இந்த
2 பூதலத்தில்ஆதரவுன் பாததுணையே
பேதகமாயேதுனக்கிங் கோதஇணையே
நீதகனுஞ்சாதகர்க் கபேததுணையே இந்த
3 தீயநெஞ்சில் தூயஅரர்தோயஇலையே
மாயையெனும்பேய்செய் அபிபாயமலையே
நேயன்வேதநாயகனுக் காயநிலையே இந்த

91. இராகம் - சாமந்தா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மெய்ஞ்ஞானங் கொடுப்பாய் ஸ்வாமி
அஞ்ஞானந்தடுப்பாய் ஸ்வாமி

அநுபல்லவி.

பொய்ஞ்ஞானியர் அல்லாத்மேற்கருணை
பூண்டவனேஎன் ஆண்டவனேநீ மெய்

சரணங்கள்.

1 ஆஸ்திகர்பாஸ்திகர் யாவையும்வேண்டேன்
அநித்தியம்பொருள்நீ அருளிலுந்தீண்டேன்
சாஸ்திரம்சொல்லும்வழி இனித்தாண்டேன்
தருவென்நீண்டேன் திருவடிபூண்டேன் மெய்

2 அகமேகட்டுக் கடங்காக்காளை
ஐயோவினை அழிந்ததுநாளை
இகமேலேநம்பினேன் மலர்த்தாளை
என்னவோநாளை இதுநல்லவேளை மெய்

3 அந்நியர்க்குரைப்பேன் நான்உபதேசம்
அடியேன்செய்கைகளே ஆபாசம்
என்சொல்வேன்என் இதயப்பசாசம்
இதற்குன்மேல்நேசம் இல்லைவிலேசம் மெய்

4 அத்தனேஎளியர்க் கன்னமும்ஊட்டேன்
அறுத்தகைக்குச் சுண்ணாம்புமேநீட்டேன்
உத்தமமார்க்கத்தில் உள்ளத்தைநாட்டேன்
உனைவரங்கேட்டேன் இனிவிடமாட்டேன் மெய்

5 அவள் அவள் அதுவென அடங்காமூலா
அடங்காததீத அபேதவிலாசா
சிவமுறுவேத நாயகன் அநுகூலா
ஜெகபரிபாலா சுகமுறுசீலா மெய்

92. இராகம் - பாசு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவபல ஜீவாதிகாரணுஉன்
சேவடியைநம்பினேன் ஓ தேவாதி

அநுபல்லவி.

நாவாரநானேபல தேவாரம்பாடவே
நாதா வரம்நீதா கன தேவாதி

சரணங்கள்.

1 அருளிருள்மூடினேன் மிசமிகவாடினேன்
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி ஆளொண்ணாதோ
இகபரம்நாடினேன் சுகமில்லைதேடினேன்
என்மேல்இரக்கம் உனக்கேநண்ணாதோ
பகவானேநீயென்று முகம்நோக்கியேதயை
பண்ணியருள் புண்ணியர்தொழும் தேவாதி

2 அன்னையும்பிதாவும்நீ ஆவியும்உடலும்நீ
ஆசாரியன்கடவுள் யாவும்நீயே
முன்னும்நீபின்னும்நீ முத்திநீசித்திநீ
மூலாதிகாரணமும் மூர்த்தியேநீயே
நின்னைசவாரியில் நான்எந்நேரமும்பாடிய
நித்தியம்பல சித்தியருள் தேவாதி

3 ஏழைநான்அல்லவோ என்னதான்சொல்லவோ
ஈசாஎன்மீது தயைஎண்ணுவாயோ
பாழுடலைநம்பினேன் தாழுமனம்வெம்பினேன்
பாசாந்தகாரம் அறப்பண்ணுவாயே
சூழும் அடியார்கள்மணம் வாழும்வேதநாயகா
சுத்தமுறு சித்தம்அருள் தேவாதி

93. இராகம் - பலஹம்சா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞானமார்க்கம் நானேசேர
நல்வரம் அருளையனே ஞான

அநுபல்லவி.

ஈன அசேதன இருள்வழிநீங்கத்
தானமுமோனமுந் தர்மமும்ஓங்க ஞான

சரணங்கள்.

1 நீசனானாலும் உன் தாசனுன் அலவோ
நின்னை அல்லாமல் தெய்வம் இன்னமும்பலவோ
ஈனனேன்குறை எவரிடஞ்சொல்லவோ
என்மொழிகாட்டிலே எரித்திடுநிலவோ ஞான

2 கர்த்தனேஒழியாக் கவலைபிரபஞ்சங்
கண்ணியிற்பறவைபோற் கலங்கினேன்நெஞ்சம்
உத்தமகுணந்தர உனக்குண்டோபஞ்சம்
உன்னையல்லாலினி வேறில்லைதஞ்சம் ஞான

3 அமரர்நரர்சோபன அமிர்தசுக்ஷணனே
அனந்தபேதக ஜீவாத்வரக்ஷனே
சமரசஞானசற் குணசுலக்ஷனே
தாசன்வேதநாயகன் பிரதக்ஷணனே ஞான

94. இராகம் - சஹானா, ரூபகதாளம்

பல்லவி.

உதவிசெய்யலாகாதா ஓ ஜகநாதா

அநுபல்லவி.

நிதநிதம்உன திணையடிகளை
நெஞ்சில்நினைத்திடவரம்நீ உதவி

சரணங்கள்.

1 அடியேன்துயர் படவேதகுமா
சுடமுன்னிருள் தானேபுகுமா
கொடிதாகிய வினையால்நிலை
குலைந்தேன்மனம் மலைந்தேன் உதவி

2 மனைவாழ்வுறு துயர்தான்மலையே
உனையல்லது கதிவேறிலையே
அன்னையேகொடு வினையால்மனம்
அயர்ந்தேன் தினம் பயந்தேன் உதவி

3 சுரசேவித பரமேசுரனே
நரபோஷக கருணாகரனே
வரவேத நாயகனேகுண
வரனே பரம் பரனே உதவி

95. இராகம் - சாளங்கபைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைமறவாமல் எனக்கருள் பரமே
பரமே சுபகரமே உன்

அநுபல்லவி.

பொன்னைநாடெளியர்போலும் எக்காலம்
அன்னை தனைமறவாப் பிள்ளைபோலும் உன்

சரணங்கள்.

1 மங்களமாகப்பெரு வாழ்வுவந்தாலும்
சங்கடமுடன்கன தாழ்வுவந்தாலும் உன்
2 பூமண்டலம்எங்கும் புகழ்ச்சிவந்தாலும்
ஈமற்கொள்மாலையென இகழ்ச்சிவந்தாலும் உன்
3 மகிழ்வுறவே வெகுமானம்வந்தாலும்
இகழ்வுறவே கனஈனம் வந்தாலும் உன்
4 தலைகீழாஇத்தரைபுரண்டாலும்
அலைகடல்பெயர்த்ததன் கரைபுரண்டாலும் உன்
5 அருமையாகிய சதானந்தநிலையே
மருவும்வேதநாயகன் மகிழ்கலையே உன்

96. இராகம் - கண்டா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவாவாதேவே வந்தெனைக்
காவாயோகோனே வாவா

அநுபல்லவி.

காவார்பூவே கலையோர்பாவே ஓவேதாவே
ஓஓ வேதாவே வாவா

சரணங்கள்.

1 வனவேடன்வலையேபாட்டி மனநோயுறுங்கலையே
எனவேதுயர்அலையேசார்ந்தனன் இடர்யாவையுந்தொலையே
வனமார்நிலையே மதியோர்கலையே
தனமார்குணமலையே வாவா

2 உடல்விழுந்திடுமுனமே பரனே உனையே அநுதினம்
இடமாஎன்மனமே நினைந்தறம் செயவே அருள்கனமே
அடியார்தனமே அயலார்சினமே
படியார்தமக்கினமே வாவா

3 நினையாஎன்மதியே உடல் நிதமும்செயும்சதியே
வினை தீர்இதுததியே பரவும்வேதநாயகன்நிதியே
அனைவோர்திதியே அருவாரிதியே
தனைநேர்பரகதியே வாவா

97. இராகம் - உசேனி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தருணம்ஈதையா இக்காலஹரணம் ஏதையா

அநுபல்லவி.

கருணையால்உலகனைத்துந் தாங்குபகாரா தீரா உதாரா
காணும்பிரபஞ்சம் தனிற்ஜிக்கிக்
கோதும்என்னெஞ்சம் அனுதினம்
பேணும்பொய்வஞ்சகம் இனிஉன்தன்
மானடிதஞ்சம் எனைத்தொடர்
க்ருமந்தனையேநீக்கி தருமந்தனைநிலையாக்க தரு

சரணங்கள்.

1 ஆண்டான் அடிமையை வேண்டாவெனத்தள்ளி
ஐயாபுகலினி ஏது மிக
நீண்டநின்கால்களைப் பூண்டுகொண்டேன்
நீஎங்கினிச்செல்வதேது சற்றும்
தீண்டாதெனைத்தள்ளினும் விடுவேனோ
திருவே தருவே குருவே
தீனன்என்மீது நினதபி
மானம்விடாது தினமதி
யீனன்செய்தீது தொலையமெய்ஞ்
ஞானம்நீஓது பழுதறு
சித்தத்தமரும்கோவே சுர்த்தத்துவமுறுதேவே தரு

2 நீயெனை நீங்கிடில் எங்கும்உள்ளோனே
நின்பெயர்க்குக்குறைவாமே அழுஞ்
சேயர்தமக்கமு தீயாதிருப்பரோ
சிறந்த அன்னையர்தாமே வரம்
ஆயிரந்தாங் கேட்டுங்கொடாதிட
அழகா குழகா பழகா
தற்றபொன்போலே நடையின்றி
முற்றமென்மேலே பலகலை
கற்றிப்பொய்மாலே சொண்டேன் என்றன்
சிற்றறிவாலே எனைநிதம்
ஆளாய்பலபுவிநாதா மாலா நலமுறு நீதா தரு

3 எத்தனைசொல்லினுஞ் சித்தம்நன்மார்க்கத்தில்
என்றும்பதிந்திட இல்லை மிக
இத்தரைஎங்கும் பிரசித்தனேசற்
றிளகச்செய்வாயிந்தக் கல்லை உயர்
வித்தனே வேதநாயகன் போற்றிடும்
வேதா நாதா அபேதா
மின்னும்பிரக்கியாதா அடியேன்மேல்
இன்னமும்வாதா எனை அஞ்சல்
என்னஒண்ணுதா நின்காதில் என்
சொன்னுழையாதா அநுதினம்
வேதத்தமர் சர்வேசா தீதற்றனர் மனவாசா தரு

98. இராகம் - பூரிகலியாணி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன்உனையே தற்காத்தருள்
வெம்பியஎனையே அநுதினம் நம்பினேன்

அநுபல்லவி.

அம்புவியெங்கும் நிரம்பும்பல்உயிர்க்
இன்பம்மொழிபுயலே உன்றன்செயலே
உண்டோ அயலே அநுதினம் நம்பி

சரணங்கள்.

1 புவனகாரண பவநிவாரண நவஉதாரணனே
சம்பூரணனே மெய்காரணனே அநுதினம் நம்பி

2 கோரவினைப்பரிகார அகிலவிஸ்தார அதிகாரா
உபகாரா அதிதீரா அநுதினம் நம்பி

3 சுகுணசேகர மிகுமனோகர சுகீர்த்தசாகரனே
பராபரனே தயாபரனே அநுதினம் நம்பி

4 பஜிக்கும்தொண்டர்கள் புசிக்கபுசிக்கருசிக்கும்
தேன்மயமே அதிசயமே அருள்நயமே அநுதினம் நம்பி

5 வேதநாயகன் போகமுறப் பிரசாதம் அருள்பொருளே
மணஇருளே தொலைத்தருளே அநுதினம் நம்பி

99. இராகம் - நாகத்தொனி திஸ்ரம், திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவனே ஜீவனேபிரபாவனே தேவாதி

அநுபல்லவி.

ஜீவாதிகரனே தீரனே சூரனே
ஜெகத்திலே மனம்வாடி நொந்தேன்
மகத்துவே உனைநாடிவந்தேன் தேவாதி

சரணங்கள்.

1 எங்கும் நிறைபுநீ எனக்குன்னைக்காட்டாய்
ஈதென்ன கண்கட்டு மாயமோ
அங்கும் இங்குமே உனைத்தேடி
அலையவைத்தா யிதுஞாயமோ
தங்குபதேசம் செய்பாயின்மை
தான் அடியேன் சிறுபிராயமோ
எங்குலதெய்வமே தாயேதந்தையே
இதுதான் புத்திரநேயமோ கன தேவாதி

2 எத்தனையோபிழை செய்தேன் அப்பிழை
என்ன உன்னாலும்கூடுமோ
கத்தனேநீ அருள்செய்தாலும் என்னோடு
கருமப்பேய்போகுமோ
அத்தனேயென்பால் நீவரில்உந்தன்
அடிகள்வருந்திவாடுமோ

இத்தலம் தேவரில் முத்தர்கள்சமூகம்
எங்கேஎன்றுனைத் தேடுமோ உயர் தேவாதி

4 அருளிற்பெரியநீ மருளிற்பெரியனு
ஆதரிப்பதுன்பாரமே
பொருளிற்பிரியனு யிருளுக்குரியனாய்ப்
புரிந்தேன்துர் வியாபாரமே
ஒருமைப்பாடறு மனதுக்கேதினம்
ஊரெல்லாம்சஞ்சாரமே
திருஅற்புதனே வேதநாயகனே
செய்வாய்நீ உபகாரமே ஒரு தேவாதி

100. இராகம் - குந்தளவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிதநிதம் உனையே தொழுதேனே
பதமலர் அருள்கோனே நிதம்

அநுபல்லவி.

சுத்தவைபோகா சகலநிர்வாகா
மதுரைப்பிரவாகா வரகுணயோகா நிதம்

சரணங்கள்.

1 அரம்வரஇல்லையே அகம்வரவில்லையே
மறம்ஒருமிலையே மனமொருநிலையே
புறமயல்விலையே புதுமதிகிலையே
துறவறநிலையே துயர்வினைதொலையே நிதம்

2 மலர்வலர்தீயே மனமொருபேயே
புலமொருநாயே புவிகொடுமாயே
பலவிதமாய படர்வுறும்நோயே
தலமிசைநீயே தயைபுரிவாயே நிதம்

3 அடியவர்இனமே அருமலர்வனமே
கொடியவர்சினமே குறையறுதனமே
முழுவறுதினமே முறையுறுகனமே
அடிதொழுவேதநா யகன்தரிசனமே நிதம்

101. இராகம் - சாமா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசொன்னாலும்நீ இரங்காதிருப்பது
ஏதோகுணக்கடலே

அநுபல்லவி.

உன்னதவகனே உலகநிர்வாகனே — என்ன

சரணங்கள்.

1 இகசுகம் அநுசிதம் என்பதென் அபிமதம்
தகவுறும்உயர்பதம் தாவெனவேவிதம் — என்ன
2 இன்னமும் என்முனம் எனக்குநின் தரிசனம்
மன்னவன்கண்முனம் வாவெனவேதினம் — என்ன
4 மாயையபடாந்திரம் மாறலர்தந்திரம்
நீயருட்சுதந்தரம் நீட்டெனநிரந்தரம் — என்ன
4 உலகவியாபாரமே ஒழியாவிசாரமே
கலகசம்சாரமே கவலையபாரமே — என்ன
5 அருமறைவாசகா அடியர்பிரயோசகா
தருமப்பிரதாயகா தனிவேதநாயகா — என்ன

102. இராகம்-இந்துஸ்தான்காப்பி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

நாதா அடியேன்மீதேன்கோபம்

அநுபல்லவி.

ஆதாரமாகவே அகிலத்தைத்தாங்கும் — நாதா

சரணங்கள்.

1 தாரம்சுதர இல்லாச் சந்நியாசி என்றேனோ
சீரூரில்லாப்பரதேசி என்றேனோ — நாதா
2 தந்தைதாயில்லாத தனியர் என்றேனோ
எந்தஉயிரும்பெற்ற இனியர் என்றேனோ — நாதா
3 மண்ணும்கைப்பொருள் இல்லா வறியர்என்றேனோ
சின்னஅணுவும்நுழை சிறியர் என்றேனோ — நாதா

4 உரியஆண்பெண்ணில்லா ஒருத்தர்என்றேனே
விரியபலயுகங்கண்ட விருத்தர்என்றேனே நாதா
5 ஆதிஅந்தம்இல்லா அநாதிஎன்றேனே
சாதிகுலமில்லா நிர்சாதிஎன்றேனே
6 வீடுவாசல்இல்லாத வெளியர்என்றேனே
ஈடின்னம்துணியில்லாத எளியர்என்றேனே
7 மனம்புகுந்தொளிர்கின்ற மாயர்என்றேனே
உறும்நெஞ்சுக்கெட்டா உபாயர்என்றேனே நாத
8 சகலஉலகச்சுமை தாங்கிஎன்றேனே
மிகநரர்அன்புக்கு வீங்கிஎன்றேனே நாதா
9 மற்றோர்கண்ணிற்படாத மானிஎன்றேனே
முற்றும்வாய்பேசாத மௌனிஎன்றேனே நாதா
10 குணமில்லார்களுக்காயும் கோபிஎன்றேனே
அணிஅங்கமில்லா அரூபியென்றேனே நாதா
11 சீர்பேர்இல்லாஅநாம தேயர்என்றேனே
ஆரும்இணையில்லா அபாயர்என்றேனே நாதா
12 மாதின்றிஉலகின்ற மாயம்சொன்னேனே
வேதநாயகர்இன்னம் வேறென்சொன்னேனே நாதா

103. இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உன்னைப்போல் எனக்குற்றபேர்கள் இந்த
உலகந்தனில் உண்டோ

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தைகுருதேவே இந்த அகிலகாரணபிதாவே உன்

சரணங்கள்.

1 தந்தைதாய்க்கு வனஸ்தாபம்வரில்
சாற்றுவார்கள் பலசாபம் மண்ணில்
எந்தநேரமுமே பாபம்செய்யும்
எனக்குநீசெய்வது லாபம்

2 அண்ணன்தம்பிக்குண்டு பாகம் அதை
அடையுமட்டும் அவர்ஸ்நேகம் பின்பு
எண்ணுவார்கள்பல துரோகம் நீ
ஈவாநன்மைகள் அநேகம்

3 மனைவிபாலர்க்கன்ன வஸ்திரம் தரும்
மட்டுமே அவர்கள் மித்திரம் பின்பு
நினைவர்செய்வார்பல சூத்திரம் என்றும்
நீடும்உன்னருள் சமுத்திரம் உன்னை

4 ஏவல்மன்னர்க்குண்டு திறையே அதை
ஈந்திடாதவர்க்குச் சிறையே அன்னை
மேவினோர்க்கில்லை குறையே தொழும்
வேதநாயகன் தன்இறையே உன்னை

104. இராகம்-காப்பி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

நரனே நல்லநாள் புண்ணியம் செய்யும்

அநுபல்லவி.

ஆளும் வேதநாயகன் தாளினைபூசிக்கும் நரனே

சரணங்கள்.

1 பாபமில்லாதகால க்ஷேமமும்சுஜனசல்
லாபமுமேபரம லாபமாகக்கொள்ளும் நரனே

2 வேதமும்பெரியவர் போதமும்தேவசங்
கீதமும்முதலான நாதங்களுடன்செல்லும் நரனே

3 ஞானமும்ஜீவாபி மானமும்பரன்பத
தியானமுமேசெய்மோனநிலையில்நிற்கும் நரனே

4 பத்தினிசுதர்க்கும் பத்தவர்யார்க்கும்
சித்தநிர்மலமுடன் பக்திபுரிந்திடும் நரனே

5 கூனர்குருடர் அங்கஈனர்பிணியுடையோர்
தீனர்முதலியோர்க்குத் தானதருமஞ்செய்யும் நரனே

105. இராகம் - சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதோ இன்னம் வாதோ இரங்காதோ உன்மனமே

அநுபல்லவி.

வேதவபோதம விமலச்சந்திரோதய
வித்தகசுபகுண உத்தமசிரேஷ்ட
பத்தர்கள்பழுதறு சித்தஅபீஷ்டா ஏதோ

சரணங்கள்.

1 ஐம்புலவேடர்வேட்டை ஆடிதிரியுங்காட்டை
வெம்பாசப்பேய்வாழ்வீட்டை விரும்பியேதான்பழூட்டை
மேவிமனம்அயர்ந்தேன் நிலைமையில்லாப்
பூவின்சுகம்வியந்தேன் அனுதினமும்
பாவவழிகயந்தேன் இனிமேல்வரும்
சாவையெண்ணிப்பயந்தேன் நிரந்தரம்
தரைமுதலாகயெங்கும் விரியும்சுந்தரமே
அரியகருணைமழை சொரியுங்கந்தரமே ஏதோ

2 தியமனேவியாபாரம் தீர்ந்திடவேயிந்நேரம்
நீயருள்பரிகாரம் நின்பதமேஆதாரம்
தேசஅபிமானம் சற்றும்இல்லாமல்
பேசுவேன்ஞானம் எனக்குறவு
லேசம்அனுஷ்டானம் இலையேவுப
தேசசன்மானம் கொடுத்தருள்செய்
இனமனமகிழ்வுறு கனதிரவியமே
அனவரதமும்ஒளிர் தினகரமயமே ஏதோ

3 தீர்க்குமினவே நிலையாவாழ்வுகனவே
பார்க்குள்வுணையெனவே பரிந்தருள்வாய்கனவே
பாசம்குலையாதா எனக்குமோகா
வேசம்கலையாதா உலகம்செய்யும்
மோசம்தொலையாதா உன்மீதுகன
நேசம்நிலையாதா நிலைமைபெறு
நிரேஞ்சன அபேதகருணமே
வேதாயகன்மனப் போதமர்மனமே ஏதோ

106. இராகம் - பந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீயேசர்வசக்தன் நல்ல
நிச்சயனேகன அசூபனே நீயே

அநுபல்லவி.

தாயுந்தந்தையுந் தமருமஅற்றுயே
மாயுந்தொழிலறு வாழ்வுபெற்றுயே நீயே

சரணங்கள்.

1 பல்லாயிரமண்டம் படைப்பாய்உடைப்பாய்
எல்லாவுலகமும் எள்ளினுள் அடைப்பாய் நீயே
2 அஸ்திவாரந்தூண் அருஞ்சுவரிலையே
பத்தியாநீசெய்த பகிரண்டநிலையே நீயே
3 பல்பொருள்தாங்கிடும் பர்வதம்போலே
தலையண்டகோடிகள் தாங்குவாய்மேலே நீயே
4 திருநெய்செப்பில்லாத் தீபங்கள்போலே
பரிதிசந்திரமீன் பலசெய்ததாலே நீயே
5 அண்டம்அகண்டம் அடங்காதசரீரம்
தொண்டர்கள்மனமலர் சுமக்குமோபாரம் நீயே
6 பாரபூதங்கள்வுன் பணிசெய்யுஞ்செரியே
சூரியன்வுனதுடற் சோதிமுன்கரியே நீயே
7 யுகம்பலகோடிகள் உனக்கரைக்ஷணமே
நிகழுமுக்காலமும் நினக்குக்கிரகணமே நீயே
8 சகலர்க்கும்வூட்டித் தானென்றும்வுண்ணுய்
நிகழ்பெருங்காவலால் நித்திரைபண்ணுய் நீயே
9 தினகரசந்திர தீபம்யேற்றிடுவாய்
வனமுகிற்கடத்தால் மழையூற்றிடுவாய் நீயே
10 நடவாய்பறவாய் நாடெங்குமிருப்பாய்
உடலாய்வுயிராய் உயர்வாய்பொருப்பாய் நீயே
11 மரங்களினுழைந்தே மலர்வரகிளைப்பாய்
கரங்களில்லாதே கருமங்கள்விளைப்பாய் நீயே

12 கண்ணைப்பொருள்களைக் காட்டுவாய்பார்ப்பாய்
அண்ணாசகலமும் ஆட்டியேதீர்ப்பாய் நீயே

13 கனைகடல்வுனதருட் கடலிலோர்திவலை
இனிவேதநாயகா எனக்கென்னகவலை நீயே

107. இராகம் - தோடி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஞானகுருபரவடிவே அருமறைநான்முடிவே

அநுபல்லவி.

மோனசுகாசன சம்பிரமம்
முத்தியளித்திடும் சித்தியபரப்பிரம்மம் ஞான

சரணங்கள்.

1 பாமரனைஎன்மீதுனக்குக் கிருபையில்லையா-எந்தன்
பாவம்தொலைத்தென்னை ஆளவுனக்கொருமலையா
தாமதம்நீசெய்யா தேகம்யெனக்கென்னநிலையா நிதம்
தஞ்சம்பதகஞ்சம்பிர பஞ்சம்தருநஞ்சந்தொலை ஞான

2 தீனகிருபாநிதியென்றுபேர் கொண்டநீஅலவா-அருள்
செய்தென்னைஆள்வதினால் உனக்கேயாதொருசெல்வா
ஆனமலர்ப்பதம்அண்டும் நன்னெல்லை நீஇலவா புவி
அஞ்சும்புலன்அஞ்சும்பகை நெஞ்சும்செயும்வஞ்சகம்தொலை

3 நின்மலநித்திய நிறஞ்சன நீதவிநோதா-நாளும்
நிதியசராசரம்யாவையும் தாங்கும்பிரக்கியாதா
தன்மவிலாசசுகானுபவானந்த நீதாயெனைச்
சாடும்வினைவாடும்வழி பாடும்பரவீடும்கொடு ஞான

4 நம்பும்அடியவர் துக்கம்அகற்றுங்குணாளா பவ
நாசமகேசபிரகாச விலாசதயாளா
அம்புவியில்வேதநாயகன் போற்றும்பொற்றாளா இங்கும்
அம்புவிஎங்கும்புகழ் தங்கும்பகிரங்கம்பெறு ஞான

108. இராகம் - ஈசமனோகரி, ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மெய்யிது மெய்யிது மெய்யிது தேவே

அநுபல்லவி.

ஐயையோஎன்செய்வேன் அருள்புரிகோவே மெய்

சரணங்கள்.

1 மலர்த்துணைபோற்றாத வாயனும்நானே
கலந்துநின்பணிசெய்யாக் காயனும்நானே மெய்
2 கண்ணீர்பெருகாத கண்ணனும்நானே
அண்டும்பாவியர்க்கெல்லாம் அண்ணனும்நானே மெய்
3 நிதம்வுனைநினையாத நெஞ்சனும்நானே
மதம்கொண்டுதிரிகின்ற வஞ்சனும்நானே மெய்
4 கனிந்துனைச்சேவியாக் கரத்தனும்நானே
தினம்தினம்வணங்காத சிரத்தனும்நானே மெய்
5 கருதியுன்புகல்கேளாக் காதனும்நானே
சுருதியைமறுத்திடும் சூதனும்நானே மெய்
6 கடுகஆலயம்செல்லாக் காலனும்நானே
முடுகியவினைக்கெல்லாம் மூலனும்நானே மெய்
7 போதஅபேத புனிதனீஷ்கோபா
வேதநாயகன்தொழும் விமலச்சொரூபா மெய்

109. இராகம் - சாமா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பரப்பிரம்மமே திருவருள் தாக்கிரமமே அநுதினம்

அநுபல்லவி.

வரகுண சுகாநுபவ
சுரகண பூஜிதவைபவ பர

சரணங்கள்.

1 செய்வதெல்லாந் தீவினையே
தினையளவும்உனை நினையேன்
தெய்வமேநம்பினேன் உனையே
தீர்த்தருள்வாய்துயர் துணையே பர

2 அறியேன்மேற்குக் கிழக்கு
அன்புமில்லேன்நின் கழற்கு
சிறியேன்மேல்வன் வழக்கு
ஜெபதபத்தில்எனைப் பழக்கு பர

3 பாழ்மனமோவல் விரும்பு
பாவம்அதற்குக் கரும்பு
தாழ்வுறுநான்சிறு துரும்பு
சாமியென்மேல்மனந் திரும்பு பர

4 நினையேன்தர்மம் அதர்மம்
நிலமிசைநான்மூட ஜென்மம்
அனையேவதின்னம் வர்மம்
அகற்றிடுவாய்எனது கர்மம் பர

5 அகண்டமண்டலாதி பத்திய
ஆதியந்தரகித நித்திய
மிகுந்தகுணாபரண சத்திய
வேதநாயகன் ஸ்துத்திய பர

110. இராகம் - பியாக், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதம்நம்பினேனே போதம் அருள்கோனே

அநுபல்லவி.

வேதமுதலோனே மாதவர் பிரானே பாத

சரணங்கள்.

1 ஆதரவுநீயே ஐயனேஎன்தாயே
வாதைமலநோயே மாற்றி அருள்வாயே பாத

2 தீங்குகள்அநேகம் செய்திடும்எனது மோகம்
நீங்கிடவிவேகம் நீயருள் அமோகம் பாத

3 மூத்தர்கள்சமூகனே முக்கியபிரமுகனே
உத்தமசுமுகனே ஓம்வேதநாயகனே பாத

111. இராகம் - கனகவசந்தம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நீயேதுணைபரனே துன்பம்
நீங்கிட அருள்வரனே

அநுபல்லவி.

மாயாதிமிர விஜயதினகரனே
தாயாகியசர்வ சாதககரனே நீயே

சரணங்கள்.

1 அடியேன்செய்வதெல்லாம் அரும்பாபம்
கொடியன்மீது கொள்ளாதேகோபம் நீயே

2 பண்ணேனுதியே யடியேன்விதியே
கண்ணேமணியே கதியேகிதியே நீயே

3 உனையேநம்பிடில் உண்டோபயமே
அனையேவினைதீர்த் தருள்வாய்ஜெகமே நீயே

4 மாதவம்உடையவர் மகிழ்மலரகிதா
வேதநாயகன்தொழும் விபுதர்கள்சகிதா நீயே

112. இராகம் - பைரவி, திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

நாதாகன வேதா தினம் நீதா வரமே

அநுபல்லவி.

போதா சுக தாதா அதி கியாதாபிர சாதாபுவி நாதா

சரணங்கள்.

1 நித்தியம் அநித்தியம் சுகத்தினை மதித்திடு
பைத்தியம்விடுத்தினிய சத்தியம்உதித்திடவே நாதா

2 சுந்தரமடந்தையர்கள் சந்திரமுகந்தனை
நினைந்தென்றுநிந்தனைசெய் தந்திரம்ஒழிந்திடவே நாதா

3 சொப்பனமேஒப்பனைகொள் அற்பஉடலைபொருள்
எனப்பிரியம்வைப்பதற்கு நற்பலன்உவப்புவன நாதா

4 மாதர்நிதிபூதலமேல் ஆதரம்உறுதபடி
சாதகப்பிரபோதமருள் வேதநாயகன்புகழும் நாதா

113. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதநாயகனே மெய் மெய் மெய் வேத

அநுபல்லவி.

பாதகம்செய் தழலும்பாழ்மதியே ஐயன்
பாதங்கள்அன்றி நமக்கார்கதியே
பூதலவாழ்வினொடு புகழ்நிதியே வெறும்
பொய் பொய் பொய் பொய் வேத

சரணங்கள்.

1 அத்தமியாதொளிர் திவாகரனை அதி
அற்புதமான சிவாதரனை
சித்தமிசைஒளிர் சுதாகரனைத் துதி
செய் செய் செய் செய் வேத

2 பூதலம்எங்கும் இசைபோனவனை அதி
புனிதனைஉயிர்க்குயிர் ஆனவனை
மாதவர்காணுகின்ற மானவனை உன்னுள்
வை வை வை வை வேத

3 நாதபூதபௌதிகஸ்தாபகனை வேத
நாயகன்மீதில்என்றும் ஞாபகனை
ஓதரிதானசர்வ வியாபகனைப்பணிந்
துய் உய் உய் உய் வேத

114. இராகம் - கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓஓ ஜெகநாதா ஒருவரம் உதவிடல் ஆகாதா

அநுபல்லவி.

தேவேதினப்பல பலவே பாடி என்
நாவே இளைத்தேன் ஓஓ

சரணங்கள்.

1 மனம்விஷப்பிரியம் சகலமும்
வாசாகைங்கரியம்
சினம்மதம்மாற்சரியம் பூண்ட என்
செய்கைகள் ஆச்சர்யம்
இனபாக்கியபக்தஜனமுடன் ஐக்கியம்
கனவிலும்நீங்காமல் ஓஓ

2 பொய்யைமெய்யென நாடி அநித்தியப்
பொருள்களையே தேடி
வையகம்எங்கும்ஓடி நான்செய்த
வஞ்சகம்பலகோடி
மையற்கரிஇடர்கள் செய்யவேதொடருதே
ஐயோ கூ கூ கூ ஓஓ

3 நேசர்சிந்தாமணியே அடியேன்
நெஞ்சகம் பூண் அணியே
ஆசையில்வரும்பிணியே தொலைத்தகல்
அறமேவிடப்பணியே
ஈசனேஉனைத்தொழும் தாசன் வேதநாயகன்
பாசவலைகூறுமல் ஓஓ

115. இராகம் - தேசமுகாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதம்தர என்னவிவாதம்
எனக்கமல
போதம்தர என்னவிவாதம்

அநுபல்லவி.

வேதம்உணர்ந்தொழுகும்
நீதம்உடையவர்க்குப்
பேதம்அறவறப்பிர
சாதம்அருள் தெய்வமே போத

சரணங்கள்.

1 மோகம்பெருகிய வெள்ளை
கிகம் எனும் பெரும்பிர
வாகந்தனில் அழுந்தி
அகம்மெலிந்தேன் ஐயா போத

2 நெஞ்சோர்புறம்புலன்கள்
அஞ்சோர்புறம்மின்றோர்கண்
நஞ்சோர்புறம்வருத்தும்
ஏன்சோர்வெலாம்அகலப் போத

3. பெண்ணாசையாளும்வளர்
மண்ணாசையாளும்நிதி
எண்ணாசையாளும்மனம்
புண்ணாகிவாடினேனே போத

4 ஏதும்அறிவில்லாஎன்
மீதுவர்மஞ்செய்தல்
சாதுபரமபக்தர்
ஓதும்வேதநாயகா போத

11.. இராகம் - கௌர்பந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சருவேசாசரணம் எனக்குன் தாளே ஆபரணம்

அநுபல்லவி.

இரவும்பகலும்உனையே அனுசரணம்
இசைந்திடச்செய்தா நல்லபிரகரணம்

சரணங்கள்.

1 நீயேசெய்வதெல்லாம் உபகாரம்
நின்மேற்சொல்லவுண்டோ விவகாரம்
தீயேன்புரிந்திடும்பிழைகள் அபகாரம்
தேவாசெய்பிதற்கோர் பரிகாரம் சரு

2 புண்ணியம்செய்திலன்கடுகுப் பிரமாணம்
பொய்யநான்ஆயினும்இது பிரமாணம்
எண்ணிடில்எனக்குமின்றோர் விழிபாணம்
என்சரித்திரம்பெருங்கதா புராணம் சரு

3 பேசுவதெல்லாம்வாசா ஞானம்
பெரும்பாவியர்க்கெல்லாம்நான் தானம்
நேசாசகலமும்உனதா தீனம்
நீயருள்யெனக்குக் கிருபாரச பானம் சரு

4 ஈமேல்கொடுக்கின்ற பாணப் பிரயோகம்
எனைநீமுனிந்திடிலேது நிர்வாகம்
மாமோகாதியில்மயங்கி னேனாகம்
வரவேதநாயக அருள் புரிபாகம் சரு

117. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சமயம்ஈதையா நலம்பெனக் கமையுதையா

அநுபல்லவி.

அமர்செய்தீவினைச் சுமைதொலைத்தெனை
அமலன்ஆக்கிடல் நேர்த்தி ஒரு
சமமிலா அருட்பூர்த்தி உரு
நிமலதாரணமூர்த்தி சம

சரணங்கள்.

1 இன்னம்தாமசமோ வினைசுமக்
கிடஎன்றால் வசமோ உனக்
கின்னல்சகசமோ உனக்கருள்
ஈய அவகாசமோ
அன்னமென்னடை மின்னல்நேரிடைக்
கன்னியர்வழிஇனையே மனத்
தன்னில்பாய்ந்திடும் கணையே இனி
என்னசெய்வேன்நீ துணையே சம

2 கருணைகூறாயோ எனதுளக்
கவலைதீராயோ இந்தத்
தருணம்வாராயோ எளியேன்
தன்முகம் பாராயோ
இரணியபெண்கள் தரணிமதந்தக்
கரணமேவமெய் துறந்தேன்கடல்
திரணம்போலெங்கும் பறந்தேன் உன்தன்
சரணபங்கயம் மறந்தேன் சம

3 மாயைநீக்காயோ எனைமுகம்
மலர்ந்துநோக்காயோ வினைத்
தீயைபோக்காயோ எனை அதி
சிலன் ஆக்காயோ
நேயலாதுசகாயம் வதினித்
தியவர்பயங்கரனே மல
நோய்அறவருள் வரனேவேத
நாயகன் தொழும்பரனே — சம

118. இராகம் - இந்துஸ்தான் - காப்பி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவா வாவா என் இதயந்தனில்
வந்தேமலரடிதந்தே ஆண்டிட — வா

அநுபல்லவி.

சாவல்வருந்துமுன் காவா காத்திடில்
தாவா பூவார் ஜீவா தேவா — வா

சரணங்கள்.

1 மின்னார்கள்விழிவலை தன்னால்தயங்கினேன்
உன்னுதாவில்லாமல் பன்னாள் மயங்கினேன் — வா
2 பொய்யானவாழ்வுதனை மெய்யாகநம்பினேன்
ஐயாநின்அடிக்கன்பு செய்யாமல்வெம்பினேன் — வா
3 சிந்தாகுலங்கெட விரந்தாளில்திண்மையா
எந்தாயேநீயெனை முனிந்தேகல்நன்மையா — வா
4 வேதநாயகன்தொழும் சீதமலர்ப்பாதனே
ஆதவன்எனப்புவி மீதில்வரும்நாதனே — வா

119. இராகம் - இந்துஸ்தான் - காப்பி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும்என்மீ துனக்கேன்பாராக்கு
நின்னருள்தந்தேயெனை நீகைதூக்கு — இன்

அநுபல்லவி.

பன்னரியபுவன மனோகரா
உன்னதப்பிரதாப நிருபாகரா — இன்

சரணங்கள்.

1 எதுங்கதியில்லா ஏழைநானே
என்னசெய்யும்சலம் நீங்குமீனே
பாதவனஜமலரே நம்பினேனே
பாகே அமுதே பசுந்தேனே — இன்

2 காலமெனும்காய சுகபோகம்நாடிக்
கர்த்தனேசெய்தேன் வினைகோடிகோடி
வேனில்வெயிலுற்ற புழுப்போலவாடி
வேதனேவந்தேன் உந்தன்பாதம்தேடி — இன்

3 அண்டபகிரண்ட சர்வாதிகாரா
அவ்வியக்தமய அசகாயசூரா
தொண்டன்வேதநாயகன் மனோசஞ்சாரா
தோஷபரிகாரா உதாரதீரா — இன்

110. இராகம் - சுருட்டி, சாப்பு - தாளம்.

பல்லவி.

இப்படிப்பட்டநான் எப்படி உன்முகத்
தேவந்துவிழிப்பேன் ஐயா — இப்

அநுபல்லவி.

தற்பறியாதவர் தமதறிவினைத்தூண்டும்
தாயேதந்தையேஎன்மேல் நீயேஇரங்கவேண்டும் — இப்

சரணங்கள்.

1 பாதாதிகேசபரியந்தமும்நான்விடப்
பகலும்இரவும்பாவை பண்ணும்என்னெஞ்சில்நடம்
ஏதம்அறஅந்நெஞ்சம் ஏதாயிடம்எவ்விடம்
எனினும்உன்னிடம்வர வெனில்அதுமுழுமூடம் — இப்

2 கர்த்தனேயென்மேல் அற்பக்காற்றடிக்கினும்போறேன்
காசினியெல்லாங்கெட்டுக் கலக்கினும்துயருறேன்
எத்தனைபொருள்பிறர் எனக்கீந்திடினுமாறேன்
எச்சிற்கையாலுங்காகம் ஓட்டிநான்இறிவுறேன் — இப்

3 இகபரைசநான்சுமந் திடுவது பழிச்சுமை
எனினும்பிறர்செய்யற்ப இடருக்கும்செய்யேன்க்ஷமை
மிகஅற்பர்தமைசேர்வ தல்லால்மேலவர்தமை
வேதநாயகனேநான் மேவிஅறியேன்இமை இப்

121. இராகம் - மோகனம், திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எந்தனிதழும்உன்கந்தமலர்ப்பதமே அடியேன் அடைந்திடச்
சிந்தைமகிழ்ந்தநீ தந்தருள்வாயிதமே

அநுபல்லவி.

அந்தரமெங்கும் அமர்சர்வசாக்ஷியே
வந்தனைசெய்பவர் மனனசத்காக்ஷியே எந்த

சரணங்கள்.

1 சகசமானிடர்தமக்குப்பாவமே பிழைபாவும்பொறுத்துத்
தயைசெய்தாள்வது நின்சுபாவமே
தகவேஉன்சரித்திரப்பிரபாவமே அநுதினமும்பாடிச்
சாதகம்பெறஎன்மனோ பாவமே
தந்தையேநீதானே உனக்கொரு
மைந்தனும்நானே இவ்வாறுநான்
சொந்தமானேனே தாசனம்
தந்தருள்கோனே புவிதனில்
நிகரில்லாதநியாயப் பிரசித்தனே
சகலலோகசராசர கர்த்தனே எந்த

2 மணல்அன்னத்தில் கல்லாய்த்திடும்வகையேஎணச்சோதித்திடி
மன்மனத்தில்உள்ளதெல்லாம் வினைத்தொகையே [ல்
குணமுண்டோபுவிவாழ்வு வேறும்புகையேஅதைவிரும்பிஎன்
மனக்குரங்கு ஐம்புலன்களும் செயும்பகையே
கோதையர்மோகம் தனில்வரும்
வாதைஅநேகம் எவர்க்குமே
ஏதநுபோகம் எனக்கினிப்
போதும்இப்போகம் அநுதினம்
புண்ணும்ஆனந்த பொக்கிஷசாலையே
மணமிருந்தருள் மலரும்சோலையே எந்த

3 தந்தைபிள்ளையைத்தள்ளல் பந்தமா இதுநான்குபெரும்
சரியென்றெப்புக்கொள்ளும் சித்தாந்தமா
நாதனேஎனைமுனிதல் சாந்தமா உன்னையேகதியென
இழுக்கும்விஷயம் காந்தமா உன்னையேகதியென
நண்ணியசித்தர் பெருந்தவம்
பண்ணியசுத்தர் நிகரறு
புண்ணியபத்தர் முதலிய
எண்ணிலாமுத்தர் அடையுமுன்
பாதநிதி அவர்க்கே பிதிராஸ்தியா
வேதநாயகன் பங்கென்னநாஸ்தியா எந்த

122. இராகம் - பைரவி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏகாகனயோகா அநுதினம் எனையாண்டருள்வாயே

அநுபல்லவி.

சேகரகுண திவ்ய தேஜோமயகாத்திர
யாகநித்யானந்த பாக்யபரமக்ஷேத்திர ஏகா

சரணங்கள்.

1 கண்டுநிகர்மொழியும் வண்டுநிகர்விழியும்
தண்டுநிகர்புயமும் கொண்டுமயக்குமந்தப்
பெண்டுபிள்ளைகட்குழைத் துண்டுறங்கிநிதமும்
மண்டுவினையலாதுன் தொண்டுசெய்தறிகிலன் ஏகா

2 நாடேன்பெரியரொடு கூடேன்புண்ணியந்தன்னில்
நீடேன்உனதருளைத் தேடேன்உனதுபுகழ்
பாடேன் அனுதினங்கொண் டாடேன்பதமலரைச்
சூடேன் அருவினையைச் சாடேன்சுரர்புகழும் ஏகா

3 நாதா திவ்யவரப்பிர சாதா அகண்டமுந்
தீதாநிவினைக்கதீதா அடியர்கள்ச
மேதாநிலைகொள்பஞ்ச பூதா திரிகர்மவி
னோதா தினதினமும் வேதநாயகன்புகழ் ஏகா

123. இராகம் - போசனம், ரூபககாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பாராமுகமாமோ வினை
நின்னருள்தான் றிப்போமோ

அநுபல்லவி.

மின்னல்உறுபுகழ் நன்னலமேவிய
வேதார்த்தா கன போதார்த்தா-ஓ இன்

சரணங்கள்.

1 வன்பிழைஒப்புக்கொண்டாலே க்ஷமை
மன்னர்செய்வார் புவிமேலே
என் பிழையைப்பலகாலே ஒப்பி
னேனேமுனிவ தென்பாலே
அன்பெனும்தெப்பம் இல்லாமல்வினைக்கடல்
ஆழ்ந்தேனே துயர் சூழ்ந்தேனே-ஓ இன்

2 தன்பதியைப்பகையோரே கொள்ளத்
தான்பார்த்திருப் பவன்யாரே
நின்பதிஎன்மதிதேரே அதில்
நீங்காமல்உன்கண்முன்நேரே
உன்பகையோரெனும் காமக்குரோதாதிகள்
உற்றாரே ஜெயம்பெற்றாரே-ஓ இன்

3 நெஞ்சங்கவலைக்குவீடா ஐயா
நின்சோதனைக்கு நானீடா
அஞ்சாதேநீஇங்குவாடா என்
றருளாதின்னம் வேறுபாடா
தஞ்சமெனவேதநாயகன் போற்றிடும்
தாதாவேபெற்ற மாதாவே-ஓ இன்

124. இராகம் - உசேனி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஜகநாதா அரும்பர போகம்நீதா

அநுபல்லவி.

பாகவிகசித கற்பகாரண்ணிய
பதிதபாவன பரமாகாருண்ணிய

தேகம்நிறைஅதி ரூபலாவண்ணிய
தீயர் தமைச்சிக்ஷை செயும் நிர்த்தாக்ஷிண்ணிய , ஏக

சரணங்கள்.

1 நாளுமுழ்கினன் பாபஅங்கணம்
நாடிடேன்பெரி யோர்கள்வங்கணம்
ஆளும்படி தரித்தனைநீ கங்கணம்
அன்போடெனைச்சேர் நல்லோர்கள்தங்சனம்
நீளும்அகண்டித மாகியோங்கிய
மாளுந்தொழிலுறு மாசுநீங்கிய ஏக

2 அடியன்மீதுனக் கென்னபிணக்கமே
அகற்றுவாயென தகங்கொள்உணக்கமே
நெடியநின்பத மலர்க்குவணக்கமே
நிதமும்நான்செய்ய அருள்நல்லிணக்கமே
கடியதுயர்க்கடல் கடக்கஉனதிணை
அடியாளாதினி அயலுண்டோபுணை ஏக

3 உதிக்கும்பலகதிர் நிகரும்விதுரனே
உயர்நித்தியானந்த நகரச்சதுரனே
துதிக்கத்துதிக்கவே இனிக்கும்மதுரனே
சூழுஞ்சிவராசிகள் தம்பிரானே
குதிக்குமாயையைக் கொன்றுதாழ்விக்கும்
மதிக்கும்வேதநா யகனைவாழ்விக்கும் ஏக

125. இராகம் - புன்னாகவராளி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தயைபுரியே எனதுளத் துயர்பிரியே தயை

அநுபல்லவி.

உயரும்தர்மசம்வர்த்தனு
உத்தமர்தம்மனநிர்த்தனு
கயவர்இழிகுலமர்த்தனு
கருதரும்புண்ணியபத்தனு தயை

சரணங்கள்.

1. புண்ணியம் நாயேனுக்கெட்டி
பொய்களெல்லாம் வெல்லக்கட்டி
திண்ணிய மெய்ஞ்ஞானதிட்டி
சிறிதீயில் என்னநட்டி
சின்மயமேமெய்வேத நன்மயமே எனையுறு
திண்மைப்பழியோட ன்மைப்பலன்நீட
உன்மெய்ப்பதம்நாட கன்மப்பயிர்வாட தயை

2 என்குறை பாராட்டாதே
இன்னம்என்னை வாட்டாதே
நின்கோபங் காட்டாதே
நிபங்கள்என்மேற் சாட்டாதே
நிச்சயமேநிலைபெறும் அக்ஷயமேகணமுறு
நேசத்திடம்ஓங்க பாசத்திடம்நீங்க
மாசற்றரம்வீங்க வாசத்தகைதாங்க தயை

3 அண்டசராசரரூபா
அதிகளுக்கனுதாபா
விண்டலமண்டலபூபா
வேதநாயகன்லாபா
விண்மணியேஎனதிரு கண்மணியேபழிசெயும்
வேகப்பவமோட்டி மோகப்பகைவிட்டி
பாபப்பதம்சீட்டி யோகப்பதிகாட்டி தயை

126. இராகம்-ஜங்கலா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நல்லவரந் தந்தாளுவாய்
நாதனே அபேதனே நல்ல

அநுபல்லவி.

அல்லும்பகலும் உன்னைநாட
அற்புதபரமார்த்தந்தேட நல்ல

சரணங்கள்.

1 அன்பருடனேகூடவும் அனுதினந்துதிபாடவும்
இன்பசாகரம்ஆடவும் ஈனரைக்கண்டால்ஓடவும் நல்ல

2 பஞ்சப்புலனை அடக்கவும் பாவக்கடலைசடக்கவும்
நெஞ்சம்ஒடுங்கிக்கிடக்கவும் நீதிநெறியில்நடக்கவும் நல்ல

3. தீனர்களையேதாங்கவும் சிந்தைத்துயரம்நீங்கவும்
ஞானவழியில்ஓங்கவும் நாளுமுன்னடியில்தூங்கவும் நல்ல

4 பத்தர்பரவுந்தேவனே பரமதிவ்யசுபாவனே
வித்தகமனோபாவனே வேதநாயகன்ஜீவனே நல்ல

127. இராகம்-பூரணச்சந்திரிகை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்தான்பராமுகமோ இதுதகுமோ ஸ்வாமி

அநுபல்லவி.

சந்நிதானதரிசனம் அருளாமல் இன்னம்

சரணங்கள்.

1 செந்தாமரைப்பதமே சேரேன்நானிதமே
நொந்தேன்பலவிதமே நோய்தீர்த்தருள் ஹிதமே
சிந்தைதனில் பிரமைகொண்டேன்
தீமைகள்செய்து கைகண்டேன்
சந்ததமும் நலம்விண்டேன்
சர்ஜ்ஜனசங்கமும் அண்டேன் இன்னம்

2 பூண்டேன் அபசரிதம் புகழேனின்சரிதம்
ஆண்டோய்என்துரிதம் அறவேசெய்துரிதம்
நீண்டோன்பெருந்தகை பூணேன்
மூண்டபெரும்பழி நாணேன்
முத்திபெரும்வழி காணேன்
சித்திதரும்வழி தோணேன் இன்னம்

3 அடியார்திரவியமே அமலோதயஸ்வயமே
வடிவார்ஆலயமே வளர்ந்தோஜோமயமே
திடமுறு புவனுதாரா
தினகரகோடி சரீரா
விடயமுறு அதிகரோ
வேதநாயகன் உபகாரா இன்னம்

128. இராகம்-பிலகரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கருணாலயநிதியே தினமும்உன்
சரணப்புயம் கதியே கருணா

அநுபல்லவி.

சருவபேதவிநோதகாரண
பரமசாதகபவநிவாரண கருணா

சரணங்கள்.

1 நிதம்வெளுக்கவெளுக்க வெண்தூசு
நிமிஷந்தோறும் நிறைபுமேமாசு
அதுபோல்உன்தன் அகமுறும்ஆசு
அகலவேலவன் அருள்ஒளிவீசு
அநிலகோடி விசாலகற்பித
சகலஜீவதயாபரா அற்புத கருணா

2 இங்கென்செய்கைகள் யாவும்நிகிர்ஷ்டம்
எனக்குபுண்ணியம்என்றும் அநிஷ்டம்
பங்கம்தீர்க்கில் உனக்குண்டோகஷ்டம்
பரமனேஅருளாயோ உத்ரிஷ்டம்
பாரமாகவேபண்ணும் பாதகம்
தீரவே நீசெய்வைசாதகம் கருணா

3 அமலபாஸ்கரகோடி சொரூபா
அகண்டசச்சிதானந்தபிரதாபா
நிமலவேதவேதாந்த நிரூபா
நிற்விகற்ப நிரஞ்சனதீபா
நீதபூரணநிலய மஞ்சித
வேதநாயகன் இதயரஞ்சித கருணா

129. இராகம் - அமிர்தகல்யாணி, - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நாதாகிடையாதா வரமே ஜெகநாதா

அநுபல்லவி.

பாதாரவிந்தம்நம்பும் பாவியைமேதாவியாக்க நாதா

சரணங்கள்.

1 எந்நாளுமூடவிர்த்தி இல்லையேதிரிகரணசுத்தி
மந்தமானஎன்துர்புத்தி மாறவே அருளாயோசித்தி நாதா
2 ஆகமெனுமதயானையென்வசம் ஆகவே அருள்ஞான அங்குசம்
சுகதுக்காதிகளில்சமரசம் தோன்றவே அருள்வாய்தயாரசம்
3 அபாயவாதநிர்வாக ஆபத்வாந்தவஅருட்பிரவாக
ஷிபவசார்வபௌமயோக வேதநாயகன்ஸ்வானுபோக நாதா

130. இராகம் அபூர்வம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சருவவிநோததிருவருள்நாதர்

அநுபல்லவி.

இரவுபகல்உனதிணையடிநாடவும்
தருமநிர்மல சுகசாகரம்ஆடவும் சருவ

சரணங்கள்.

1 பசிதாகசோபரோக பாபசரீரம்
கசிவுறும்லஜல காமபண்டாரம்
சுசிஅரும்இதில்விளை தோஷம்அபாரம்
நிச்சயமேஅருள் நீபரிகாரம் சருவ
2 கடல்நடுவேகரை காணுதகாகம்
இடர்உறல்போலவே எனதுநிர்வாகம்
மடம்அறஅருள்செய் நிர்மலபரிபாகம்
கடவுளேநாடினேன் கருணைப்பிரவாகம் சருவ
3 சுரகணசேவித துரிதவிநாசன
சருவதாயாபர சாபவிமோசன
கருமநிவாரண கருணாவிலோசன
வரவேதநாயகன் மனகமலாசன சருவ

131. இராகம் சாசாங்கி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைகவிபாடினும் பலன்வரது மில்லையே எத்த

அநுபல்லவி.

சித்தம்வாக்குக்கிரியை அத்தனையும் தினம்
உத்தமமார்க்கத்தில் ஒத்துமில்லாமல் எத்த

சரணங்கள்.

1 சந்ததமும்பரன் சுந்தரபாதத்தை
அந்தரங்கம்தனில் சிந்தனைசெய்யாமல் எத்த

2 மோசம்செயும்ஆசா பாசங்களென்னும்பி
சாசந்தனைச்சர்வ நாசஞ்செய்யாமல்

3 கோபம்பொறாமைபொய்லோபம்மதமுதற்
பாபக்கட்கேமனஸ் தாபங்கொள்ளாமல் எத்த

4 மும்மலபாசத்தை நிர்மூலமேசெய்து
நிர்மலசித்தனாய் தர்மஞ்செய்யாமல் எத்த

5 தாயகனும்வேத நாயகன்தீர்ச
கார்யந்தனைநெஞ்சுள் தேயம்பண்ணாமல் எத்த

132. இராகம் ஹம்சத்வனி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞானோதயவரம் அருளே

அநுபல்லவி.

பானூதயபரம்பொருளே ஞானோ

சரணங்கள்.

1 மாயாவிகாரஜெகமே தோயாமல் அருள்சுகமே
தூயர்நேசனே ஸ்வயம்பிரகாசனே
தீயர்நாசனே சித்விலாசனே ஞானோ

2 தேகாபிமானம்அறவே பேகானுபவம்உறவே
பாகம்நீட்டுவாய் பாதம்நாட்டுவாய்
மோகம்ஓட்டுவாய் முத்திகாட்டுவாய் ஞானோ

3 ஆதாரம்வதுமில்லையே பாதாரவிந்தம்நில்லையே
போதநாயகா பிண்ணிய ஆயகா
வேதநாயகா விமலதூயகா ஞானோ

133. இராகம் தீரசங்கராபரணம் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமூலனே நீதிநூலனே நித்ய ஆதி

அநுபல்லவி.

வேதபோதசாதகம்பெற
நீதயைபுரிவாய் நித்ய ஆதி

சரணங்கள்.

1 திட்டமாகமாளைக்கே அஷ்டதிக்கும் விஜயமாநான்
துஷ்டன்ஆதலால் உனக்கும் என்கிட்டவரபயமா
கெட்டஇதயமே அதிர்ஷ்டம்உதயமே
திஷ்டரோடெனைக்கூட்டிஞான நிஷ்டம்ஆக்குவாய்நித்ய ஆதி
2 துணைஉன்பாத இணைபலாது சொல்வேறுண்டோ
இணையிலாயொருதிணையிலாதெய்வம்எனக்குத்தான்இரண்டோ
குணம்தருவாயே அருள் மணம் தருவாயே
உணரொண்ணாதநினதுசேவை புணரவேஅருள்வாய்நித்ய ஆ
3 மனைபச்சுத்தஞ்செய்தினிதுறல் மனிதர்க்கும் சகசமே
நினதகமெனும்எனது நெஞ்சம்நிலமலவசமே
புனிதம்செய்வாயே அதில்இனிதமர்வாயே
தாயன்வேதநாயகனுக்கு தரிசனமருள்வாய்நித்ய ஆதி

134. இராகு பியாகு ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பிக்ஷை அருளாயே ஞான

அநுபல்லவி.

அக்ஷயநிர்மல லக்ஷணனேஜீவ
ரக்ஷணனே அதி பக்ஷமுடன்ஞான பிக்ஷை

சரணங்கள்.

1 சத்தியமாருத புத்தியும்ஓயாத
பத்தியும்மெய்ஞ்ஞான சித்தியுமுத்தியும் பிக்ஷை
2 நேசருடன்சகவாசமும்ஞானப்பிர
காசமும்உன்திசு வாசமும்நேசமும் பிக்ஷை

3 தானம்பொறை அருள் மானம்இதரபி
மானம்நிதானமும் போதமுந் தியானமும் பிசைசூ

4 பூதமெலாம்விபரீதம்உருமமே
ஆதரவுசெய்யும் வேதநாயகனே பிசைசூ

135. இராகம் சௌராஷ்டரம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமனம் கெட்டதையா
பந்தவலைப் பட்டதையா இந்த

அநுபல்லவி.

சந்ததம்புண்ணியந்திரண்ட
சுந்தரதேகா நான்கொண்ட இந்த

சரணங்கள்.

1 சொன்னபடிகேளாச்சண்டி
தோஷமூட்டை தூக்கும்பண்டி
உன்னிடம்வரவே நொண்டி
ஓடும்விஷயத்தை அண்டி இந்த

2 இதரர்வாழக்கண்டால் வாட்டம்
எவருங்கெட்டாலோ கொண்டாட்டம்
மதனநெருப்புக்குக் காஷ்டம்
வாயுவினும்வேக ஓட்டம் இந்த

3 சுகதுக்கபேதம் போதிக்கும்
சூழ்நலமெலாம் பேதிக்கும்
பகல்இரவென்று சாதிக்கும்
படும்விஷம்உண்டு சோதிக்கும் இந்த

4 காடுங்கரையும் சஞ்சாரம்
காமப்பிசாசுக் காகாரம்
நடுபிரபஞ்ச வியாபாரம்
ஞானமிதற்கெட்டாத் தூரம் இந்த

5 பாதங்கட்கெல்லாங்குரு
பாசம்விளைவிக்கும் எரு
ஏதுவில்லா விஷதரு
எனக்கனுகூல சத்துரு இந்த

6 பஞ்சபூதாதி நிர்மாணு
பக்தர்கள் இதயவாணு
விஞ்சையாம் சாஸ்திரபுராணு
வேதநாயகப்பிரமாணு இந்த

13ப. இராகம் மனோகரம் திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எந்தையேஉனக்கும் அடியேனுக்கும்
எத்தனைபேதம் ஐயா எந்தை

அநுபல்லவி.

சந்ததசர்வ சாம்பிராஜ்ய பிரபுத்துவ
சாசுவததேவதேவ மகதத்துவ எந்தை

சரணங்கள்.

1 தேவனீசகல புவனேசன்
கிறியனுன்உன்தன் தாசானுதாசன்
காவலனனீ ஸ்வயம்பிரகாசன்
கசடன்நான் அந்தகாரபிரவேசன் எந்தை

2 சத்தியமாக நீதர்மசொரூபி
தாரணிமீதிலேநான் பெரும்பாபி
நித்தியஞான நீசுத்தஅரூபி
நிச்சயமாக நான்மெத்தக்குரூபி எந்தை

3 சமமில்லாத நீயேமலரகிதன்
சாமிநான்உலகில் பலசகிதன்
விமலனேநீபல பிராணிகள்விகிதன்
வேதநாயகனேநான் எவர்க்குமேசகிதன் எந்தை

காலை ஸ்தோத்திரம்.

137. இராகம் - தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனக்கே நமஸ்காரமையா இடர்
ஒன்றுவராமலே நன்றுசெய்தாயே — உனக்கே

அநுபல்லவி.

தனக்கோர்நிகர் என்றுமிலாத
தயாபரனான பராபரனே — உனக்கே

சரணங்கள்.

க்ஷேத்திரங்களை நீ லெம்பாத்திரமுமுடையாய்
காத்திருந்தாயென்னை இராத்திரிமுழுதும் — உனக்கே

சத்துருபயமின்றி நித்திரைசெய்யவென்னைப்
பத்திரமாயுன்கையில் வைத்திருந்தாயே — உனக்கே

முந்தும்அரவம்விஷ ஜெந்துக்களால் அபாயம்
வந்துகெடாமலேகா பந்துசெய்தாயே — உனக்கே

தீயும்வெள்ளமுங்காற்றும் பேயும்விலக்கும்பல
நோயும்வராமற்காத்தாய் தாயுந்தந்தையும்போல் — உனக்கே

நாங்களோர்தடையின்றித் தூங்கஇராமுழுதும்
மிக்கிருட்போர்வைதன்னைத் தாங்கிநின்றாயே — உனக்கே

இருட்டிமாறிவிடியும் பொருட்டிதோபுவிதன்னை
உருட்டிஇராமுழுதும் புரட்டிநோக்தாயே — உனக்கே

பூதநாயகனேபிர போதநாயகனேசங்
கீதநாயகனேநல் வேதநாயகனே — உனக்கே

138. இராகம் - தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆளாயோ என்னையே நம்பினேன் நெடு
நாளாக உன்னையே ஆளா

அநுபல்லவி.

நீளும்புவனாதாரா நேயருக்குபகாரா
நிகரும்இகபர சுகமருள்வரதா
அகம் அறுசுகுணர்கள் புகழ்அநவரதா ஆளா

சரணங்கள்.

1 எத்தனைபதங்களுக் கெடுப்பேன்கற்பனைநிதம்
எல்லாஞ்செலவாய்ப்பாட்டுக் கினிமேல்இல்லைஆஸ்பதம்
அத்தனேஇரங்கிநீ அருள்வாய்பரமபதம்
அன்றேழ்பழம்பாட்டன்று அறியேனுன்புதுப்பதம்
அல்லல்வினையகல நல்லவரந்தந்தெனை ஆளுவாய் அத்
தல்லவெனிப்பதங்கள்சொல்ல நல்வாக்குதவிமூளுவாய்கண
அகணிதசுகுணபுர முகபரமேசா
ஜெகமயல்அகலமெய் திகழ்உபதேசா ஆளா

2 கனியிலால்மரத்துக்குப் பலனுண்டோ அதுபோல
காசினிமீதடியேன் பேசினநீதிநூலே
இனியபயன்பிறருக் கீயினும்அதனாலே
எவ்வளவுநலந்தான் எனக்குண்டோபுவிமேலே
இலக்கஅந்நூலிற்பிழை எனக்குண்டோபுவிமேலே வெகு
கலக்கமுறவென்மனமலர்க்கண் அநுதினமுமேவுமே எந்தன்
இதயமதமயலை முதலறநீக்கி
நிதம்நிதம்உனதிரு பதமலர்தேக்கி ஆளா

3 ஓங்கிலாண்டகோடி தாங்கிடும்பரிசன்னியா
உத்தமமூர்த்திகர சுத்தபிரமசைதன்னியா
தீங்கருமாமகிமை வீங்கிவளர்சௌஜன்னியா
நித்தமுந்துதிபுரிபக்தர் தமக்கன்னியோன்னியா
நீதிநெறியில்குபாதகம்அற அருளூட்டுவாய் பெருங்
கோதகல்இகபரசாதக ஞானநிலைகாட்டுவாய் அரு
நிதிபாகதியெனும் விதிஉபதேசா
துதிசெய்வேதநாயகன் மதிஅமர்நேசா ஆளா

ஈசுரவருடத்துப் பஞ்சத்தைப்பற்றி பாடியது.

139. இராகம் - உசேனி திஸ்ரஜாதி, மட்டிய - தாளம்.

பல்லவி.

பஞ்சம்தீர் ஐயா உனையன்றித்
தஞ்சம்ஆர் ஐயா — பஞ்சம்

அநுபல்லவி.

வஞ்சகமேகம் உலோபர்கள்போலே
மண்ணில்மழைபொழி யாமையினாலே
சஞ்சலமாகித்தளர்ந்தோ மென்மேலே
சாமிகதிஉந்தன் தாமரைக்காலே — பஞ்சம்

சரணங்கள்.

1 எட்டுநாள்பத்துநாள் பட்டினியோடே
இடையிலேகந்தை இருகையில்ஓடே
ஒட்டிஉலர்ந்தவுடல் என்புக்கூடே
ஒருகோடிபேர்கள் வசிப்பதுகாடே
ஊரும்இல்லாமல் குடிக்கத்தண்
ணீரும்இல்லாமல் அன்னமெனும்
பேரும்இல்லாமல் பசிதீர்க்க
ஆரும் இல்லாமல்
பாரில்அனேகர் பரதேசிஆனாரே
ஊரில்அனேகர் உயிர்மாண்டுபோனாரே — பஞ்சம்

2 தாரங்களையே புருஷர்கைவிட்டார்
தந்தைதாய்பிள்ளைகளை விலைவிட்டார்
வேரும்இலையுங் கிழங்கும்சாப்பிட்டார்
வெறுங்கையாய்வெளியே புறப்பட்டார்
வேசியும்அற்றார் பெண்சாதிகள்
தாலியும்விற்றார் வேலைசெய்து
கூலியும்பற்றார் பலபல
சோலிகள் உற்றார்
தோலும்எலும்புமாய்த் தோன்றியேசோம்பினார்
பாலருந்தாய்முலைப்பால் அற்றுத்தேம்பினார் — பஞ்சம்

3 பஞ்சம்இதுபோல் கண்டதில்லையே
பலபேர்அறிப்பில் வையார்களிலையே
நஞ்சம்போல்நாட்குநாள் ஏறும்விலையே
நாங்கள்படுந்துன்பம் நானூறுபலையே
நரர்கள்மெய்வாடி மனமிக
உருகித்தள்ளாடிக் கண்ணீர்ஆறுப்
பெருகியேஓடிப் பிச்சைகேட்க
வருபவர் கோடி
இரவுபகல்யெங்கும் ஏழைகள்சத்தமே
பரனேகலியொடு பண்ணினார்யுத்தமே பஞ்ச

4 ஏரிகுளம்நதியாவும் நீர்சுண்ட
ஏகமாக்கோடைக் கனல்யெங்குமண்ட
சேரிமாடாடுகள் செத்துப்போய்வெண்ட
ஜெகமுழுதும்உதராக்கினி அண்ட
தீனர்கள்நாட அவர்களை
ஈனர்கள்ஜாட தங்கள்கத
வானைதமூட அதுகண்டு
மாணிகள்வாட
மேனிகுலைந்து மெலிந்தாரேஇப்படி
கோன்உனையன்றிக் குடியாவதெப்படி பஞ்ச

5 மண்ணில்அனேகர்யென் கண்ணின்முன் மாய்ந்தார்
மரஞ்செடிபுல்லையு மாடுபோல்மேய்ந்தார்
எண்ணில்லாப்பேர்கள் சருகுபோற்காய்ந்தார்
இளைத்துக்களைத்துத் தவித்துடல்ஓய்ந்தார்
ஏங்கிடுவாரும் களைகொண்டு
தூங்கிடுவாரும் அன்னம்உண்ணா
வாங்கிடுவாரும் உடன்உயிர்
நீங்கிடுவாரும்
ஈங்கிந்தவண்ணம் இருண்டதுமேதினி
தாங்கும்வேதநாயகா தஞ்சம்வதினி பஞ்

இதோபதேசக் கீர்த்தனைகள்.

கடவுளைத் தியானிக்கும்படி வற்புறுத்துதல்.

140. இராகம் - குந்தளவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேநீ ஈசனுமத்தை வாழ்த்துவாய் தினம்
வாழ்த்துவாய் மனமே

அநுபல்லவி.

அனவரதமும்நீ அரும்பதம்பாடிக்
கனசுகமேவிடக் கலந்துகொண்டாடி மனமே

சரணங்கள்.

1 வம்புவார்த்தைகளே பெரும்பாபம்
வாய்க்குச்சேதமெல்லாம் என்னலாபம்
எம்பிரான்திரு மகிமைப்பிரதாபம்
எடுத்துப்பேசுவது சத்காலக்ஷேபம் மனமே

2 ஏகமாஉள்ளுருகியே பரிய
இருகண்ணானந்த பாஷ்பங்கள்சொரிய
தேகபரவச மதாயன்புவிரிய
சிரகராதிகள் அஞ்சலிபுரிய மனமே

3 கரும்புதின்னக்கைக் கூலியும்வேணு
கற்கண்டோஅமுதோ பசுந்தேனோ
விரும்பும்பிரமானந்தமே யதுதானே
வேதநாயகன்போக் கிணைசொல்லநானே மனமே

இதுவுமது.

141. இராகம் - அடாணா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேமேறவாதே ஐயன்பதத்தை மனமே

அநுபல்லவி.

கனவிலும்நிதமுறு நனவிலும்பலபல
நினைவிலும்ஒழியாமல் அனவரதமுமே மனமே

சரணங்கள்.

1 மண்ணுஞ்சராசரமும் விண்ணும்படைத்தளித்து நீக்கும்
பராபரன்தன்
வண்ணமலர்ப்பாதத்தைக் காணும்பொழுதில்இன்பந் தேக்கும்
ஆகையினாலே
உண்ணும்பொழுதும்வேலை பண்ணும்பொழுதும்ஒன்றை
எண்ணும்பொழுதுந்துன்பம் நண்ணும்பொழுதுமே மனமே

2 கல்லும்பெருமரமும் புல்லும்புனலுமேசஞ்சாரம்
செய்யுமந்திபோல்
தில்லும்புல்லும்திரியாவரமுஞ் செய்தென்னசாரம்
வெளியிலேதான்
செல்லும்பொழுதும்வார்த்தை சொல்லும்பொழுதும்பகை
வெல்லும்பொழுதும்பின்னும் அல்லும்பகலுமே மனமே

3 அஷ்டதிசையும்ஓடிக் கெட்டலைக்தோம்புகுவோம்சரீரம்
இருப்பிடத்தை
விட்டகலாமல்தியானநிஷ்டை செய்வதில்என்னபாரம்
பலவியாதி
குஷ்டம்வந்தாலுந் துரைப் பட்டம்வந்தாலும்பெரும்
கஷ்டம்வந்தாலும்பிறர் வெட்டவந்தாலுமே மனமே

4 கெடுக்கும்பலவினைகளை ஒடுக்கும்வேதநாயகநாமம்
துயர்வராமல்
தடுக்கும்இகபரமுங் கொடுக்குந்தினமும் உண்டுக்ஷேமம்
நித்திரைசெய்யும்
படுக்கும்பொழுதுந்துகில் உடுக்கும்பொழுதும்ஒன்றைத்
தொடுக்கும்பொழுதும்சுகம் அடுக்கும்பொழுதுமே மனமே

இதுவுமது.

142. இராகம் - ஹம்சதொனி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியாகிலுமனமே ஐயனைநீ நினையாயோ தினமே
இகபரசித்திபெறவே இனி

அநுபல்லவி.

தனியிளம்பருவமுந் தாண்டிப்போனேமே
பனைபோல்வளர்ந்துகிழப் பருவமானேமே இனி

சரணங்கள்.

1 ஆசைக்கொருகுறைப்பு மயிரேனும்இல்லையே
ஐயையோகொக்குபோல நரைத்ததுதலையே
காசுக்குதவாக்கிழ மென்பதுநிலையே
கன்னியர்க்கும்இனிநாம் கசக்கும்வேப்பிலையே இனி

2 கண்கள்இரண்டும்மூக்குக் கண்ணாடிதேடும்
காலூசலாம்ஓர் கழியைக்கைநாடும்
தண்கொள்ளும்வேரற்று தந்தங்கள்ஆடும்
தடுத்தாலும்நில்லாமல் யௌவனம்ஓடும் இனி

3 பசிவந்தபின்னெல்லை விசைப்பதுமதியோ
படுந்தாகம்வந்தபின் வெட்டுதல்நதியோ
விசயஞ்செய்திடச்சாகுங் காலமேததியோ
வீணேயுனக்குக்கெட்டுப் போகச்சம்மதியோ இனி

4 காலந்தனக்கென்னசெய்தோம் அபகாரம்
கனத்தஆயுளை அநுதினஞ்சோரம்
மேலுமேலும்உடலில்விளைக்கும் விகாரம்
வேதநாயகன்சொல்லே வேதாந்தசாரம் இனி

துர்க்குணங்களை வெளியிடல்,

143. இராகம் - எதுகுலகாம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

நெஞ்சேயிந்த நாடெங்குந்தேடினும்
நீசர்நம்மைப் போலுண்டோ நெஞ்சே

அநுபல்லவி.

அஞ்சாமல்நாளும் அகந்தைகள்நீடுவோம்
சஞ்சலப்பேயால்தலைசுற்றி ஆடுவோம் நெஞ்சே

சரணங்கள்.

1 தேகம்உயிர்முதல் யாவையுமேதந்த
தேவன்தனைமறப்போம் கரு
மேகநிழல்போல் மறையும்பொய்வாழ்வை
விரும்பிநலந்துறப்போம்
மோகவிகாரத்திலேதேடி மாறுவோம்
முன்னொன்றும்பின்னொன்று மாகப்பொய்கூறுவோம்
ஏகமாஎங்கும் பிறர்களைத்தூறுவோம்
எப்படிஐயையோ நாங்கரைஏறுவோம் நெஞ்சே

2 கோயில்குருக்கள் ஜெபதபம்யாவும்
கொடும்விஷம்போல் வெறுப்போம்தினம்
நேயமதாகவே தூயமறைசொல்லும்
நீதிகளைமறுப்போம்
ஆயிரப்பாவம் அடிக்கடிபண்ணுவோம்
அன்னியமாதரை ஆசையாய்எண்ணுவோம்
ஈயாஉலோப குணத்தையேநண்ணுவோம்
ஏழைபசியோடிருக்க நாமுண்ணுவோம் நெஞ்சே

3 உள்ளபடிநயக் கெள்ளளவென்கிலும்
உத்தமம்தான்இல்லையே பாவ
வெள்ளம்நிறைந்திடு பள்ளந்தனிலே
விழுந்துகெட்டோம் நிலையே
வள்ளலைப்போல்வெறிமாயக் கூத்தாடுவோம்
வந்தஎளியர்க்குவாசலை மூடுவோம்
உள்ளேபகையும்உதட்டன்பும் நீடுவோம்
ஊரைஅடித்தே உலையிலேபோடுவோம் நெஞ்சே

4 உற்றகலைஎல்லாம்கற்ற மெய்ஞானிபோல்
ஊரைமயக்கிடுவோம் பழு
தற்றமெய்ஞ்ஞானத்தில் பற்றுதலின்றி
அலையஉடம்படுவோம்
மற்றவரைக்கெடுத்துப் பழிவாங்குவோம்
வாழ்வோரைக்கண்டால் வயிருப்பிங்குவோம்
நற்றவம்செய்யாமல் நாளெல்லாம்தூங்குவோம்
நல்வேதநாயகன்பாதத்தை நீங்குவோம் நெஞ்சே

மனமயக்கந் தவிர்த்தல்.

144. இராகம் எதுகுலகாம்போதி, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

நீமலைக்காதே நெஞ்சே நீ மலைக்காதே

அநுபல்லவி.

நேமத்துடன்ஐயன் நாமத்தைப்போற்றிடில்
க்ஷேமத்தைக்கொள்ளுவோம் காமத்தில்சிக்கி நீமலை

சரணங்கள்.

1 மோகத்தையும் அவிவேகத்தையுந்தரும்
போகத்தையுமுத்தி யோகத்தையுநம்பி நீமலை

2 ஆட்டையும் மந்தையின் மாட்டையுங்கட்டிய
வீட்டையுமுன்கெட்ட சேட்டையுமேஎண்ணி நீமலை

3 கீச்சுகீச்சென்றேடும் மூச்சுபோனால்ஒரு
பேச்சுக்காகாமலப் பீச்சுக்குழல்நம்பி நீமலை

4 நாட்டைக்கொள்ளையிடும் வேட்டைக்காரன்நமன்
காட்டைக்கலைத்துயிர்க் கூட்டைக்கொள்வான்ஐயா நீமலை

5 கேட்டைத்தருஞ்சோற்று மூட்டைதனைஒன்ப
தோட்டைப்பாண்டத்தைக் கற்கோட்டையெனநம்பி நீமலை

6 கொண்டையிலேரத்நத் தண்டையிலேவிழிக்
கெண்டையிலேமதன் சண்டையிலேசிக்கி நீமலை

7 சேலையென்றும்முத்து மாலையென்றும் தினம்
வேலைகொள்ளும்பெண்கள் காலைத்தழுவியே நீமலை

8 சொத்துதமக்கென்று கத்துவதன்றிஆ
பத்துக்குதவாத புத்திரரைநம்பி நீமலை

9 தாயகனைவேத நாயகனைவிட்டு
மாயவலைபட்டுத் தூயநெறிகெட்டு நீமலை

நற்புத்தி கூறல்.

145. இராகம் - சுருட்டி - திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

போனதுபோகட்டும் நீஇனியாகிலும்
புத்தியாய் வாழ்மனமே

அநுபல்லவி.

ஞானமில்லாத நடக்கையைத்தொட்டாயே
நம்பினஎன்னை நட்டாற்றிற்கைவிட்டாயே போனது

சரணங்கள்.

1 எத்தனைநாள் இருந்தாலும் ஒருநாள்
இறப்பதுசத்தியமே அப்போ
தென்னவரும்புண்ணிய பாவம்அல்லாமல்மற்
றெல்லாம்அநித்தியமே
பித்தஉடம்பை வளர்த்திடச்செய்கிறாய்
பிரேதவயித்தியமே என்றும்
பேதமில்லாப்பரன் பாதம்பணிந்தோர்க்குப்
பேரின்பம் சாசுதியமே
பத்தர் நக்கைநீ நித்தம்பிரிந்தாயே
பங்கப்ட ந்தாயேஎங்கும்திரிந்தாயே போனது

2 தன்றாரம்அன்றிப் பரதாரந்தாய்க்குச்
சமானம்இதுதேரேகெட்ட
தாசியைகண்டால் நமஸ்காரஞ்செய்துநீ
தப்ப வழிபாரே
இன்றுநாளையென்றுநாள்போக்காமல்வினை
இக்ஷணமேதீர யின்னும்
எந்தஉயிரையும் சொந்தஉயிரென
எண்ணித்தயைகூறே
என்றும்பணப்பேய்தனை நீகும்பிட்டாயே
வச்சுக்குட்பட்டாயே சிச்சிநீகெட்டாயே போனது

3 நாதனைப்பேசிடும் நாவினால் அற்ப
நரஸ்துதிபாடாதே நாளும்
நானெனதென் றபிமானம்பிடித்துநீ
நாடெங்கும் ஓடாதே

சாதகபாதகம்என்னவந்தாலும்
தவம்விடக்கூடாதே கோடி
தர்மம்உனக்குண்டு சர்மம்பின்னைக்கும்
தனத்தினைத் தேடாதே
போதவேதநாயகன் தாள் பிடித்தாயே
பொன்னை அடுத்தாயே என்னைக்கெடுத்தாயே போனது

நித்தியானந்தந் தேடல்

146. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நித்தியானந்தத்தைநாடு பர
நின்மலசுகந்தேடு மனமே நித்தி

அநுபல்லவி.

சத்தியமார்க்கந் தனிலேகூடு
சற்சனசங்கத் துடன் உறவாடு நித்தி

சரணங்கள்.

1 இந்திரஜாலம் உலகவைபோகம்
இன்றைக்கிருப்பதுவோ சந்தேகம்
அந்தரமின்னல்போல் அழியும்தேகம்
ஐயோ அதனுடன் உனக்கென்னஸ்நேகம் நித்தி

2 தனதானியமுதலானசம்பத்து
சாசுவதமோ அதற்காயிரந்தத்து
தினமுங்கவலை விளைத்திடும்வித்து
சிச்சீ அதனை விரும்பல்விபத்து நித்தி

3 மெய்யேஒன்றுக்கும் உதவாபண்டம்
மிருகாதிகள் சூழ் மாமிசகண்டம்
பொய்யோ இதற்கிங்கு நித்தியகண்டம்
புண்ணியஞ்செய்புனக்காரிரந்தண்டம் நித்தி

4 காண்பதெல்லாம்நில்லாதபல அநித்தியம்
காயம்இருந்திட வேண்டும்அகத்தியம்
வீண்பொருள்மீதுனக் கென்னவைத்தியம்
வேதநாயகன் சொல்லேசத்தியம் நித்தி

கள்ளஞானம்.

147. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

புண்ணியம்போல் பாபமனமே
புரிந்தோம்நாம் தினமே — புண்ணி

அநுபல்லவி.

திண்ணமாகக்குளிக்கப் போயுந்தன்மேலே
சேற்றைப்பூசிக்கொண்டு திரும்புதல்போலே — புண்ணி

சரணங்கள்.

1 கையிலேபிடிப்பது ஜெபமாலை
கஷ்கத்தில்வைப்பதுவோ கன்னக்கோலை
மெய்யாகத்தினம் படிப்பது தர்மநூலை
மேலுமேலும்நமக்கு துன்மார்க்கவேலை — புண்ணி

2 ஒருபெண்வேண்டாமென்று கொள்வோம்சந்நியாசம்
ஊரில்உள்ளபெண்கள் மீதெல்லாம்நேசம்
பருக்கப்பசியில்லாத போதுபவாசம்
பசித்தால்ஒருபானை பருக்கையுநாசம் — புண்ணி

3 கடவுளைத்துதிப்பது போல்வாய்பாடும்
கண்ணுங்கருத்துங்கண்ட இடமெங்கும்ஓடும்
திடமாகக்கோயிற்குள்ளே தேகம்போய்கூடும்
சிந்தனைவெளியிலே திரிந்துதிண்டாடும் — புண்ணி

4 ஆனதலையில்வளர்ப்பது ஜடைமுடியே
அனுதினமும்கெடுப்ப தாயிரங்குடியே
தானம்பிறர்அறியக் கொடுப்பதோர்நொடியே
தனியேவந்தவனுக்குத் தான்தடிஅடியே — புண்ணி

5 அடித்திடும்கொடுமையிற் புலிக்குநாமேலே
ஆகையினால் ஆசனம்புலித்தோலே
நடித்திடும்குரங்கு நாம்சேட்டையினாலே
நமக்குள்ளகுறைவு பின்புறத்தொருவாலே — புண்ணி

6 அங்கமெல்லாங்கரு மேகவியாதி
ஆதலைமறைக்கமெய்யில் அணிவோம்விபூதி
கங்கையில்இல்லாபொருள் மனையாதி
நாம்துறந்தோம்நல்ல துறவறநீதி புண்ணி

7 ஏகஅன்னம்தள்ளிப் பிட்டிபோலொருசந்தி
இதரபக்ஷணங்களால் நிறைப்போம்தொந்தி
தேகபலம்ஒடுங்கில் விரக்தியாம்பிந்தித்
திடமானால்நம்செய்கை சிரிக்குமேசந்தி புண்ணி

8 உள்ளத்தின்அழுக்கை எந்நாளுமேகழுவோம்
உடலைக்கழுவநீரில் அடிக்கடிவிழுவோம்
கள்ளத்தனமாகச்சந் நிதிமுன்னே அழுவோம்
காசுக்குநாயையும் கைகட்டிதொழுவோம் புண்ணி

9 பசியில்லாதவர்க்குச் செய்வோம்அன்னதானம்
பசித்துவந்தோரைச் செய்வோம்அவமானம்
சுசியாகப்பிறர்க்குப தேசிப்போம்ஞானம்
துர்க்குணகடலிலே தினஞ்செய்வோம்ஸ்நானம் புண்ணி

10 பெருமையாய்அணிவது காவிவஸ்திரமே
பிரதிஷ்டைசெய்வது தர்மசத்திரமே
பரவியநமது துர்க்குணம்சமுத்திரமே
பாடோம்வேதநாயகன்சரித்திரமே புண்ணி

பொருளாசை ஒழித்தல்.

148. இராகம் - கனகவசந்தம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பொருளைவிரும்பவேண்டாம் மனமே
பொருளைவிரும்பவேண்டாம் பொரு

அநுபல்லவி.

ஒருவரிடமும்நில்லா தூரெங்கும்பறக்கும்
திருவேதநாயகன் சேவடி துறக்கும் பொரு

சரணங்கள்.

1 பணமுள்ளவர்க்குநமன் பயப்படுவானோ
குணமுடன் அவர்களைக் கும்பிடுவானோ பொ

2 தனவான்களை துயர் சார அஞ்சிடுமோ
கனசுகமவருடன் கலந்துகொஞ்சிடுமோ பொ

3 பார்க்கவொட்டாமலே பார்வையைகெடுக்கும்
வார்த்தைசொல்லாமலே வாயையுந்தடுக்கும் பொ

4 மண்டலத்தில்நமக்குவாழ் வெருகுதிரா
கண்டபடிஉண்ணநாம் கபந்தனுக்கெதிரா பொ

5 ஊரில்நம்மிருப்பிடம் ஒருமுழமட்டே
பாரிலேநமக்கேன் பலமனைக்கட்டே பொ

6 உலகில்வயிறுநமக் குள்ளதுசாணே
மலைமலையாய்குவித்து வைக்குதல்வீணே பொ

7 சங்கையில்லாமற்பணந் தலைவெட்டுஒருவாள்
தங்கைவருவாள்பின்பு தமக்கையும்வருவாள் பொ

8 விஸ்தாரமாகப்பொருள் வேண்டுதல்தாழ்வு
செத்தால்தெரியுமே செட்டியார்வாழ்வு பொ

9 அருளுடன்வழைக்குதவ வாப்பணம்பிணமே
பொருளதைக்குழிவெட்டிப் புதைக்குதல்குணமே பொ

10 பூதமானலுமுன்னைப் போதுமாகாணி
ஆதலால்நமக்கேன் ஆயிரங்காணி பொ

11 கெண்டைச்சேலைக்காரி தான்கிழவியாகாளோ
கொண்டைப்பூமுடித்திடும் குமரிசாகாளோ பொ

12 வெறுங்கழுத்தாயிருந்தால் விக்குமோதொண்டை
உறுந்தலை அணிபோனால் உடையுமோமண்டை பொ

13 கடுக்கன் இல்லாவிட்டால் காதுகேளாதோ
உடுப்புகள் இல்லாவிட்டால் எடம்புநீளாதோ பொ

14 கந்தலைஅணிந்தவள் கர்ப்பம்ஆகாளோ
விந்தைநகைஉள்ளவள் மெலிந்துபோகாளோ பொ

15 பொருந்தச்செலவிடாமல் புதைத்திடும்பணமே
இருந்தென்னபோயென்ன இதில்என்னமணமே — பொ

16 திதிவெள்ளியாதிகள் நிச்சயம்மண்ணே
புதையல்தன் னினமென்று புசிப்பள்மண்பெண்ணே — பொ

செல்வச் செருக்கு.

149. இராகம் - தேவமனோஹரி - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வீண்கர்வம் ஏன்மனமே உனக்கு
வீண்கர்வம் ஏன்மனமே — வீண்

அநுபல்லவி.

காண்பொருள் சகலமும் கவுள்ஆதீனம்
கனதொண்டமானுந் தோட்டியுமேசமானம் — வீண்

சரணங்கள்.

1 நம்முடன்பிறந்ததுண்டோ உத்தியோகம்
நமக்குமுன்னே அதுபலர் அநுபோகம்
அம்மஅதற்குக்காத்திருப்பர் அநேகம்
அனைவர்க்கும்உண்டு ராஜீகதெய்வீசம் — வீண்

2 தாசிகள்போல்செல்வம் பலருடன்கூடும்
தனமிருந்தஇடத்தில் தரித்திரம்நாடும்
கூசாமல்யானையைக் கொசுகுமேசாடும்
குப்பையுயர்ந்து கோபுரத்தையுமூடும் — வீண்

3 கனவில்கண்டகத்திரிக்காய் கறிக்காமோ
கல்லால்இரும்பால்காயங் கொண்டோமோ
தினம்அசையாமல்மண்ணில் வேர்கொண்டநாமோ
சினந்துநாம்சபித்திடில் திசையெல்லாம்வேமோ — வீண்

4 தம்பொருளென்பர் மனைவியர்மைந்தர்போர்
தப்பினால்விடுவரோ தாயாதிக்காரர்
வெம்பிச்சமயம் பார்த்திருப்பார்சோரர்
மிச்சத்தைசுருட்டுவார் மேல்அதிகாரர் — வீண்

5 இடையில்சேரமணமின் றிப்பிறந்தோமெய்யே
இறந்திடுங்காலத்தும் நாம்வெறுங்கையே
உடைமைநமதுசொந்தம் என்பதுபொய்யே
ஊரார்பொருளைநாம் சுமந்தோம்ஐயே வீண்

6 ஜெகமுழுதும்நமக்குச் சர்வமானியமா
சிந்தித்தகாரியமெல்லாம் ஜயமா
சுகதுக்கபேதம் இல்லாதிவ்யமயமா
துஷ்டன்இயமனுக்கு நமைக்கண்டால்பயமா வீண்

7 நீடுந்தங்கையும் தமக்கையும் அதிநேசம்
நிதமுங்கைம்மாறிக் கொள்வார் அவர்வாசம்
கூடுண்டமாடுபோல் தள்ளல் அபாசம்
துள்ளினமாடுபோதி நமக்கும்பிரகாசம் வீண்

8 தாய்வயிற்றில்இருந்து ஜனித்திட்டபோது
சட்டைதலைப்பாகுடன் நாம்வந்ததேது
மாயப்பிரபஞ்சத்தின் வாழ்வெல்லாஞ்சூது
மாவேதநாயகனை மறக்கலொண்ணாது வீண்

உலகவாழ்வை வெறுத்தல்.

150. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாழ்வைநம்பாதே மனமே வாழ்வைநம்பாதே

அநுபல்லவி.

தாழ்வில்லாத நமதுஸ்வாமி
தாளைத்தேடுபாடு பூமி வாழ்வை

சரணங்கள்.

1 தேகமாம்மலமூட்டை பல
ஜெந்துவுக்கும்நல்ல வேட்டை அதில்
ஓகோ அனந்தம்ஓட்டை உயிர்
ஓடிடஎத்தனைபாட்டை இந்த வாழ்வை

2 இன்றைக்காளுவார்நாடு நாளை
எடுப்பார்கையிலேஒடு உடல்
ஒன்றுக்குதவாதகூடு இதை
உற்றுப்பார்த்தால் வெட்கக்கேடு புவி — வாழ்

3 பெண்பிள்ளைக்கென்னவாட்டம் நம்மைப்
பிடுங்கித்தின்பதில்நாட்டம் கையில்
உண்டாகும்போதுகொண்டாட்டம் செல்வம்
ஒய்ந்தால்சகலரும்ஒட்டம் புவி — வாழ்

4 இந்தஉலகத்திற் பிறந்தார் முன்னம்
எத்தனையோபேர்கள் இறந்தார் பெற்ற
தந்தைதாய்பாட்டரும் பிறந்தார் நாலு
தாரங்கள்போய்நம்மை மறந்தார்புவி — வாழ்

5 இன்றுபல்லக்கினிற் போவார் நாளை
எடுக்கும்ஆள்களும் ஆவார் நரர்
என்றவர்யாவருஞ்சாவார் மதி
ஈனர்நரகத்தில் வேவார்புவி — வாழ்

6 கூத்தில்அரசனைப்போலே வேஷம்
கொண்டவர்க்குண்டோசெங்கோலே இந்த
சாத்தியநாடகசாலை அந்தச்
சாலையில்நாம்எந்தமூலை புவி — வாழ்

7 வண்டியும்ஓடத்தில்ஏறும் ஓடம்
வண்டியில்ஏறும்நாள்தோறும் நாம்
கொண்டபொருள்கைமாறும் வேதம்
கூறுஞ்சொல்லே நிறைவேறும் புவி — வாழ்

8 எண்ணிக்கையில்லாமல் இங்கே முன்னம்
இருந்தவரெல்லாம் எங்கே நாமும்
நண்ணிப்போகவேண்டும் அங்கே வேத
நாயகன்பாதம் நம்பங்கே புவி — வாழ்

உடலைவெறுத்தல்.

151. இராகம் - இந்துஸ்தான்காப்பி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உடலைநம்பாதே மனமே உடலை

அநுபல்லவி.

குடலுந்தசையும் எலும்புஞ்நரம்பும்
கொழுத்துப்பழுத்துப் புழுத்துசிரம்பும் உடலை

சரணங்கள்.

1 இந்திரியம்மலமூத்திரம் தசை
இரத்தம்நிறைந்த பாத்திரம்பாச
பந்தப்பேய்வளர்க்ஷேத்திரம் வெறும்
பவந்தநாடகசூத்திரம் இந்த உடலை

2 ஆசைபக்ஷியின்கூடு பல
அசுத்தஞ்சேர்குப்பைமேடு இதை
எசிப்போபோவென்னும் வீடு கிட்ட
எட்டிவாவாவென்னுங்காடு இந்த உடலை

3 கண்ணிறபீளைகள்வடியும் இரு
காதிற்குறும்பிபடியும் சளி
வண்ணமூக்கில்வடியும் நல்ல
வாயும்எச்சிலாய்முடியும் இந்த உடலை

4 பயனின்றுவிழுமட்டை கொடும்
பாம்புகழற்றுஞ்சட்டை போல
உயிர்போனால் வெறுங்கட்டை இதை
உற்றுப்பார்த்தாலொடலொட்டை இந்த உடலை

5 காகம்நாய்நரிக் கூட்டம்பல
கழுகுக்கும்நல்ல ஊட்டம்கரு
மேகம்நிழல்போல் ஓட்டம் இது
மெய்யல்லபொம்மலாட்டம் இந்த உடலை

6 எத்தனைபேர்புவியாண்டார் அவர்
எல்லாவருமுன்னேமாண்டார் இங்கே
செத்தவரில்எவர்மீண்டார் தெய்வ
சித்தம்ஒருவருந்தாண்டார் இந்த உடலை

7 மோடியேன்ஒருக்காலே உடல்
முழுதும்எலும்புதோலே அதில்
நாடிஒடுங்கிறுலே பின்பு
நமக்கிங்கேயென்னவேளை இந்த உடலை

8 கணவன்தெய்வமென்பால்பாரி அவள்
காரியத்திற்கெட்டிக்காரி செத்த
பிணமுன்வருவாளோ நேரில் சுகம்
பிரிந்ததற்கல்லோ ஒப்பாரி இந்த உடலை

9 ஒருநிகட்கூபகரணம் தசை
கிழிந்து வடியும்இரணம் சிறு
கருமமேமற்கொள்ளுந்திரணம் இது
காணுந்தப்பினால் மரணம் இந்த உடலை

10 வேதநாயகன்கூறும் சொல்லை
மீறினால்நலமாறும் பல
காதந்துர்க்கந்தநாறும் பித்தம்
கபலமஞ்சலம்ஊறும் இந்த உடலை

பண துராசைவண்ண.

152. இராகம் சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பணமேஎன்றால்என்னகுணமே தண்டம்
பண்ணினேன்சற்றும்என் கண்ணில்முன்னில்லாதே பண

அநுபல்லவி.

முணமில்லாதமோகங் குரோதந்தான்
மார்க்கமுமூர்க்கமும் யார்க்குமேபோதிக்கும் பண

சரணங்கள்.

1 தேடி உனைவைத்து மூடியவர்க்கு நீ
தீர்க்காயுசு தருவாயோ இனி
காடியமன் வந்து சாடும்போது நீ
காவென்றுமுன் வருவாயோ
கூடியபேர்கள் குடியைக்கெடுப்பாயே
சொல்லச்சொல்லியின்னுங் காட்டிக்கொடுப்பாயே
ஓடிஓடி அற்றார்ப்போயடிப்பாயே
உத்தமரைக்கண்டால் ஓட்டமெடுப்பாயே பல

2 மத்தியில் உன்னைப் படைத்ததல்லால் முன்
வரும்போது கூடவந்தாயோ இஷ்ட
சித்தியுஞ்சக்தியும் நித்தியங்கைகூடச்
சிலாசாசநம் நீ தந்தாயோ
புத்தியிருக்கும் இடம் விட்டு நீங்குவாய்
எத்திசையுங்கெடுத்துப் பழிதாங்குவாய்
ஈயாதவர்கையகப்பட்டுத் தங்குவாய் பல

3 மண்ணில் உனை நரர்பண்ணினதன்றி
மனிதரை நீ பண்ணினாயோ உயர்
விண்ணினை மண்ணினைப் பண்ணினோன் நேசம்
விலகச்செய்தது நீயோ
எண்ணிறந்த இடமெங்கும் ஓடுவாய்
இந்திரஜாலஞ்செய்து விளையாடுவாய்
வண்ணநரர்கள் மனக்கண்ணை மூடுவாய்
வைத்துப்புதைப்பவர் வாயில்மண்போடுவாய் பல

4 வஞ்சகமாய்ப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நீ
விளைத்துச்செய்வாய் கொடுங்கோன்மைகெட்ட
நஞ்சம் நீ கருணை நெஞ்சம் எண்ணாத மெய்ஞ்
ஞானிகட்கல்லவோ மேன்மை
பஞ்சமாபாதகங்கட்கு நீ ஆலயம்
பாரில் நான் என்பதெல்லாம் உன்றன்மயம்
மிஞ்ச உனையுடையோர்க் கொழியாப்பயம்
வேதநாயகன் மேலுனக்குண்டோ ஜயம் பல

பரஸ்திரீ கமனம் விலக்கல்.

155. இராகம் - கமாஸ், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதரை நாடாதே நெஞ்சே — மாத

அநுபல்லவி.

பூதலமேல்பெரும் பாதகமும்வெகு
தீதுமேவரும் ஆதலினுல்மறு — மாத

சரணங்கள்.

1 அருமஞ்சள்பூச்சுகளலோ முகக்காந்தி
அடக்கம்பெண்களின் மாதம்பரசோர்ந்தி
ஒருமையா அவளின் விருப்புதல்பிராந்தி
உடற்குட்புகுந் தபார்த்தால் வருவாந்தி — மாத

2 முன்னழகும் பின்னழகுமேபட்டு
முகஅழகான து செத்தபிறகுபோட்டு
அன்னநடைபென்பது கன்றுக்கட்டு
அழகுமின்லையத் பருத்திபிஞ்சிட்டு — மாத

3 பரித்திபோதர்கள்களும் அவமானமே
மறுபிறவித்திடர்கண்டாற்றுன் பாவமே
சிரித்திடுமகைநாமன தூம்புசேதாவ் சிவமே
பிராணன்போகுங்கால் பிடிக்கிமேய்பிணமே — மாத

4 மேனிமுழுதும்வெளிதேத்திடின் நாறுக்கு
மிறுக்கொள்ளெப்புறிபோட்டுபென் சுறுக்கு
ஊனம்அதலேமதிரைத்தினைத்தவளீர் முழுக்கு
இல்லாவிடில்சுப்பிழுத்தனாம் அழுக்கு — மாத

5 இடையிடைப்படக்குவது சாவிபன்னேசன
இருதாதிக்கிறேர்விப்பது தட்டானமைவேலை
தடையிலேவிற்பது கொண்டைப்பூமாலை
கனிக்குச்செலுத்தும் பல்லாம் செறுக்குதலே — மாத

6 கன்னியர்விழிஉயிர் பிளந்திடும் அம்பு
கனதனம்நமன்குழல் உனைக்கட்டுங்கயிறு
அன்னியமாதர்கள் விஷமெனநம்பு
அவருடன்பேசுவதே பெரும்வம்பு — மாத

7 இதமாகவேமணஞ்செய்த சீமாட்டி
இகபரம்இரண்டிற்குமே வழிகாட்டி
இதரமின்னார்களைச்சேர்வோன் காமாட்டி
என்றைக்கும் அவனுக்கும மூத்தவள்பேட்டி — மாத

8 என்றுங்காமாதுரர்க்கு ரோகங்கள்இல்லையே
ஈனரும்போட்ட கையில்வேண்டும்வேப்பிலையே
அன்றுகொண்டவன் அறிந்தால்வருங்கொலையே
அற்பசுகத்தில்வரும் ஆபத்துமலையே — மாத

9 கழுவிவாசனைஊட்டாவிடில் கெட்டவிச்சு
காதவழிஅடிக்கும் இதுசெப்பேச்சு
தொழும்அழகென்பதெல்லாம் மேற்பூச்சு
தோகையர்கிழமானால் கனவச்சு — மாத

10 அழகழகென்பதெல்லாம் வெறும்ஜாலம்
அணியுந்துணியும்போனால் அலங்கோலம்
விழல்நகர்சுகத்தினை வெறுப்பதுசீலம்
வேதநாயகன்சொல் அநுகூலம் — மாத

இதுவுமது.

154. இராகம் - கௌளிபந்து, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனமேஉனக்குமகாசுகுர்தம் மறு
மாதரைநினையாதே — மன

அநுபல்லவி.

தினமென்சொற் படி கேட்டால்உனைத்துதி
செய்வேன்மறுத்திடில் வைவேன்வைவேன் — மன

சரணங்கள்.

1 கட்டிமுகத்தைச் சந்திர பிம்பமென்றும் வெறும்
சதைக்கட்டிகளைத் தங்கக் கும்பமென்றும்
முட்டிக்கால்களைச்சொர்ண ஸ்தம்பமென்றும் மாதர்
முன்கமலைக்குஞ்சபாக் கம்பமென்றும்
மொட்டைத்தலைக்குமுழங்கா லுச்சும்பிணைத்தே
முடிந்தாயே விணே டிந்தாயேகெட்ட மன

2 உச்சிட்டத்தை அமிர்தக்கட்டியென்றும் நாறும்
ஊத்தைவாயைப்பவளப்பெட்டி யென்றும்
மச்சம்பீளைவடியுந்திட்டியென்றும் தே
வாங்குருவைஅபூர்வ சிட்டியென்றும்
பிச்சைக்காரன்கந்தையை பெச்சிக்கொள்வதுபோல்
பிடித்தாயேபொய்யைப் படித்தாயே கெட்ட மன

3 செட்டிகளால்அல்லவோ இடையழகு எண்ணெய்ச்
செக்கர்களால் அல்லவோ சடையழகு
தட்டார்களால்அல்லவோ நடையழகு மாதர்
தம்வழகெல்லாம்பல கடையழகு
குட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுத்தோநீ
குதித்தாயேபெண்ணைத் துதித்தாயே கெட்ட மன

4 சொத்தைப்பற்களை முத்துசரங்களென்றும்மிகக்
கும்பியதோளை மூங்கில்மரங்களென்றும்
சித்தமாகக்கமலங்களென்றும்
சிக்குமயிரைச் சலதரங்களென்றும்
பித்தன்போல்வர்ணித்து வேதநாயகன் அடி
பிரிந்தாயே அன்பம் புரிந்தாயே கெட்ட மன

இதுவுமது.

155. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணாசையேபெரும்பித்து அதில்
பிரமிப்பதெல்லாம்விபத்து பெண்

அநுபல்லவி.

கண்ணாலேவலைபூட்டி அற்பசுகம்
காட்டிப்புருஷரை வாட்டிவதைக்கும் பெண்

சரணங்கள்.

1 கலகனை அசைப்பார் அவர்தண்டை
காட்டுமிருகமயிரே கொண்ட
உலகைமயக்கும் அவர்சேலைக்கெண்டை
உற்றுப்பார்த்தால்நம்மைமவகுவர் அண்டை பெண்

2 கேவலம் அங்கமெல்லாம் பிணநாற்றம்
இறுகிறெனமயக்கந் தலைக்கேற்றம்
ஓவியமேனிமினுக்கும் பொய்த்தோற்றம்
உள்ளே திரும்பிப்பார்த்தால் முழுமாற்றம் பெண்

3 கட்டிகட்டியசகக்கண் ணைசாரும்
காதிற்குறும்பிகளின் எச்சல்சேரும்
கொட்டும்வியர்வை தலைப்பேனும்ஈரும்
கும்பிநாற்றமாங் குளித்திட்டநீரும் பெண்

4 மண்ணில்எலும்புதோல் அல்லவோமாது
மற்றதெல்லாஞ்செட்டி தட்டார்செய்சூது
பெண்ணில்லை விட்டால் பிழைப்பவர்க்கேது
பெண்ஜெபமுர அவர்போனால் செல்லாது பெண்

5 மண்ணிற்பாஸ்திரீயைச் சேருநிமித்தம்
வாழ்வுஞ்சுகமுந்தனமும் அநர்த்தம்
எண்ணில்லாத்துன்பமும் புண்களும்நித்தம்
ஈனறும்புக்குமகோற்சவம் நித்தம் பெண்

6 இரவிற்கூத்தாடிகள் வேஷம்எடுப்பார்
இருட்டில்எவருமயங்கிக் கொடுப்பார்
தரையில்மின்னார்பகல் வேஷந்தொடுப்பார்
ஜாலவித்தைசெய் துலகைக்கெடுப்பார் பெண்

உண்டால்விஷம்வெட்டினால் கொல்லுங்கத்தி
உன்னினோர்கண்டோரைக் கொல்லும்பெண்சக்தி
அண்டாமல்ஆடவர் ஓடுதல்புத்தி
அமர்வேதநாயகன் சொற்கேட்டால்ஸித்தி பெண்

உய்யும் வழி.

156. இராகம் - சங்கராபரணம், ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உய்யும்வகையிது நெஞ்சமே வேறு
செய்யும்உபாயங்கள் வஞ்சமே உய்யும்

அநுபல்லவி.

மையல்தரு மும்மலங்களை நீக்கு
ஐயன்பொற்பாதத் துக்குன்னை ஆளாக்கு உய்யும்

சரணங்கள்.

1 நிந்தைமலிந்த மூவாசையேநாளும்
நிக்கிரகஞ்செய் அப்பசாசையே
எந்தவிதத்தினு மாசையோ
தென்றென்னுஞ்செய் தெய்வபூசையே உய்யும்

2 நான்யெனதென் றபி மானமேமிக
நாட்டுவது மதியீனமே
ஏன்உனக்கிந்த அஞ்ஞானமே நீதான்
என்றுஞ்செய்வாய் ஜெபத்தியானமே உய்யும்

3 பெண்டுசேய்பண்ட பதார்த்தமேபெரும்
பீடையாம்அந்தச் சங்காத்தமே
கொண்டஅதந்தான்யதார்த்தமே அதைக்
கூடில்உண்டாம் பரமார்த்தமே உய்யும்

4 மையல்மிகுந்து கெடாதேபுவி
வாழ்வென்பது வெறுங்கூதே
கையும்மெய்யன்புவிடாதே வேத
நரியகனைநிதம் ஓதே உய்யும்

நெஞ்சொடு பிணங்கல்

157. இராகம் - அசாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அநுதினம் இந்தப்படி உன்னுடன் போர்கொடுக்க
யாராலாகும் நெஞ்சே — அநு

அநுபல்லவி.

கனபக்தரொடு நள்ளாய் கர்மானுபந்தந் தள்ளாய்
தினமும் என்னுரைகொள்ளாய் சீச்சீ இதென்ன பிள்ளாய்

சரணங்கள்.

1 அனந்தமுறை நான் சொல்லக்கேளாய்
அகந்தை அழியாயோ
தினந்தினமும் நீபுரிந்திடுந் துற்
செய்கைகள் ஒழியாயோ நீ
நினைந்ததே திடமா உன்னால்
நிதமுஞ் சங்கடமா
சினந்தகவலைக்கு நீ இருப்பிடமா
செய்வதெல்லாம் ஹடமா — அநு

2 படித்ததனிவேதந்தான் சொல்லிய
படிநீ நடவாயோ
கடித்தவிஷம் ஒப்பாகிய வினையின்
கடலைக் கடவாயோ நீ
பிடித்ததே பிடியா ஆசைப்
பேயுன்னிடம் குடியா
எடுத்தமாயைக்கு நீ மிதியடியா
இருப்பதுனக்கு மதியா — அநு

3 கடந்தமேலோர் பகர்ந்தமொழியைக்
கனவிலு மதியாயோ
நடந்தபொய்யாகிய வழிநீங்கி
நல்வழிமிதியாயோ நாம்
அடைந்தவுடற் சதமா புவிவாழ்
வானது சாசுவதமா
தொடர்ந்துவேதநாயகன் ஹிதமாய்ச்
சொல்லியுமே மதமா — அநு

துர்க்குணம்போன்ற நற்குணங்கள்

158. இராகம் - தன்னியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செய்யவேண்டுமானால் நீஅநுதினம்
செய் செய் செய் மனமே — செய்

அநுபல்லவி

ஐயோவெறுத்தாய் நற்செய்கைகளையே
ஆகையிற்பின்சொலுந் துர்ச்செய்கைகளையே — செய்

சரணங்கள்.

1 எதிர்வுதவிகருதி ஈயாலோபம்
ஈனர்கள்காற்றடிக்கினும் அதில்சோபம்
வதிதீவினைமேல் தீராகோபம்
வருவதுவரட்டும் இப்படிபாபம் — செய்

2 வரன்அடிமீதில் அடங்காமோகம்
பலதெய்வங்களைப்பணி யாததுரோகம்
இரவும்பகலும் புண்ணியந்தன்னில்இராகம்
இப்படியேதான் பாபம்அநேகம் — செய்

3 பலருக்கும்உதவி செய்வதில்பலவந்தம்
பரஸ்திரீக்கிடம் ஈயாதநிர்ப்பந்தம்
தலமிசைபிறர்க்கிடர் செய்வதில்மந்தம்
தளராதிவ்வகை தோஷம்அனந்தம் — செய்

4 பொய்கொலைகளவு செய்தறியாமை
புனிதர்போலநாம் இலையென்னப்பொறாமை
மெய்விலகிய அவதூறுதராமை
மேண்மேல் அப்படியேபலதீமை — செய்

5 நற்குணந்துர்க்குணம் எனச்சொலும் அசத்தியம்
தன்காரியம்பேணாத அபத்தியம்
நற்கதிபெறுவதில் ஒழியாபைத்தியம்
நானிலத்திவ்விதமான துஷ்கிருத்தியம் — செய்

6 நன்மை துன்மைகள் மேல்காமக்குரோதம்
நாளும்அச்செய்கையிலேபிடிவாதம்
தனமநிமித்தம் சர்வலோகவிரோதம்
துளாதிவ்வாறே அபராதம் செய்

7 ஆள்கொள்வேதநாயகன் பாதமுத்தாரம்
ஆணியெனஉனக்குரைத்தேன் சவிஸ்தாரம்
கேட்கிலை ஆதலிற் கொடுத்தேன்உத்தாரம்
கெட்டசெய்கைகள் உனதிஷ்டப்பிரகாரம் செய்

மன வஞ்சகத்தைப்பற்றி

159. இராகம் - பந்துவராளி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புரட்டெல்லாம்யெங்கே படித்துக்கொண்டனை
புகலுவாய் மனமே-இந்தப் புர

அநுபல்லவி.

முரட்டுமார்க்கம் சென்றிழைக்கிறாய் அனு
முனையின்உள்ளுட்நீ நுழைகிறாய்-இந்தப் புர

சரணங்கள்.

1 பொருளைத்தந்தவன் அருளைமறந்து
பொருளுக்கே உபசாரம்செய்யும்
மருளற்போல்அற்றப் பொருளைவிரும்பு
வான்பரன் உபகாரம்தன்னை
மறந்தாய் உன்னைத் துறந்தாய் பொன்னைச்
சிறந்தாய்பின்னைப் பறந்தாய்பாரில்
உருளில்லாமல் தேரோட்டுகிறாய்பானு
உதயம்இரவிற் காட்டுகிறாய்கன
இருள்கொள்பாசத்தில் மாட்டுகிறாய் நாளும்
என்னைப்பம்பரம் ஆட்டுகிறாய்இந்தப் புரட்

2 மண்டலந்தனில் கண்டபொருளெலாம்
வண்மையென்றுநீ குறித்தாய்பிர
சண்டைஆசைக்கள் உண்டதாலேநீ
தலைமயங்கியே வெறித்தாய் தனத்

தாசி எனம்பேசி வினை
பூசினையே சிசீ பார
அண்டங்களெக்கை அடக்குறாய் கால்போல்
ஆழ்கடல்மீதும் நடக்குறாய்பல
எண்டருவின் னுங் கடக்கிறாய் புண்யம்
என்றால்எழாமற் கிடக்குறாய் இந்தப் புரட்

3 என்ன சொல்லினும் உன்னல்செய்யாயுனக்
கேனிந்தத் தலையாட்டை மாளும்
முன்னமேஐயோ பின்னஞ்செய்கில
மூனுந் தீவினைத்திரட்டை இது
மோசம்எய்தும் நாசம் வை
வேசம்விசு வாசம் இன்றி
அன்னபோ லெங்கணும்பறக்கிறாய் கல்லின்
ஆவிடத்தும்பால் கறக்கிறாய் சுக
தன்னலந்தனைத் துறக்கிறாய் வேத
நாயகன்சொல்லை மறக்கிறாய் இந்தப் புரட்

மன மயக்கம்.

160. இராகம் - வசந்தா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மயங்குறாய்மனமே ஐயோவீணே மயங்

அநுபல்லவி.

மயங்குறாய்மனமே வாய்வுசொப்பனமே
மாறாமல்தினமே ஐயோவீணே மயங்

சரணங்கள்.

1 வகனைபோக்ஷத் தியாகனைக்கருணைபிர
வாகனைப்பணியாமல் ஐயோவீணே மயங்

2 எண்ணியபெரியோர் நண்ணியபொருளாம்
புண்ணியம்புரியாமல் ஐயோவீணே மயங்

3 நேயம்உள்ளோர்கள் தாயகன்வேத
நாயகனைத்தொழாமல் ஐயோவீணே மயங்

கால தூஷணை.

161. இராகம் - தர்பார், ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஓகோகாலமே உன்போல் எவர்க்
குண்டிந்திர ஜாலமே — ஓகோ

அநுபல்லவி.

போகமாகவே அண்டன் பூவெல்லாமேய்வாய்
பூனைபோலிருந்து நீ புலியைப்போற்பாய்வாய் — ஓகோ

சரணங்கள்.

1 ஊரெல்லாந் தூங்கினும் உனக்கில்லை தூக்கம்
ஓயாமல்ஓடுவா யுனக்குண்டோ தேக்கம்
ஆர்கெட்டால்உனக்கென்ன அறியாய் நீநோக்கம்
அதிகவட்டிகள்கொடுப்பவர்க்குன்மேல்ஏக்கம் — ஓகோ

2 பாலரைக்கிழவராய் பண்ணியேகெடுப்பாய்
பகைமகன்ஜெயம் நடவாமலேதடுப்பாய்
காலிரண்டுடையார்க்குக் கோலொன்றுகொடுப்பாய்
காலனுக்குயிரெல்லாங் காட்டியேவிடுப்பாய் — ஓகோ

3 ஆயுதமில்லாமல் யாவையுமறுப்பாய்
அழுதாலுந் தொழுதாலும் அகன்றெம்மைவெறுப்பாய்
சாயுந்திராசுபோலே சகலமும்நிறுப்பாய்
சகலஉயிரையுஞ் சட்டியிலிட்டுவறுப்பாய் — ஓகோ

4 கல்லைப்போலுடம்பையும் வில்லைப்போல்வளைப்பாய்
கணந்தினம்மதிவாரம் ஆண்டெணக்கிளைப்பாய்
வில்லைப்போல்வதனத்தைச் செல்லைபோல்துளைப்பாய்
வீங்கழகியர்க்குத்தே வாங்குருவிளைப்பாய் — ஓகோ

5 துக்கம்உற்றவர்க்குநீ தொலையாமற்கிடப்பாய்
சுகமுள்ளபேர்க்குநீ துரிதமாய்நடப்பாய்
விக்கலும் இருமலும் வேதையுங்கொடுப்பாய்
மிஞ்சுங்கருமயிரைப் பஞ்சுபோற்கெடுப்பாய் — ஓகோ

6 மலைகள்மண்டபங்களை வலிமையாயிடிப்பாய்
வாரிஎழுகடலும் வற்றிடக்குடிப்பாய்
தலைதடுமாறி தான்கொள்ளை அடிப்பாய்
தனிவேதநாயகன் தயையாலேநடிப்பாய் ஓகோ

உத்தியோக சம்பந்தக் கீர்த்தனை.

நியாயபரிபாலஞ்செய்ய வரம்வேண்டல்.

162. இராகம் - சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேபொதுநீதி தானேசெலுத்திட
நல்லவரம் அருள்கோனே நானே

அநுபல்லவி.

தானேயாகிய சாக்ஷாத்காரமே
தேனே அமுதே திவ்வியஞானசாரமே நானே

சரணங்கள்.

1 வட்டஉலகில்யாரும் பொதுவில்அநுபவிக்கும்
மழைகால்வெயில் பூதாதிபோலவே
இஷ்டர்அனிஷ்டர்தமர் எளியர்செல்வர் பெண்புமான்
என்னும்பேதம் ஒன்றுமல்லவே
இட்டமாச்சரிநீதி செலுத்தலின்மனம்நாட்டிச்
சிறியவழக்கம்பெரு வழக்கெனத்திண்ணம்நீட்டி
சட்சாஸ்திரங்கள்மிக உணர்ந்தறிவினைதீட்டி
சகலஉயிர்களும்என் தன்னுயிர்போல்பாராட்டி
சிட்டபரிபாலனென்னு முடிசூட்டித்
தீயர்மொழிபுகாமற் செவிவழிபூட்டிக்
கூகூஎனப்பொய் கதறும்படிமாட்டி நானே

2 அருணன்சந்திரனிலை நீங்கினுந்தரைமேல்கீழ்
ஆயினும்அறத்தைநான் விட்டாமல்
வருணன்போற்பொருள்மாரி வழக்கர்பெய்யினும்அதை
வாங்கயாசகன் போற்கைநீட்டாமல்

வருவ்வழக்கர்மனத்தை வன்சொற்களாற்சுடாமல்
மற்றைறகிழ் உத்தியோகஸ்தர் வம்புக்கிடங்கொடாமல்
அருமடியால்வழக்கா ராய்ச்சியிற்பின்னிடாமல்
அப்பன்பாட்டன் சொன்னாலும் அறநெறிதனைவிடாமல்
தருமதேவதைஞாய ஸ்தலந்தனில்நடிக்கத்
தப்புச்சாக்ஷிகள் கிடுகிடுகிடெனவே துடிக்க
இருமையகல்அநீதியே ஓட்டம்பிடிக்க
இலஞ்சம்வாங்கிகள் வெட்கத்தால்உயிர்மடிக்க நானே

3 அந்தவிலங்குமுடங் கூன்குருசிமைமுத
லான்ஜென்மம்வாராமல் தடுத்தாயே
மூந்தமானிடஜென்மம்வாராமல் தடுத்தாயே
முன்சிப்பதிகாரமுங் கொடுத்தாயே
இந்தஉபகாரத்தை இதயத்தெழுதித்தேக்கி
எவர்க்கும்பெரியவனென்னும் அகங்காரம்நீக்கி
நந்தாவிளக்கம்போல நவையிருளினைப்போக்கி
நான்செய்நீதிநூற்கென் னடைபைத்திட்டார்த்தமாக்கித்
தொந்தமெனவேவினை யாடிஉண்டுதூங்கிச்
சடஉடல்வளர்க்குஞ் சோம்பினைநீங்கி
விந்தைநன்முயற்சியில் மேன்மேல்ஓங்கி
வேதநாயகன்நல்லோன் எனஇசைதாங்கி நானே

துர்வழக்காளிகளைப்பற்றி.

163, இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாள - சாப்பு.

பல்லவி.

இந்தவழக்குக்கெல்லாம்நாம்தானோ கோர்ட்டில்
வந்தவனெல்லாம் நமக்கெஜமானோ இந்த

அநுபல்லவி.

நந்தன்வியச்சண்டை பிடித்தானும்-அந்த
காயங்களைத்திட்டி அவன் அடித்தானும் இந்த

சரணங்கள்.

1 தந்தைதுர்மார்க்கஞ்செய்து கெட்டானும் பிள்ளை
தாரங்களைத்தெருவில் விட்டானும்
மூந்தஅநிதக்கடன் பட்டானும்சிலர்
முழுதுந்துர்விநியோகம் இட்டானும்

2 அண்ணன் தன் தம்பிகளை வெறுத்தாலும் அவர்க்
காஸ்திபாகங்கொடாமல் மறுத்தாலும்
கண்ணன்வயலைப்பொன்னன் அறுத்தாலும் கடைக்
காரன்கெட்டசரக்கை நிறுத்தாலும் இந்த

3 ககணப்பூவந்திமகன் கொய்தாலும் அதைக்
கண்டுகுருடன் அம்பால் எய்தாலும்
ஜெகமிசைஊமையனும் வைதாலும் அதைச்
செவிடன்கேட்டுநகை செய்தாலும் இந்த

4 துங்கன்வாதியைக்கண்டு சிரித்தாலும் சிங்கன்
தும்பிஇருமிகெட்டி முரித்தாலும்
தங்கன்இரண்டுகையும் விரித்தாலும் அந்தச்
சாந்தனுந்தன்முகத்தைச் சுரித்தாலும் இந்த

5 காமிலான்வாதியைப் பிடித்தாலும் இரு
காலிலான்உதைத்துதைத் திடித்தாலும்
சிரமில்லாதவன்கடித் தடித்தாலும் பதம்
செப்பும்வேதநாயகன் படித்தாலும் இந்த

உத்தியோக சங்கடம்.

164. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பா இதென்ன அதிகாரம் ஐயோ
எப்போதும்பக்திசெய்ய இல்லையேநேரம் அப்பா

அநுபல்லவி.

சுப்பையரே அபத்தமூட்டை அந்தச்
சுந்தரையர்வழக்கிலே கொள்ளாயிரம்ஓட்டை
அப்பையர்கதிப்பார் பொய்சீட்டை அந்த
அணந்தையர்கட்டுவார் ஆகாசக்கோட்டை அப்பா

சரணங்கள்.

1 சிலர்கேட்பார் கற்பகச்சோலை வேறு
சிலர்கேட்பார்நமன் அணு காமலேவேலை
பலர்கேட்பார் நூறு புலிப்பாலை அல்லும்
பகலும்உலகில்நமக்கிதுதானாவேலை அப்பா

2 அண்டப்புரட்டன் அந்தவாதி அதி
லாண்டப்புரட்டன் அப்பா அவன்பிரதிவாதி
சண்டப்பிரசண்டன் நியாயவாதி நானும்
சகஸ்திரப்புளுகன்சாக்ஷிக் காரனெனும்கியாதி —அப்பா

3 எப்போதும்பொய்வழக்கர் கூட்டம் அவர்க்
கிந்திரலோகங்கிடைத்தாலும் இன்னமுந்தான்வாட்டம்
தப்புசாக்ஷிகள்வாய் நீட்டம் பொய்ச்
சத்தியமாணையென்றால் அவர்க்குக்கொண்டாட்டம் அப்பா

4 பேராசைக்காரன் குப்பன்செட்டி அவன்
பிரமாதிகளிடத்தும் வாங்குவான்வட்டி
சோரன்வழக்கில் சிக்கக்குட்டி இவர்
ஆதல்வேதநாயகன் பதந்தொழஅட்டி அப்பா

165. இராகம் - புன்னாகவராளி, திரிபுடைதாளம்.

இதுவுமது.

பல்லவி.

போதும்போதும் உத்தியோககனமே இதில்
ஏதுசுகநமக்கு மனமே

அநுபல்லவி.

ஓதக்கடலின்அலைக் கோய்வுண்டோஆரவாரம்
வேதநாயகன்நாம் விளம்பஉண்டோநேரம் போ

சரணங்கள்.

1 சிலர்நிலவழக்குகள் கொடுப்பார் வேறு
சிலர்பணவழக்குத்தொடுப்பார்
பலருக்குமுடன் சண்டைதொடுப்பார் அல்லும்
பகலும்நம்பிராணனை எடுப்பார்
உலகில்வழக்கிழந்தோர் ஊரெங்குந்தூற்றுவார்
நமில்அப்பீல்கோர்ட்டார் நந்தீர்ப்பைமாற்றுவார் போ

2 ஒருவன்கேட்பான் அளகாபுரியையே
ஒருவன்கேட்பான் மேருகிரியை
ஒருவன்கேட்பான் அருணன்பரியையே
ஒருவன்கேட்டான் வெள்ளைக்கரியை
சர்பக்ஷத்தீர்த்தாலின்னாட் டோர்க்குமனஸ்தாபம்
சர்பக்ஷத்தீர்ப்புசெய்தால் துஷ்டநேர்க்குக்கோபம் போ

3 எந்தநேரமும் ஜெபாவேலை அதில்
என்னபெற்றோம் முத்துமாலை
அந்தஉத்தியோகமே ஆலை அதில்
அகப்பட்டநாம் கரும்புபோலே
சந்ததமும்உழைத்துஞ் சணிந்ததுண் டோக்ஷாமம்
இந்தக்கூழுக்குதானோ இருபதுபட்டாகிராமம் போ

4 எழுதுகிறாமுதி என்னகிரீடம் பெற்றோம்
இங்கிதம்தெரியா கிர்மூடம்
பழுதுசொல்லதிவர்க்குப்பாடம் பஞ்ச
பாவங்களுக் கிவர்பீடம்
அழுதாலுந் தொழுதாலும் அவர் துர்க்குணம்போமோ
கழுதைக்குவாழ்க்கைப்பட்டு கழுதைக்கஞ்சலாமோ போ

பெரியதுரையாகிய கடவுளுக்கும் மனுஷத்துரைகளுக்கும் உள்ள பேதம்.

106. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தப்பெரியதுரைக் கிந்தத்துரைகள்சரியா
மூடமனமே
விந்தைப்பொன்னுக்குநிகர் நிந்தைக்குரியகரியா அந்த

அநுபல்லவி.

இந்தப்புவியில்நமைச் சொந்தப்பொருளாச்செய்து
தந்தைக்குநிகராகச் சிந்தைக்குள்உறையும் அந்த

சரணங்கள்.

1 அந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைகளையும்பொறுப்பான்
இரக்கமின்றி
இந்தத்துரைநாம்செய்யும் எந்தப்பிழைக்கும் தலை அறுப்பான்
வேலைகொள்ளாமல்
அந்தத்துரைதான்நமக் கெந்தப்பொருளுந்தந்திருப்பான்
வேலைவாங்கியும்
இந்தத்துரைநமது சொந்தப்பொருளையுமேமறுப்பான்
விளையாட்டாக
அந்தத்துரைஉலகம் அமைத்தளித்தழிப்பான்
இந்தத்துரைகந்தலை இரண்டாக்கிழிப்பான்
அந்தத்துரைதனிமை யாப்பகைஒழிப்பான்
இந்தத்துரைபண்டைகள் இருந்துமேவிழிப்பான் அந்த

2 அந்தத்துரைவாகனமின்றி அண்டங்களெல்லாங்கடப்பான்
மூடவகைபோலே
இந்தத்துரைவாகனம் இல்லாவிட்டால்விழுந்துகிடப்பான்
எக்காலமுமே
அந்தத்துரைதானென்றுமருந்தாமல்நமக்கன்னம்படைப்பான்
சோறுகறியும்
இந்தத்துரைதான்நமக் கீயாமல்தன்வயிற்றில்அடைப்பான்
பலவகையில்
அந்தத்துரைதான்நமக் கனுதினம்உழைப்பான்
இந்தத்துரைதான்நம்மை ஏவல்கொண்டுபிழைப்பான்
அந்தத்துரைஎன்றைக்கும் அழிவின்றித்தழைப்பான்
இந்தத்துரையைஇனி இயமன்வந்தழைப்பான் அந்த

3 அந்தத்துரைச்சகல அந்தரங்களையுந்தெரிவான்
குருடன்போலே
இந்தத்துரைஉலகில் ஏதுந்தெரியாமலே திரிவான்
துஷ்டரையெல்லாம்
அந்தத்துரை அடக்கி முந்தச்சிஷ்டருக்கருள்சொரிவான்
பொய்யரையெல்லாம்
இந்தத்துரைஉபர்த்தி வந்தநல்லவர்க்கிடர்புரிவான்
சத்தியமாக

அந்தத்துரைதான்சுத்த அமலசொரூபி
இந்தத்துரைஉலகில் இணையில்லாபாபி
அந்தத்துரைவேத நாயகன்மனவியாபி
இந்தத்துரைஎவர்க்கும் ஈயாதலோபி அந்த

கோட் சொல்லும்உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி.

167. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எந்தநாளினுந்தர்மமே ஜெயம்
என்மயங்குகிறாய் பெண்ணே

அநுபல்லவி.

நிந்தனைபலர் கூறட்டும்-அவர்
நினைவெல்லாம் நிறைவேறட்டும் பின்பு
சிந்தனைதடுமாறட்டும் அவர்
சிரிப்பார்சிரித்துநாறட்டும் பெண்ணே எந்த

சரணங்கள்.

1 எரிகிறவீட்டில் பிடுங்குவதுலாபம்
என்றுசொல்வார் அந்தவண்ணமே
பெரியகோட் சொல்லிநம் உத்தியோகத்தைப்
பிடுங்குவதில் எண்ணமே
சரியினர்எண்ணமுடிக்கட்டும் லஞ்சம்
சர்வகொள்ளைகள் அடிக்கட்டும் உண்மை
துரைமகன்கண்டு பிடிக்கட்டும் அந்தத்
துஷ்டரைடஜன் அடிக்கட்டும் பெண்ணே எந்த

2 வரும்இடரெல்லாம் வாட்டும் நம்மனதில்
வருத்தங்கொண் டென்னசாரம்
சருவமுடர்கள்வாழும் நாட்டினில்
சாதுக்கட்கபசாரமே
துரைமகன்நம்மைக்கெடுக்கட்டும் அந்தத்
துஷ்டர்க்குத்தியோகம் கொடுக்கட்டும் அவர்
தரையில்கெட்ட பேரெடுக்கட்டும் பின்பு
தம்பிடார்களை முடிக்கட்டும் பெண்ணே எந்த

3 வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்
வாழ்வது நமக்கருமையா
நல்லவர்க்கிதுகாலமா இங்கு
நாமிருப்பது பெருமையா
கல்லில்நார் இவர் உரிக்கட்டும்
கால்விலங்கு தரிக்கட்டும் கண்ட
எல்லவருமே சிரிக்கட்டும் மிக
என்சொல் அப்போது சரிக்கட்டும் பெண்ணே எந்த

4 கோளும்பொய்களும் கூறட்டும் நாய்
குலைத்து நத்தம் பாழாகுமா
மூளும்சூரியன் ஒளியைக்கையினால்
மூடமறைந்து போகுமா
நீளுந்தீயர்கள் குதிகட்டும் அவர்
நெஞ்சில்வஞ்சகம் பதிக்கட்டும் நமை
நாளுமே அவமதிக்கட்டும் வேத
நாயகன்சிந்தை விதிக்கட்டும் பெண்ணே எந்த

சுவாமியை நினைக்க நேரமில்லை என்று முறையிடல்.

168. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நினைப்பதெப்போது நெஞ்சே ஐயன்பதத்தை
நினைப்பதெப்போது நினை

அநுபல்லவி.

தனத்தையும்மாதர் பெண்
வனத்தையும் உத்தியோக
கனத்தையும் எண்ணிப்பல
தினத்தையும் கழித்தால் நினை

சரணங்கள்.

1 பாட்டிலும்பலவினை யாட்டிலும் துர்விஷயக்
காட்டிலும்புத்திதனை நாட்டிநாள்கழித்தால் நினை
2 தாரத்தைப்பிள்ளைகள்சம் சாரத்தை நண்ணித்துயரிவிபா
பாரத்திலேநமது நேரத்தைக்கழித்தால் நினை

3 தரைக்குள்ஒருநாண் சாகூடி துரைக்காசுவெள்ளைக்காரத்
துரைக்குள்ளாககட்டிசாகும் வரைக்கும்நாம்உழைத்தால்நினை
4 பாருக்குள்வரும்சகலக் காரர்க்குப்பின்னும் இந்த
ஊருக்குள்உழைத்து வீரத்தைக்குலைத்தால் நினை
5 தொண்டைகிழித்துக்கொண்டு மண்டைசெய்யும்வக்கீல்கள்
அண்டையில்இருந்துநம் சண்டையைஉடைத்தால் நினை
6 ஞாலத்தில்பெண்கள்செய்யும் சாலத்தைஅம்மஅவர்
மூலத்திலேநமது காலத்தைகழித்தால் நினை
7 உலகில்தெற்குவடக்கு கிழக்குமேற்கென்றுசொல்லும்
வழக்கர்பெருஞ்சமுத்திர முழக்கத்திலிருந்தால் நினை
9 வேதநாயகன் திருப் பாதங்களைமறந்து
பூதஉடல்வளர்க்கக் காதங்கள்அலைந்தால் நினை

உத்தியோகத்தை வெறுத்தல்.

169. இராகம் - மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தஉத்தியோகமென்னபெரிதா நெஞ்சே
இதுபோனால் நாம்பிழைப்பதரிதா இந்த

அநுபல்லவி.

எந்தவிடப்போனாலுங் கந்தப்பொடிவாசிக்கும்
அந்தவிதமாய்நமை அகிலமெல்லாம்பூசிக்கும் இந்த

சரணங்கள்.

1 நல்லபிரபுக்களெல்லாம் நாட்டைவிட்டே அகன்றார்
ஞானசூனியரெல்லாம் நயக்கதிபதியென்றார்
இல்லாததோஷம்நம்மேல் எடுத்தவர்முடிக்கின்றார்
இரவினுங்கள்ளகம்பிருக்குமென புகன்றார் இந்த
2 ஆகாதகாலம்இதில் அசடர்தலைஎடுத்தார்
அருங்குணசீலர்கள் அதிகாரங்கைவிடுத்தார்
போகாமற்கோளரும் பொய்யரும்வந்தடுத்தார்
பூவிற்றகடையிலே புல்விற்கத்தொடுத்திட்டார் இந்த

3 இந்தஉலகுக்கெலாம் இறைசேர்அதிபதியா
இவருக்குறைக்காமக் கொண்டதலைவியா
அக்ஷரசகவேடி அனப்பதிமச்சோதியா
ஆயிரம்தொழிலில்காசன் அறியாததகைமையா இந்த

4 பாரில்இவனைக்கண்டோர் படித்திட்டோர்பலபாடை
பட்டதற்கென்னதக்கார் பக்கலெங்கட்டைடை
மெசிலைக்கியோகம்போறுல் ஒழிப்பிடித்தபின்டை
உயர்வேதாசாமல் உத்வுவான் அன்னம்ஜூடை இந்த

துன்பத்திற்கு அஞ்சாமை.

170. இராகம் - முகாரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னவந்தாலும் மனமே ஜீவன்
இருக்கையில் என்னகினமே என்ன

அநுபல்லவி.

முன்னர்பகைக்கிலட்சமிர் தன்னிலவரைதப்பாச்சே
நென்னசெய்வார்கிதம் மனதுறம் இடர்கள் என்ன

சரணங்கள்.

1 உத்தமனைத்தீனி லையில்
உடையவனைக்கொறுமோ சாவி
அத்தனை ம்புமோதாவி தன்னை
அலைக்குமோ துயாமுபேயி
சுத்தனை நந்தவர் சத்தியமேகவிகள்
வைத்தபாத்திரமாகும் கீர்த்தியம் துன்பம் என்ன

2 வடருதாவுடன் ஒன்டை அது
இருக்ககயில் எனசெய்யுங்கோடை
மாடகூடகோபு மேடைதனில்
வசிப்பவர்க்கு மேகருலிர் வாடை
தேடரிப்பொன்னிர்பொற் பீடம் அமர்ந்தன்பெறும்
கீர்டத்தாக்கின்பம் நாடகச்செய்யுங்கோய் என்ன

8 ஓதரும்தேவதாபத்தி எனும்
உலகெல்லாமையும் வெல்லுஞ்சத்தி
போதமுடன் அநாதிமுத்தி அதின்
புருஷார்த்தங்களெல்லாம் சித்தி
வேதாகமங்கள்பதார் மீதடருர் அன்பர்கள்
ஆதவன்முன்பனியாம் ஆதலினுயராம் — என்ன

பிறர்மேற் குறைகூறுமை.

171. இராகம் - பைரவி, தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ஒருவர்மேலுங்குறைநீ கூறுதே திரு
உளச்செயற்காப்பிறரைச் சீறுதே — ஒருவர்

அநுபல்லவி.

வருதக்கதொழில் மாறுதே சரு
பந்தக்கினைவிருபோசன கஞ்சக்கழல்பதத்து
வஞ்சக்கடலில்விழும் நெஞ்சக்குரங்கே நீ — ஒருவர்

சரணங்கள்.

1 துன்பமென்பதெவர்க்கும் சுதந்தரமே அதைத்
தொலைப்பதற்குண்டோ ஒரு தந்திரமே
இன்பமுற்றவரெவர் நிரந்தரமே பிறர்
இடிக்கவந்தாலுங் கட்டி அடிக்கவந்தாலும் பழி
முடிக்கவந்தாலும் உயிர் மடிக்கவந்தாலும் நீ — ஒருவர்

2 பொறுமையெனக்காரியமும் சாதிக்குமே அதைப்
பூண்டவர்க்கே சுகம் ஆதிக்கமே
மறுமையின் அபாரத்தைப் பேதிக்குமே மிக
மகிழ்ந்தபோதிலும் இடர் கெழுந்தபோதிலும் பிறர்
புகழ்ந்தபோதிலும் உனை இகழ்ந்தபோதிலும் நீ — ஒருவர்

3 மற்றவர்தாம்செய்யினும் பொறுத்திரு அதை
மனதிற்கொள்ளாதிருப்பதே டாகரு
குற்றப்பாவியனுதித்தமை நீக்கு மிக்க
கோத்தபவபுனைம் சாத்தபரன் அடியை
ஏத்தும்வேதநாயகன் வார்த்தையின்படி நீ — ஒருவர்

பரிதான கண்டனம்.

172. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீச்சீநீர்லஞ்சம்வாங்கல் ஞாயமாமோ அதனால் உமைச்
சேர்ந்தசரித்திரம் விடிந்துபோமோ — சீச்

அநுபல்லவி.

வீச்சிலும்விண்பகட்டும் பேச்சிலும்பணம்வாங்கும்
தேர்ச்சியுடைய வினைப் பூச்சிஒப்பவரே — சீச்

சரணங்கள்.

1 வரவேண்டியகடனை வகையுடன்கேட்டுவாங்கக்கூலிப்
பலரிருக்க
வலியநீர்கேட்டுவாங்க மனம்எப்படிவந்ததோ சீசீ
உலகில் நீங்கள்
பாவியபெருந்தவம் பதினாயிரம்வருஷம் ஊசி
முனையில் நின்று
பண்ணினும்போபோ அந்தப் பாவம்ஒருமுந்திரிவாசி
இலஞ்சந்தனைக்
கரம்வாங்கினோர்கள் தங்கோர்க்குப் பாதனாசி
கள்ளர்க்கும்வேண்டும் நடுஇரவமாவாசி
இரவும்பகலும் உமக்கேசவகாசி
எவரையுமயக்கிடும் நீர்புருஷதாசி — சீச்

2 தனதுகேடறியாமல் சகலர்க்குஞ்சாஸ்திரஞ்சொல்லும்பல்லி
கழுநீர்வீழ்ந்து
சாகுதல்போலயாவுந் தெரிந்தமகிமைக்கொத்துமல்லி
ஆகிய நீங்கள்
பணபயங்குப்எளியரிடம் வாங்கலாமோதனம் இல்லிக்
குடநீர்போலே
வாழ்வுந்தனமுங்கெட்டுத் தாழுமென்பதுள்ளங்கைநெல்லி
ஆகையால் ஏழை
ஜனம் அழுவாங்கிடுந் தனம் உயிர்க்கொல்லி
சாய்க்கும்பா அ[illegible]ழ்வின் [illegible]க்கெல்லி
தினமும் அடிக்கிறீர் நீ ஜெகஜல்லி
திருட்டுத்தொழில் நீங்கள் ருத்திராக்ஷப்பில்லி — சீச்

3 இழிவுக்காலமான உனைப்பட்ட மச்சனி பற்றுதோ
பொல்லா துஷ்டர்நீர்
என்றுசனிபிடிக்க அஞ்சினும்பா தகந்தற்றுதோ
புண்ணியங் கைவிட்டு
வழிகெட்ட உங்களுக்கு வாதிப்பாயுமே வற்றுதோ
ஒருசாண்குப்பி
வளர்த்திட உங்களுக்கு வறுபாதச்சம்பளம் பற்றுதோ
குண்டோதரன்போல்
ஒழுவில்உம்முதார் தாராப்பெருங்குழியா
உம்மாற்சகலபத்தி யோகர்க்கும்பழியா
விழியவியாதோ உமக் கென்னகெட்டசுழியா
வேதநாயகன் உரைப்பது விண்மொழியா இச்

இதுவுமது.

173. இராகம் - சங்கராபரணம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எதுக்குவாங்குறீர் லஞ்சம் உமக்
கிதைவிடவேறுண்டோ பஞ்சம் எதுக்கு

அநுபல்லவி.

வாதுக்குவீணே வழக்குதாபேசி
வாங்குறீர் என்ன பிழைப்பது சீசீ எதுக்கு

சரணங்கள்.

1 நீசப்பொருளினை ஆசைப்பட்டே நல்ல
நீதியைநீக்குறீர் ஐயோ அபக்
கியாதியைத்தாக்குறீர் உமக்கும் பெரப்த்
தாஙிக்குமோஎன்னபேதம் நீர்தான்
சாதிப்பதென்னபிரமாதம்
காசுக்கேன் இந்தவிவாதம் அப்பு
காத்தான்முதலேலோர்க்கு நீ முதற்பாதம் எதுக்கு
2 மணமுமலரும்போன்ற நேயர்களிடத்திலும்
வாங்குகிறீர்பரிதானம் உமைவிட்டு
நீங்குமோ அவமானம் அலக்ஷியம்
பணமென்றால்காணும் பாஷாணம் பிறர்

பணமென்றால்விடுகிறீர் பிராணம் அதில்
குணமுண்டோ கடுகுப்பிரமாணம்
கூசுகிறீரில்லை கிடையாதோநாணம் எதுக்கு

3 பாழில்இறைத்த ஜலம்போல் உமக்குப்
பாசளித்தாவதுண்டோ துரைதீர்ப்புப்
பண்ணுவதுமைக்கொண்டோ வெட்கமின்றி
ஏழைகளிடத்தில்கைக்கூலி வாங்க
இச்சைகொண்டீர் என்ன கேலி வந்து
சூழுமேபலபல ஜோலி நிஜம்
துரையறிந்தால்உங்கள் உத்தியோகம்காலி எதுக்கு

4 உழக்கிற்கிழக்குமேற்குண்டாக்கி ஒருக்காலே
ஊரைப்புரட்டுகிறீர் கிளாதிக்கும்
பேரைமருட்டுகிறீர் நிச்சயமுண்டோ
வழக்குச்சேற்றினில் நட்டகம்பமபிச்சை
வாங்கியும்உமக்கென்னடம்பம் ஞாயம்
இழக்கின்றபேர்படும் துன்பம் உமக்
கிசைந்திடுஞ்செல்வத்தை அறுத்திடும்ரம்பம் எதுக்கு

5 இலைமிலனார் எடுப்பதுபோல எவரையும்
திட்டமாய்பெத்துகிறீர் கைகளில் அகப்
பட்டதைச்சுற்றுகிறீர் பெரிதான
மலையோ உமதுகாயஸ்தூலம் நீர்தாம்
வாழ்வதுண்டோ கோடிகாலம் ஊரில்
கொலைஞர்களவர்கள் கிசாலம் ஆனால்
கொடுக்கவேண்டுமுந்தி உமக்குத்தாம்பூலம் எதுக்கு

6 ஆடுங்கறந்தண வாடும்பஞ்சைகளிடம்
அடிக்கிறீர்நீர்சர்வகொள்ளை உமைவந்து
பிடிக்குமேபெரியசன்னை வாங்கின்பின்பு
போடுகிறீர்பட்டநாமம் ஒரு
போதும்விடியுமோக்ஷாமம் ஒரு
நாழியிஞ்சாலொரு ரோமம் வேத
நாயகனசொற்கேட்டால் உமக்குண்டுக்ஷேமம் எதுக்கு

இதுவுமது.

171. இராகம் - பியாகடை, ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆர்வேணுமோ அவர் வாங்கட்டும் லஞ்ச
ஆசைவையாதே நெஞ்சே

அநுபல்லவி.

சீர்வளரும்குளத்தூ ரெனும்பதிஉள்ளார்
செல்வன்வேதநாயகன் சொல்லும்உரையைக்கொள்ளார் ஆர்

சரணங்கள்.

1 சம்பளமிருக்கப்பின் மேல்வருமான
தலைநாடிஎன் அதன்மேல்நித்தியதானம்
அம்புவிமிசை விளைந்திடும் அவமானம்
அதைவிடவெடுக்க லாமோ உபாதானம்
அஞ்சிடும்பல பஞ்சையோர்களையே நிதம்துன்பஞ்செய்து
மிஞ்சவே அவர் லஞ்சமேதா
வஞ்சமேபுரி பஞ்சபாதகர் ஆர்

2 கட்சிக்காரருக்குன்னால் ஏதுபகாரம்
கனதுரைதீர்ப்பான் தன்மனதுப்பிரகாரம்
ரட்சிப்பேனெனப்பொய் சொல்வதில்என்னசாரம்
லஞ்சமென்பதுபட்டப் பகலிற்செய்சோரம்
ரத்னராசியும்அர்த்த கனமுந்தந்தால் உன்காரியம்
சித்தியென்று பயத்திராளையும்
எத்திவாங்கிடும் உத்தியோகர்கள் ஆர்

3 அயலார்பொருளின்மேல் நமக்கென்னசொந்தம்
அகதியைமடிபிடித் தேன்பலவந்தம்
இயல்வாங்கிக்கெட்ட குடிகள் அனந்தம்
இகபரம்போம்வரும் நரகநிர்ப்பந்தம்
இக்கணத்தில் உன்பக்கமாகிடவே செய்வேன் தந்தாலென்று
அக்கிரமத்தில் அலைக்கழித்து
வழக்கரைத்தொடர் துர்க்குணத்தர்கள் ஆர்

4 ஒருகாசானாலும் வாங்குதல்துரோகம்
ஊர்கொள்ளை அடிக்கவே உனக்குத்தியோகம்
தருபவர்க்கென்ன உன்னாலேநிர்வாகம்
தனதுக்கேன்செய்கிறாய் பிராணத்தியாகம்
சட்டம்நீதிபுரட்டி வாதியையேதினம் தெட்டிதங்கக்
கட்டிவெட்டி உருட்டிஒட்டிய
பெட்டிகொட்டி மருட்டுமெட்டிகள் ஆ

பிரபுத்துவ தூஷணை.

175. இராகம் - தன்னியாசி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஓஓபிரபுத்துவமே தினமும்
உன்னால்கண உபத்திரவமே

அநுபல்லவி.

காவலர்பூமியில் என்னிடத்துன்தொழிலைக்
காட்டாதே என்னைவாட்டாதே ஓ

சரணங்கள்.

1 அன்னத்தைக்கண்டால் விஷம்போல்வேம்புபோல
அருவருத்துன்னத் துணிவாய்
ஆயிரம்பக்குவஞ்செய் தொருவாய்சாதமுண்
டாலும்நீ ஜீரணிப்பாய்
எனைத்துக்கிந்த அன்னமென்றெண்ணின ஏழைகளுக்
கீந்தவர் பசிதணிப்பாய்
இறுமாப்போதிமிர் வாதமோ
ஈசன்வந்தாலும் எழுந்துபணியாய் ஓ

2 பார்க்கச்சகியா அங்கஹீனர் அழகென்று
பலருந்துதிக்க விதிப்பாய்
பலசாலிநானென்று துள்ளிக்கொண்டுசெத்த
பாம்பையுமே மிதிப்பாய்
ஊர்க்குள்ளெவருஞ்சொல்லும் நிந்தையை அறியாமல்
உன்னையே நீதுதிப்பாய்
உண்மைசொல்வோரைத்தள்ளிப் பொய்சொல்லுவோர்களை
உற்றவரென்று மதிப்பாய் ஓ

காரியமில்லாச் சண்டையிட்ட விஷயத்தில்
காசெல்லாம் செலவழிப்பாய்
காலத்தையும் உலகாயத்தையும்விஷய
காமத்திலே கழிப்பாய்
பாரில்சுகம்எளியராலென்று நினையாமல்
பாவிஅவரைப் பழிப்பாய்
பத்துபேர்நித்தம் உனைதாங்கஇல்லாவிட்டால்
பார்க்கபார்க்க விழிப்பாய் ஓ ஓ

பாலையும்விஷஞ்செய்யும் பாம்புபோற்சுகமெல்லாம்
பாழாக்கிக் கெடுப்பாய்
பலநோய்களுக்கிருப்பிடமாய் வைத்தியர்
பலருக்குவேலை கொடுப்பாய்
காலையுமாலையுங் காரணமின்றிக்கடு
கடுத்துநீ சிடுசிடுப்பாய்
கைப்பொருள்போனால் ஒருவேலையுந்தெரியாமல்
கையிலே ஓடெடுப்பாய் ஓ ஓ

சீமையிற்கவிசொல்லக் கம்பனும் நிகரல்லச்
சேஷன்நானென்று விரிப்பாய்
சேஷனீயென்பதற்குச் சாட்சியாகவிஷத்தைத்
தேகமுழுதுந் தரிப்பாய்
உலகைச்சூளாறுவாயன் சண்டப்பிரசண்டனென
ஓயாமல் விவகரிப்பாய்
உயர்கவிஞரைக்கண்டால் ஒன்றும்பேசாமல்
ஓட்டத்தை அநுசரிப்பாய் ஓ ஓ

பெருகொண்டிபோல்உனைத் தூக்கச்சொல்லிப்பல
பிராணிகள் கழுத்தொடிப்பாய்
பெருந்தொழில்செய்து களைத்தவன்போல்உடம்பெல்லாம்
பிடிக்கச்சொல்லி படிப்பாய்
அரும்பலசாலிநான் தூக்கிவிட்டால்பிணக்கா
டாக்குவேனென்று கொடிப்பாய்
ஐயன்வேதநாயகன் அடியைமறந்துபெண்கள்
அடிகளையே பிடிப்பாய் ஓ ஓ

குடும்பசம்பந்தக் கீர்த்தனைகள்

தாய் தந்தையரை நமஸ்கரித்தல்.

176. இராகம் - பியாகு, ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1 உற்றவரேயெனைப் பெற்றவரே தினம்
உமக்கே நமஸ்காரம்
முற்றுமே நீர்செய்த உதவிக்கு நான் என்ன
மொழிவேன் உபசாரம்

2 பத்துமாதம் பென்னை வயிற்றிலே சுமந்து
பலதுயர் சகித்தீரே
எத்தனை பிராண சங்கடமுடனேயெனை
ஈன்று நிர்வகித்தீரே

3 பெற்றீர் வளர்த்தீர் பெயருப் இட்டீர் ஜீவப்
பிரதிஷ்டை செய்வித்தீரே
உற்ற உம் உதிரத்தை முலைப்பாலாகவே
ஊட்டியே உய்வித்தீரே

4 தேனினும் அமிர்தினும் இனிதே எனக்கு நீர்
செப்பிய தாலாட்டு
வானினும் அமரர்க்கு வருமோ இதுபோல்
மங்களத் திருப்பாட்டு

5 மாந்தவியாதிகள் எனை அணுகாமலே
மருந்துகள் கொடுத்தீரே
வாந்தியும் மலஜல மசுத்தமும் சகித்தெனை
மார்புற எடுத்தீரே

6 உடல் உயிர் சகலமும் நீர் தந்ததேயன்றி
உண்டோ இனிவேறு
அடரும் உலகெலாம் அளித்தாலும் இப்போது
ஆமோ கைம்மாறு

7 சிவன்போல் நீர் என்னை வளர்த்திட்ட அருமையைச்
செப்பவென்றால் ஆமோ
நாவோராயிரம் இருக்கினும் நீர்செய்த
நன்மையைச் சொலப்போமோ

8 கலையெல்லாந்தன் கலையல்லால்வேறு
கலையென் றறியீரே
புவியிலேயென்சுகம் அல்லதுவேறொரு
பொருளையுங் குறியீரே

9 பலவியாதிகள் எனை அணுகாமலே
பயித்தியம் பிடித்தீரே
காலமெல்லாம்பல விரதங்கள் அனுஷ்டித்துக்
கருமங்கள் முடித்தீரே

10 இரவுமுழுதுமே தூங்காதிருந்துநீர்
எந்தனைக் காத்தீரே
அரவுமுதற்பல ஜெந்துக்களால்வரும்
ஆபத்தை தீர்த்தீரே

11 தரணியில்என்சுகம் வேண்டியநீர்பல
தருமங்கள் செய்தீரே
கருணைசெய்யும்படி கடவுளைத்துதித்துக்
காணிக்கை செய்தீரே

12 சற்றுநீர்என்னைமுன் மறந்திருந்தால்நான்
சடலம் பொறுப்பேனோ
உற்றவுலகிலே இந்நாள்மட்டுநான்
உயிர்வாழ்ந் திருப்பேனோ

13 காணுந்தெய்வத்தின் அருளாலேவந்த
கண்கண்ட தெய்வம்நீரே
அணுப்பெண்ணுயிரா அந்தத்தேவதையையும்
அன்னைதந்தையென்பாரே

14 எனக்கொருசுகம்வரில் உமக்குவந்ததுபோல்
எக்களிப் படைந்தீரே
எனக்கொருதுயர்வரில் உமக்குவந்ததுபோல
ஏங்கி உள்ளுடைந்தீரே

15 பாலும்சோறும் பக்ஷணங்களும்எனக்கிட்டுப்
பழஞ்சோறுண்டீரே
காலமெல்லாம்நல்ல சோமனுடுக்கநீர்
கந்தையைக் கொண்டீரே

16 சப்பிரமஞ்சத்தில் நான்படுத்துறங்கநீர்
தரையிலே படுத்தீரே
கைப்பொருளெல்லாம் என்னிமித்தம்பரி
காரிக்குக் கொடுத்தீரே

17 வாக்காலுளரும் என் மழலைச்சொல்கேட்டுநீர்
மகிழ்ந்தே துதித்தீரே
காக்கைக்குத்தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சென்பதுபோல்
கரிசனம் பதித்தீரே

18 குற்றம்பெத்தனையோ செய்தேன்
குணமாய் கொண்டீரே
சற்றும்நான்நோய்கொள்ளில் அன்னம்நித்திரையின்றித்
தளர்ந்துமெய் துவண்டீரே

19 தோளினும் மார்பினும் இடையினுமேயெனைத்
தூக்கிக்கொண் டலைந்தீரே
நீள்பஞ்சகாலத்தில் உள்ளசோறெனக்கிட்டு
நீர்பசித் தலைந்தீரே

20 சுயநலம்வேண்டி இங்கொருவர்க்கொருவர்
துணைசெய்வர் மெய்தானே
பயனென்றும் வேண்டா தெனைநீர்வளர்த்திட்ட
பக்ஷமென் சொல்வேனே

21 உறவினரெல்லாம் உம்பாலேவந்த
உறவினர் தாமலவோ
அறநெறிகாட்டும் குருவேநீரெனில்
அயலின் என்சொலவோ

22 பலபொருளெனக்குச் சம்பாதித்துவைக்கவே
பலவிதம் உழைத்தீரே
நிலமிசைஉம்முயிர்க் குயிர்நானேயென்று
நினைத்துநீர் பிழைத்தீரே

23 தாரம்போனால்வேறு தாரம்வருவர்பெற்ற
தகப்பரும் அப்படியே
நீர்போனால்வேறு தாய்தந்தையர்வந்து
சேருவ தெப்படியே

24 தக்கபருவத்தில் எனை அடக்கிப்பாட
சாலையில் விட்டீரே
பக்கமெல்லாந்திரிந் தென்னாலேபல
பாடுகள் பட்டீரே

25 இளந்தைப்பருவத்தில் என்னால்வருந் துன்பம்
எல்லாம் பொறுத்தீரே
தளர்ந்தபருவத்தில் உம்மால்வருந் துன்பம்
சகிப்பது பெருஞ்சீரே

26 துக்கங்களெல்லாம் நிர்வகித்துகொண்டு
சுகம்பெனக் களித்தீரே
மக்களேசகல பாக்கியமென்றெண்ணி
மனமிகக் களித்தீரே

27 மண்பிள்ளையாயினும் தன்பிள்ளையென்றெனை
மகிழ்ந்தாதரித்தீரே
பண்புடனென்பொருட் டாகநீர்பலரையும்
பணிந்துபசரித்தீரே

28 தெரியாமல்நான்செய்த பிழைபொறுத்தென்னிடத்
திருவருள் பதிப்பீரே
அரும்வேதநாயகன் அருள்செய்யும்படியென்னை
ஆசீர்வதிப்பீரே உற்றவரே

தகப்பன் மகனுக்கு புத்திகூறல்.

177. இராகம் - மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கம்இது மகனே சந்திரன்
தோற்கும் எழில்முகனே சன் மார்க்கம்

அநுபல்லவி.

மூர்க்கருடன் உறவாதேபழி
மூண்டிடும்சூது விளையாடாதே இந்தப்
பார்க்குள்ஒருபொய் சொல்லக்கூடாதே மது
பானம்விரும்பிமனம் வாடாதே சன் மார்க்க

சரணங்கள்.

1 நித்தியம்பொன்னடியிணையே துயர்கடலை
நீக்குதற்குதவும் புணையே
பத்திமான்கட்குண்டோ இணையே கடவுள்நேசம்
பரகதிக்கு வழித்துணையே
சத்தியமார்க்கத்தை பிரியாதேபல
தப்புவழியை அனுசரியாதே சுய
புத்தியில்லாமல் எங்குந் திரியாதே இந்தப்
பூவிலெவர்க்கும் இடம்புரியாதே சன் மார்க்கம்

2 புண்ணியபாவங்கள் இரண்டே நிச்சயம் அந்தப்
புண்ணியவழியை நீ அண்டே
மண்ணிலும் மேன்மையைக் கொண்டே பிழைப்பதன்றி
மறுமையிலும் பாக்கியமுண்டே
கண்ணியமாகஎன்றும் பிரகாசி நல்ல
தந்தைதாய்பெரியர் அடிபூசி தினம்
அண்ணன்தம்பி சோதரிகளை நேசி நிதம்
அன்னம் எளியர்க்கிடு நயம்பேசி சன் மார்க்கம்

3 சத்தியம் அடக்கம் பொறையே முதலாகிய
சற்குணங்களொடு நிறையே
சித்திபெறற்குறுதுறையே அனுதினச்
செப்பினேன்நான் நீதிமுறையே
சுத்தமாகவே தினம் நீராடு நல்ல
தூயவஸ்திரங்களைக்கையாடு கன
பத்திமான்களுடனே இணங்கூடு கெட்ட
புல்லரைக்காணில் அஞ்சியோடு சன் மார்க்கம்

4 கல்விநமக்கவசியமே கற்றவர்க்கிந்தக்
காசினியிலெல்லாம் ஜெயமே
செல்வமுடன்வருஞ்சுயமே கற்றவர்க்கென்றும்
ஜீவனத்துக்கில்லை பயமே
பலவகைப்படிப்பையும் நீக்காதே உன்
பாடம்படிக்காமல் தூங்காதே நீ
நல்லவழிநடக்கப் பின்வாங்காதே எந்த
நாளுங்கேடானவார்த்தை வழங்காதே சன் மார்க்கம்

5 பாடமெல்லாம்நெஞ்சில் இருத்தவெழுதப்பேசப்
பாடவும் பழக்கம்பொருத்து
நீகையெழுத்தும் திருத்தி கற்றபடிநீ
நிற்கவேண்டும் ஈதென்கருத்து
வெறுங்கையுமா இருவாடாதே நீ
என்றும்பிறர்பொருளை நாடாதேசர்வ
மூடரைக்கூடிவிளையாடாதே என்றும்
மூக்குத்தூள்புகையிலை போடாதே சன் மார்க்கம்
6 சீலத்தைக்கைவிடாதே துர்ப்போதனை
செய்பவர்க்கிடங் கொடாதே
ஜாலத்துக்குட்படாதே மாதுஷ்டனென்று
தாரணியிற் பேர்எடாதே
காலத்தைவிருதாவிற் கழிக்காதே உன்
கைப்பொருள் வீணிற் செலவழிக்காதே இந்த
ஞாலத்தொருவரையும் பழிக்காதேவேத
நாயகனைமறந்து விழிக்காதே சன் மார்க்கம்

தகப்பன் மகளுக்கு புத்திகூறல்.

178. இராகம் - சஹானா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியிது மகளே உனக்குநற் புத்தியிது மகளே பத்தி

அநுபல்லவி.

நித்தியமும்பரன்நேசம்விடாதே
சத்தியமார்க்கத்தைதாண்டிகெடாதே பத்தி

சரணங்கள்.

1 ஆலயக்குருக்களை அசட்டைபண்ணாதே
அடிக்கடிஜெபம்செய்யா திருக்கவெண்ணாதே
காலத்தைவீணில் கழிக்கஎண்ணாதே
கண்ணேயிடைவிடாமல் உண்ணாதே பத்தி

2 மாதாபிதாக்களை மகிழ்ந்துநீதாங்கு
மண்ணில்நல்லபிள்ளையென்று பேர்வாங்கு
தீதுகள்உனக்குச் செய்தோர்க்குமேநீங்கு
செய்யாமலிருப்பது திருவுளப்பாங்கு பத்தி

3 ஞானபுஸ்தகங்களை நாளும்நீவாசி
நல்லவருடன்கூடி நாதனையேசி
ஈனர்தமக்குஞானமே உபதேசி
என்றுங்குணவதியே மகராசி பத்தி

4 உயிர்போனாலும்நீ ஒருபொய்சொல்லாதே
உன்வீடுகடந்தயல் வீடுசெல்லாதே
பயிலும்மறுபுருஷர்கள் பார்க்கநில்லாதே
பாவத்தைகனவிலும் நினைத்தால்பொல்லாதே பத்தி

5 அய்புவிழியே அறங்கைவிடாதே
அற்பப்பொருள்விரும்பி ஐயோகெடாதே
வம்புக்காரிகளுடன் வார்த்தைகொடாதே
மற்றவர்பொருளைக்கண் டாசைப்படாதே பத்தி

6 வாழ்வுவந்தாலும்நீ மயங்கித்துள்ளாதே
மற்றவர்இழிவைஉன் வாயால்விள்ளாதே
தாழ்வுவந்தாலும்நீ சலித்துக்கொள்ளாதே
சகலமும்பரன்செயல் தடுத்துத்தள்ளாதே பத்தி

7 மாமிமாத்திகளை மதித்துறவாடு
மகளுந்தாயும்போலே மகிழ்ந்துநீகூடு
சாமியாருங்கணவன் தபவைநீதேடு
தலையணைமந்த்ரம் ஓதுதல்கேடு பத்தி

8 தப்பாமல்எளியரைத் தாங்கிக்கைதூக்கு
தானதருமம்ஜெபதபத்தில் நாள்போக்கு
கைப்பாகத்திலேஉன் கணவனார்மூக்கு
கம்மென்றுமணமேறக் காய்கறியாக்கு பத்தி

9 விடியுமுன்எழுந்துநீ வேலையைநாடு
வீட்டைக்கண்ணாடிபோல் விளக்கிக்கையாடு
உடலும்ஆடையும்அழுக் கொழியநீராடு
உடலும்பெருக்கத்தீனி உண்பதுகேடு பத்தி

10 சொற்பவேலைகள்செய்ய சோம்பினையாதே
தன் மம் சத்துவர்க்குநீ துன்பஞ்செய்யாதே
வந்தளரியவரை வாட்டிவையாதே
மாவேதநாயகன் வார்த்தைபொய்யாதே பத்தி

உத்தமஸ்திரீயின் லக்ஷணம்.

179. இராகம் - சாரங்கா, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எவளோ அவளேகுலநாரி அவள்
இகபரம்இரண்டுக்கும் உபகாரி எவளோ

அநுபல்லவி.

அவனிதனைவிதிக்கும் ஆண்டவனைத்துதிக்கும்
அனகபூஷணி அமிர்தபாஷணி
சனகதூஷணி கலகதுவேஷணி எவளோ

சரணங்கள்.

1 நித்திரையிலுங்கணவன் தியானம் என்றும்
நீங்காதபெரிய அபிமானம்
பத்தினிகளுக்கெல்லாம் குருஸ்தானம் அவள்
பரபுருஷருக்கு மாதாசமானம்
சத்தியம்பொறை இருள் சாந்தம் அவட்குப்பொருள்
தர்மகஞ்சனி சமயரஞ்சனி
கர்மபஞ்சனி கணநிரஞ்சனி எவளோ

2 உத்தமகுணங்களே ஆபரணம் ரத்ன
ஓலைமுதல்நகைகள் ஒருதிரணம்
பத்தாவைபிரிவதுவேமரணம் வரும்
பந்துஜெனங்கட்கெல்லாம் ஆதாரணம்
சுத்தப்பிரதாப உடையாள் தூயஅன்னநடையாள்
துதிகொள்சுந்தரி சுபநிரந்தரி
மதியில்சுந்தரி வசனதந்தரி எவளோ

3 சந்திரபிம்பம்போலுந் திருமுகமே அவள்
தரிசனம் பரமானந்தசுகமே
சந்தவேணியுமிருதுவாசகமே சீலம்
ஈவாள் அருந்ததிக்கும் யாசகமே
வந்துதனை அடுக்கும் வறியர்க்கெல்லாங்கொடுக்கும்
குலசிரோமணி குணருதாரணி எவளோ

4 குணஅழகொன்று லக்ஷாந்தரமே கொள்ளும்
கொடுவிஷம்குணமில்லாள் சுந்தரமே
உணர்வில்லாள் வீடுவனாந்தரமே ஞானம்
உத்தமிக்கென்று சுதந்தரமே
அணுகும்பர்த்தசுரூபம் அவட்குத்திவ்யசொரூபம்
அதிசயவதி அமிர்தகிரணமதி
புதியசுபகதி புருஷர்தவநிதி எவளோ

5 சகலமுந்தெரிந்த வித்தியாதீபம் என்றும்
தலைவன்ஊழியமே காலக்ஷேபம்
பகரொண்ணாமினிமைப் பிரதாபம் அவள்
பாக்கியங்கணவன் பிரியசல்லாபம்
நிகரில்வேதநாயகன் நேசமேபெருஞ்சுகம்
நிதியநவமணி நிரவகுண அணி
அதிசவிதாணி அரியசர்க்கணி எவளோ

பெண்பார்க்கத் தூதனுப்புதல்.

180. உசேனி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நல்லபெண்ணைப்பார்நீ தூதா
நல்லபெண்ணைப்பார்நீ தூதா நல்ல

அநுபல்லவி.

அல்லடாகேள்இந்தப் பூமியின்மேலே
ஆயிரங்காலத்துப் பயிராகையாலே நல்ல

சரணங்கள்.

1. அதிகபேச்சுக்காரி பெருங்கர்வப்பி
அயிரமானாலும் அவள்வேண்டாந்தம்பி
தீர்நிதப் ஊரெல்லாம் சீட்டுகொள்சப்பி
நிச்சயம்அவள்ஆகாள் நீஎன்சொல்லி நல்ல

2 எழுத்துவாசம் அறியாதவள்பட்டி
எதும் அறியாள் அவள் சாண்டுகொள்சட்டி
கழுத்திலே அவளுக்கு தாலியைகட்டி
காரியமில்லை அது காசுக்குநஷ்டி நல்ல

3 அழகுக்குணமுள்ளவள் நல்லஜோடு
அழகில்லாயாயினும் குணத்தையேதேடு
பழகுநற்குணமில்லா அழகியின்வீடு
பாம்புபுலிகாடி வாழ்ந்திடுங்காடு நல்ல

4 வீட்டுவேலைதெரியாதவள் வேம்பு
மினுக்கும் அவளுக்குள்ளுக்குமே வெறும்வீம்பு
கூடுநற்குணமில்லாக் கொடியவள்பாம்பு
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பு நல்ல

5 நகைகள் சரிதனங்கள் உடைகள்பூசி
நாடெங்குந்தெரியவே நகைத்துக்கைவீசி
சொகுசுடன்நடப்பவள் ஆயிரந்தாசி
சும்மாவந்தாலும் அவள்வேண்டாய் சீசீ நல்ல

6 தேவதாபத்தி இல்லாதவள்சல்லி
திருட்டுக்கும்புரட்டுக்கும் அவள்ஒருபள்ளி
தாலிப்புருஷன்குடிக் கவள்வெ[illegible]ங்கொள்ளி
சனியனைவிலக்கு வாங்காமல்நீதள்ளி நல்ல

7 உடமைகளுடனுங் காசின்மேல்யிச்சை
உள்ளவள்சண்டைக்குக் கட்டுவாள்கச்சை
இடைவிடாமல் செடுமேனலச்சை
இவளைக்கொள்ளுவதிலும் எடுக்கலாம்பிச்சை நல்ல

8 சந்ததங்கணவன்மேல் ஒழியாப்பத்தி
சாந்தப்பொறுமை தயைதானைய்நற்புத்தி
எந்தவேலையும்வல்ல் அத்தமசுத்தி
இவைதகளவள் சமுசாரக்குசக்தி நல்ல

9 நகைகள்பேழையாலும் தடாதே
நானூறுபேராலும் பிரிவிடாதே
சோலைவாழ்தமானையில் கட்டிக்கொடாதே
புலியைக்கொணடுவந்தேடுத்த தெருவில்விடாதே நல்ல

10 சகலகாரியமுந் தெரிந்தவன்இலக்ஷியம்
தரித்திரதசையிலும் அவள்பெரும்பாக்கியம்
இகபரம் இரண்டுக்கும் அவளேயோக்கியம்
என்றுசொன்னான்வேத நாயகன்வாக்கியம் நல்ல

தூதன் பெண் பார்த்துவந்து சொல்லல்.

181. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

பஞ்சவர்ணக்கிளிபோல் ஒருபெண்ணை நான்
பார்த்துவந்தேன் சாமி பஞ்ச

அநுபல்லவி.

கொஞ்சமுஞ்சந்தேகமில்லாமலே அந்தக்
கோலமயிலை நீர்கொள்ளும்
அநுகூலம்வந்ததென்று துள்ளும் நல்ல
காலங்கலையைத் தள்ளும் பஞ்ச

சரணங்கள்.

1 பூரணச்சந்திரன்போலும் முகத்திற்குப்
பூமியிலுண்டோசமானம் தெய்வப்
பூவையர்சுந்தரம்வேண்டில் அவளிடம்
போய்வாங்கவேண்டுமேதானம் அந்த
நாசிகண்வாய்செவி மூக்குக்குவமையை
நாட்டுவதுமதியீனம் அவள்
நடையழகுக்கும் சடையழகுக்குமே
நான்என்னசொல்வேன் உபமானம் அந்த
மானின்சொல்லே தேவகானம் இடை
தானுண்டென்பதனுமானம் நாளும்
மீனக்கண்ணெனில் அவமானம் பஞ்ச
2 பாக்கியவதியவள் பக்கத்திருந்தாலும்
பாவமெல்லாம்பறந்தோடும் அவள்
பால்வடியும்முகம் பார்த்தாலும்பேசலும்சௌ
பாக்கியம்வந்துவிளையாடும் திரு
வாக்கால்அவள் மழை பெய்யென்றால்பெய்யுமே
வர்ணிக்கபாராலேகூடுமே கிட்டி
வந்ததுமக்குத் தாந்தாயோகம்
வருத்தத்தைநீர்தள்ளிப்போடும் இனிக்
கருத்தில்அவளையேநாடும் மிகு
திருத்தமாகக்கவிபாடும் நல்ல
பொருத்தம்ஆனந்தக் கூத்தாடும் பஞ்ச

3 வெள்ளியும்தங்கமும் அள்ளிக்கொடுத்தாலும்
வேறொருவர்முகம் பாரான் நல்ல
மேன்மைகுணமகள் அறலும்விட்டு
வேலைக்குப்பின்னிட்டுச் சேரான் நீரக்
தள்ளிநீர்வைத்தடித்தாலும் கைநோகுமே
சாமியென்றுதொழுஞ் சீரான் பெற்ற
தாய்தகப்பன் அழைத்தாலும் உம்மைவிட்டுச்
சற்றும்பிரிந்திடநேரான் பழு
தற்றதவமணிசீரான் நாளும்
குற்றமுள்ளோர்சபைசேரான் செய்த
நற்றவத்தால் அன்றிவாரான் பந்த

4 காரியம்பார்ப்பன் கணக்குஎழுதுவன்
காய்கறியாக்கவும்கெட்டி அவள்
கைப்பட்டால்வேம்புங் கரும்பல்லவோருசி
கண்டுநீர்மண்டுவீர்சட்டி அவள்
ஊரிலேமாமியார் காத்திடமெல்லாம்
உவந்திடுகற்கண்டுகட்டி தினம்
ஓயாவிருந்துவந்தாலும் சலியாமல்
உண்ணச்சொல்வாள் அன்னங்கொட்டி-அந்த
வண்ணக்குயில்மீட்டி இரு
கண்ணிற்கண்டாற்படும்திட்டி தவை
பெண்ணைக்கொள்ள என்ன அட்டி பந்த

5 சிந்தாமல்மங்காமல் வீட்டுப்பொருள்களை
சீவன்போல்காக்கும்நிர்வாகி தினம்
செலவைக்குறைத்து வரும்படியிலமிச்சம்
சேர்த்துவைக்குமதிநுட்பநிதி
கந்தையுடுத்தவேதனை பட்டையுந்தன்னையும்
கணசுத்தம்செய்தாயரிக் காணும்
கனவிலுனைவில்லைபோதும் தெய்வத்தை
கணவனைத்தியானிக்குமஸ்தீரிங்கு நகை
பணம்விரும்பாதவள்-சாந்த
குணமுடையகனதியாகி நல்ல
உணர்வுடைய உபயோகி பந்த

6 ஆபத்துவேளையில அறிவுசொல்மந்திரி
அருமைப்பிணிக்கவேளைசஞ்சீவி அன்பமை
அனுகூலம்பாதாமுதல் தந்திரிகாலத்தில்
அருந்தியாம் அந்தரங்க உம்மைப
பாபத்தில்வீழாமல் போதிக்குசற்குரு

பாடவும்வல்லமேதாவி தெய்வ
பத்திநற்புத்தி இரக்கம்பொறுமை
பாவிபசற்குணவாவி கொள்ளும்
ஒருவருக்கேஅவள் ஆவி மற்றப்
புருஷருக்கவள்வற்சநாவி அவள்
பெருமைக்கோர்குறை சொல்வோன்பாவி பஞ்ச

7 சங்கீதம்பாடியும் இங்கிதம்பேசியும்
தாள்பிடித்தும்துயர் தீர்ப்பாள் நாளும்
தன்வேலைக்காரர்பலர் இருந்தாலும்
சகலமும்தன்கண்ணாற் பார்ப்பாள் வீட்டில்
அந்தம்இருப்பாள்பின் இந்தமிருப்பாள் உம்
அண்டையிலும்கட்டி காப்பாள் உமக்
கற்பவருத்தமில்லாமல் கலைகள்
அத்தனையும்தலை ஏற்பாள் திருச்
சித்தமென்னவென்று கேட்பாள் மொழிப்
புதமுதைச்செவி வார்ப்பாள் உம்மை
உத்தமமார்க்கத்தில் சேர்ப்பாள் பஞ்ச

8 நீர்மகிழ்ந்தால் அவள்தான்மகிழ்வாள் துன்பம்
நீர்கொள்ளில்அவட்கு விசாரம் அன்னம்
நீர்உண்ணில்அவள்பசிதீரும் இருவருக்கும்
நிச்சயமேகசரீரம் இந்த
ஊரில்நீர்இல்லாத போதுறங்காளன்னம்
உண்ணாள்பண்ணாளலங்காரம் நீர்
ஊமைகுருடானாலும் செய்வாளுமக்
குரிமையாயபாதோபசாரம் ஆனால்
பரமாதருடனேர்சஞ்சாரம் செயில்
வரும்அவளுடையபிஷேரம் அதற்
கொருநாளும் இல்லைபரிகாரம் பஞ்ச

9 பாவம்நீர்செய்யச் சொன்னாலும்செய்யாள் வேறே
பண்ணுவாளுமக்குபசாரம் பெறும்
பாலர்க்குநல்வழிகாட்டித் தினமும்
படிப்பிப்பாள்வேதாந்தசாரம் வந்து
தாவுமெளியவர்க்கில்லை என்னாமலே
தாய்போல்செய்வாளுபகாரம் செல்வம்
தாழினுமேழைக்குத்தந்தன்றுண்ணும் அன்னத்தைத்
தருவள்மகிழ்வாள்சரீரம தம
பக்திபூர்வநமஸ்காரம் செய்யும்

சுந்தரிசிலும்விஸ்தாரம் உமக்
கந்தமினனேநல்லதாரம் பஞ்ச
பாயும்படுக்கையுமாக நோய்கொண்டாலும்
பார்த்தாவேலைக்குப்பின்வாங்காள் உந்தன்
பக்ஷம்ஒன்றேகோடிலக்ஷம் என்றெண்ணிப்
பலதுன்பம்வந்தாலும் எங்காள் பெற்ற
தாயும்பிதாவும்நிகர் வேதநாயகன்
தாமரைப்பாதத்தை நீங்காள் நல்ல
சத்தியநீர்த்தனை புத்தியின்மந்திரி
சட்டக்குடித்தனப்பாங்காள் வேலை
முட்டமுடியுமுன் தூங்காள் என்றும்
கெட்டவனென்றுபேர் தாங்காள் உமக்
கிஷ்டமுள்ளாள்பழி ஓங்காள் பஞ்ச

தலைவியிடத்து வைக்கவேண்டிய நேசத்தைப்பற்றித் தலைவன் கூறுதல்.

182. இராகம் - சௌராஷ்டிரம், அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

பத்தினிபோல்நமக் கித்தரைமீதினில்
உற்றவர் யார்மனமே

அநுபல்லவி.

சத்தியமாகவே தாய்ப்பின்தாரம்
தாரத்தினால் அல்லவோ சமுசாரம் பத்தினி

சரணங்கள்.

1 இல்லாளும்நாமுமே ஏகசரீரம்
என்பதுவேமனு நீதியின்சாரம்
நல்லவளேநம் மனைக்கலங்காரம்
நாட்டிலேமற்ற உறவெல்லாந்தூரம் பத்தினி

2 கைப்பொருளில்லாவிட்டாலும் நற்பாரி
கைவசமானால் அவளேபொன்மாரி
எப்பொருளும் இருந்தாலும்ஓர்நாரி
இல்லாதவீடு தண்ணீரில்லாஏரி பத்தினி

3 பெண்ணென்றுநற்பேயும் இரங்குமென்பாரே
பெண்ணை அடித்தால் வருங்கெட்டபேரே
கண்ணை இமைக் காப்பதுபோல்நேரே
காதலிதனைக் காப்பாற்றுதல்சீரே பத்தினி

4 பந்துஜனமெல்லாம் வீண்பரிவாரம்
பாரில் அவரால் உண்டே உபகாரம்
அந்தரந்தன்னில் உதவுவாள் தாரம்
ஆபத்துவேளைக் கவளே ஆதாரம் பத்தினி
5 தாய்தந்தையாரையும் விட்டுவந்தாளே
சம்சாரபாரத்தைத் தாங்கிநைந்தாளே
நோய்சூல்பிரசவந் தன்னில்நொந்தாளே
துன்பத்தைத்தான்கொண்டு சுகத்தைத்தந்தாளே பத்தினி

தலைவனுடைய மேன்மையைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்.

183. இராகம் - பிலகரி, திரிபுடை—தாளம்.

பல்லவி.

நாயகர் பக்ஷமடி எனக்கது
ஆயிரம் லக்ஷமடி நாயகர்

அநுபல்லவி.

நீயறியாயே அவர்குணமானே
நாயறியுமோ ஒருசந்திப்பானை நாயகர்

சரணங்கள்.

1 பத்தாவின்பக்ஷம் உள்ளாள் மகராசி
பத்தாவின்பக்ஷம் இல்லாள் பரதேசி
வித்தாரமாகத் திரவியராசி
மேன்மேலிருந்தும் பலனென்ன சீசீ நாயகர்

2 ஏழையானாலும் எனக்கெஜமானே
என்றும் அடிமை அவருக்குநானே
கூழைஉண்டாலும் எனக்கதுதேனே
கொண்டார்இருக்கக் குறையென்னமானே நாயகர்

3 மாலைபொன்தோடுகள் வண்ணமுத்தாரம்
மற்றநகைகளெல்லாம் பெரும்பாரம்
சிலமுக்கம்புமே தேகசிங்காரம்
திவ்யமாணிக்கத்துக் கேன் அலங்காரம் நாயகர்

3 ஆயிரந்துன்பங்கள் வந்தாலும்நானே
ஐயர்கிருபைஉண் டானால்அஞ்சேனே
பாயோபிடித்தவன் என்னசெய்வானே
பாணிப்பிடித்தவன் பாக்கியந்தானே நாயகர்

துன்பம் செய்தாலும் தலைவனே கதியென்று தலைவி தோழிக்குச் சொல்வது.

184. இராகம் - சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்தாலும்வைதாலும் அவரே துணையல்லால்
ஆர் துணையடி மானே — அடி

அநுபல்லவி.

மடித்தாலும் அவருடன் வாய்மதமிஞ்சலாமோ
வனத்தின்கீழிருந்து மழையிடிக்கஞ்சலாமோ — அடி

சரணங்கள்.

1 குற்றங்குறைகள்கண்டால் கொண்டவர்பொறுப்பாரோ
குணமாகநாம்நடந்தால் கோபித்துவெறுப்பாரோ
இல்லறக்குச்சொல்வோரெல்லாம் எங்கடன்இறுப்பாரோ
இழவுக்குவந்தவரெல்லாந் தாலியறுப்பாரோ — அடி

2 அடிக்கும்ஒருகை அவரணைப்பதும் ஒருகையே
அழுதழுதும்பிள்ளை அவர்பெறவேண்டுமெய்யே
இடிக்குங்கணவருடன் எதிர்த்தால்வாழ்வதுபொய்யே
எரிகிறநெருப்பிலே இடலாமோயின்னும்நெய்யே — அடி

3 எனை அவர்சொன்னாலும் எதிர்மொழிவிள்ளலாமோ
எரிகிற அக்கினிதனை இருகையால் அள்ளலாமோ
இன்மையியாலேநம் செவத்தைத்தள்ளலாமோ
தின்கிறசோற்றில் மண்போட்டுக்கொள்ளலாமோ — அடி

4 நன்மையாகநடந்தால் நமக்குண்டாமவர்நேயம்
நல்லுத்தமிக்கெந்த நாளுந்தெய்வசகாயம்
செல்வம்உள்ளமட்டுக்குஞ் சேதமோஓர்அபாயம்
சிவனும்உடலும்போற் சேர்ந்துவாழ்வதுபாயம் — அடி

5 ஆணைகட்டிச்சங்கிலி தானெடுத்துக்கொடுக்கும்
அப்படிப்போல்நமது வாயோகப்பைக்கெடுக்கும்
நேயமாகநடந்தால் நன்மையெல்லாம்அடுக்கும்
நல்லவள்தெய்வமென்று நாடெல்லாங்கையெடுக்கும் — அடி

5 மதயானைமேலெடுத் தெரியலாமோ பாபன் ஞண்டை
மனைவாளிடத்திலே வைக்கலாமோ சண்டை
முதலாளிஇல்லாவிட்டால் மூத்தவளோநா னுண்டை
பொட்டைத்தலையிலேனும் முடிக்கலாமோ கொண்டை ஆடி

தலைவன் செய்த நன்மையை தலைவி கூறல்.

185. இராகம் - அசாவேரி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைஆனாலும் பத்தாவைப்போல் எனக்
கிசைந்தவர் ஆரடி

அநுபல்லவி.

வித்தாரக்கள்ளி நீ வீண்வம்புபடியாதே
ஒத்துவாழக்குடி ஒருநாளும்விடாதே எத்தனை

சரணங்கள்.

1 மாணிக்கச்சிலைபோலப் பெண்கள்பலவிருக்க
மானே அவரை யெல்லாம்விட்டாரே
மைத்துனியேசொந்தப் பத்தினியென்றென்னை
மாலையிடவுடன் பட்டாரே
காணிக்கையாகநான் புத்தியறிவுமட்டும்
காத்திருந்தென்னைக்கை தொட்டாரே
கால்முதல்தலைபட்டும் பொன்காய்த்தமரம்போலக்
கனத்தநகைகளெல்லாம் இட்டாரே
ஆணிப்பொன்னே அறியேன்நான்ஒருகஷ்டம்
அத்தானால்அல்லவோ எனக்கித்தனை அதிர்ஷ்டம்
பாணிகிரகணஞ்செய் தவருடனேஇஷ்டம்
பாராட்டினால்நமக் குண்டோவொருநஷ்டம் எத்தனை

2 தங்கக்கிண்ணியில்சோறும் வெள்ளிக்கிண்ணியில்பாலும்
சட்டப்சட்டமாக உண்டேனே
தாதியாகப்பிடிக்க பேய்மாயியில்நல்ல
சடபிரபஞ்சத்துயில் கொண்டேனே

அங்கமாய்நான்யேற வண்டிபல்லக்குகள்
அற்பவருத்தமும் அண்டேனே
அன்னத்துக்கில்லாமல் என்னுடொத்தபெண்கள்
அழுதுவலியன்குத்தக் கண்டேனே
மங்களமாகவே சிங்காரபனைக்கட்டு
வகைவகையாகவுடுக்க ஜெகமோகனப்பட்டு
எங்கும்பஞ்சமானாலும் எனக்குண்டோஒருதட்டு
இத்தனைபாக்கியம் எல்லாமவரைத்தொட்டு   எத்தனை

3 கோபம்உள்ளயிடத்தில் குணமுமிருக்குமவர்
கோபித்தோர்வார்த்தை சொல்லலாகாதா
கொண்டவரிடத்திலே இஷ்டமின்றிச்செய்தால்
கோதையேகுடிகெட்டுப் போகாதா
சோபனஞ்செய்தேனைக் காத்தவர்மேலொரு
தோஷஞ்சொன்னாலும்வாய் வேகாதா
சூரியனைக்கண்ட பனிபோலவர்முன்னென்
றுன்பமெல்லாம்பறந் தேகாதா
ஆபத்தைத்தீர்ப்பவர் அவர்பெருநிதியடி
அடித்தாலும்வைதாலும் அவரேகதியடி
பாபபுண்யம் பாராதவர்மதியடி
பாலுந்தேனும்போல வாழ்வதுபதியடி   எத்தனை

4 எரிமைக்கோபித்துக் கால்கழுவாவிட்டால்
எரிக்குண்டோநஷ்டம் ஏதடி
எசமானைக்கோபித்தால் எனக்கேநஷ்டமல்லால்
எசமானுக்குநஷ்டம் ஏதடி
சூரியனைக்கல்லா லடிப்பதுபோலத்
துணைவரைபகைத்தல் தகாதடி
துள்ளினமாடே, பொதிசுமக்கும்கெட்ட
துஷ்டைசனுக்கென்றுந் தீதடி
நீருள்ளமட்டுக்கும் மீனுக்குக்கொண்டாட்டம்
நீர்வற்றினால்பின்பு நிற்குமோ மீன்குற்றம்
பாரியர்க்குப்பத்தாவாலே ஆட்டபாட்டம்
பத்தாவுக்குப்பின்பு சோற்றுக்குத்திண்டாட்டம்   எத்தனை

மாமிநாத்தி முதலானவர்களின் கொடுமையைப் பற்றி ஒரு ஸ்திரீ முறையிடுதல்.

180. இராகம் - கல்யாணி, அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

ஊருக்கெல்லாம்எச்சரிக்கையே இது
ஆருக்கும் ஒருபேச்சா

அநுபல்லவி.

பாருக்குள்ளேயெந்தன் கணவருநானுமே
பாசமாய்விசுவாசமாய்அதி
நேசமாய்சுக வாசஞ்செய்வது ஊருக்

சரணங்கள்.

1 பத்தாவுடனேநான் கூடிச்சல்லாபம்
பண்ணினால்மாமியார்க் கென்னடிகோபம்
ஒத்திருந்தால்அவட் கேன்மனஸ்தாபம்
ஓகோசகியே இதுவென்னபாபம்
ஓதடி இது ஆதடிபெறும்
வாதடிகன நீதடிஇது ஊருக்

2 நானும்அவரும்பேசில் நாத்திக்கேன்சலிப்பு
நாங்கள்பிணங்கிக்கொண்டால் அவட்கென்னகளிப்பு
ஆனாலும்எனைக்கண்டால் அவளுக்கேன்வலிப்பு
ஐயையோஉனக்கெங்கும் இதுவேதுமலிப்பு
அன்னமேயடி சொன்னமேமொழி
பன்னவேதடை இன்னம்ஏதடி ஊருக்

3 கலியாணஞ்செய்தும் உண்டோசன்னிபாசம்
கடனும்வாங்கியும் ஏனுபவாசம்
பலமாகவேங்கைக் கரையிலேவாசம்
பண்ணியுங்களிப்பதற் கென்னபிரயாசம்
பாபமோயிது சாபமோதெய்வ
கோபமோடீ தாபமேதினம் ஊருக்

சட்டமாய்ப்பேசாவிட்டால் வாழ்க்கைப்பட்டு
சபலம்என்னயிது பிராமணக்கட்டு
கட்டளையாகக் கலத்தினிற்சோறிட்டுக்
கையைப்பிடிப்பது போலென்னகட்டு
சாந்தரோடதி சாந்தமாக
ஏகாந்தமாகவே சேர்ந்துவாழ்வது ஊரு

5 பிரபஞ்சமாக மூடைத்தருக்கோலிப்
பேசாதிருக்கவோ கட்டினூர்தாலி
அரசர்க்குமனைக்கும் உண்டோ கடுவேலி
அறுதுர்ச்சேரி இதுவென்ன கேலி
அக்கப்போடு சக்களத்திகள்
அக்கினிப்பொறி கக்கவிப்பட உனக்

கணவனைப் பகைத்த ஸ்திரீயை அவள் தாய் கண்டித்தல்.

187. இராகம் - காம்போதி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கம் அல்லடி மகளே கணவனுடன்
மூர்க்கஞ்செய்வது தானே

அநுபல்லவி.

தீர்க்கமாய்ச்சொல்லச்சொல்லத் திமிர்வாதுசெய்வதாமோ
ஜென்மக்குணத்தைச்செருப்பால் அடித்தாலும் போமோ மா

சரணங்கள்.

1 அரும்பிழைசெய்த புத்ரர் அன்னை பொறுக்கலாமோ
அணைகடந்தால்வெள்ளத்தை யாருமறிக்கலாமோ
கரும்புருசியென்று வேரோடுபறிக்கலாமோ
கண்ணானவரைப்புண் ணாக்கிப்பிரிக்கலாமோ மா

2 தலைவன்முகங்கோணினால் சகலசாஸ்திரமுமேகோணும்
சபையிலேயுனைச்சேர்க்கச் சகலர்களும்நாணும்
தொல்லைவிசாரமெட்டைந் தாழ்த்துவதாலேக்காணும்
கலைகலைந்துக்கொண்டாலோ சித்திரம்எழுதவேணும் மா

3 தனக்கென்பதேயில்லாமல் தானேயுண்டாமோபுகை
சரியாகநீநடந்தால் தலைவற்குண்டாமோபகை
குணபூஷணிகட்கு வேண்டுமோவேறுவகை
குப்பையிற்கிடந்தாலும் மாணிக்கம்பெருந்தொகை மா

4 கணவனைப்பகைத்தவள் கதிபெறுவதேதடி
கடல்கொதித்தால்விடாயத் தண்ணீரெங்கேதடி
உணர்வாகநீநடந்தால் உண்டோ ஒருதீதடி
உறுதிகொண்சொல்லச்செய்கல உனக்கேனிந்தவாதடி மா

தங்களுக்கு படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்.

188. இராகம் - நாதநாமக்கிரியை, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வித்தையைப்படிப்பியுங்கள் தயைசெய்து
வித்தையைப்படிப்பியுங்கள் வித்தை

அநுபல்லவி.

உத்தமவான்களே சத்தியபூமான்களே
உங்கட்குக்கண்களான பெண்களாம்எங்களுக்கு வித்

சரணங்கள்.

1 திருத்தமாவேலைகள் எல்லாம்முடிப்போம் வேலை
தீர்ந்தபின்புஸ்தகங்களோ படிப்போம்
வருத்தம்தீர்படக்கண்டவர் மனம்துடிப்போம் கீத
வண்ணங்கள்பாடிக்கொண்டு கால்பிடிப்போம்பாட
மாட்டோமோ வீணை
மீட்டோமோ நயம்
காட்டோமோ சுகம்
ஊட்டோமோ நல்ல வித்தை

2 வரவுசெலவின்கணக் கெழுதிவைப்போம் பல
வகைவகைஉடுப்புகள் உமக்குத்தைப்போம்
பாவும்பலதொழில்சீர் பண்ணைப்போம் நல்ல
பக்ஷணம்கறிகளும் செய்யத்தப்போம் நாங்கள்
படியோமோ இருள்
விடியோமோ மருள்
முடியோமோ அருள்
பிடியோமோ நல்ல வித்தை

3 வாணியும்நீரும்ஒரு கோத்திரமா அவள்
வரபிரசாதம்உமக்கு மாத்திரமா
வீணில்அவட்கெங்கள்மேல் க்ஷாத்திரமா நாங்கள்
மெய்ஞ்ஞானமார்க்கத்துக் கபாத்திரமா உம்மை

வெல்லோமோ கல்வி
கல்லோமோ கவி
சொல்லோமோ புத்தி
இல்லோமோ நல்ல — வித்தை

4 கொஞ்சம்நீர்கோபம்செய்யில் அஞ்சிடுவோம் எங்கள்
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக் கெஞ்சிடுவோம்
வஞ்சமறவுமைநம்பிடுவோம் உம்மேல்
சாகித்தியஞ்செய்து தினம் கும்பிடுவோம் நாங்கள்
தாழ்ந்தோமே துயர்
ஆழ்ந்தோமே உண்மைச்
சூழ்ந்தோமே காலில்
வீழ்ந்தோமே நல்ல — வித்தை

5 அடித்தாலும்இகழ்ந்தாலும் கதிநீரேஉம்மை
அன்றிஎங்களுக்கினி துணையாரே
படித்தாற்பிழைத்துப்போவோம் பெரியோரே இந்தப்
பஞ்சைகள்முகம்பாரும் துரைமாரே உங்கள்
பதம்பூண்டோம் அபி
மதம்வேண்டோம் உங்கள்
இதம்தாண்டோம் அசங்
கிதம்வேண்டோம் நல்ல — வித்தை

6 படியாதஆண்கள் உடனேசம்
பண்ணநீர்சம்மதியீர் லவலேசம்
மடம்உறும்எங்களுடன் சகவாசம்செய்ய
மட்டும்உமக்கில்லையோ சங்கோசம் இது
மதிமோசம் வரும்
அதிஹாசம் மனம்
பதிபாசம் அற
இதிகாசம் உடன் — வித்தை

7 வித்தையில்லாப்புருஷன் செய்கையைப்பாரும்
விதமல்லவோபடியாமடவாரும்
உத்தமியையேவிரும்பு வீர்நீரும்கல்வி
உணராவிட்டால்குணம் எப்படிச்சேரும்

ஒரீரோ முகம்
பாரீரோ அயர்
தீரீரோ தயை
கூரீரோ நல்ல — விந்தை

8 உத்தியோகம் தக்காலும் ஒரு கைபார்ப்போம் தினம்
உதவிசெய் துங்கள்தொழில் களைதீர்ப்போம்
பத்தியாய்க் குருத்தனம் தலையேற்போம் கல்வி
பாலர்க்குப் போதித்தால் வழிசேர்ப்போம் எங்கள்

பதிநீரே சர்வ
நிதிநீரே தினம்
கதிநீரே கன
மதிநீரே நல்ல — விந்தை

9 படித்தால் பிறகம்போல் நான் கழிப்போமோ என்பதை
பாபுருஷர் முகத்தில் விழிப்போமோ
அடித்தாலும் முகம்கோணிக் கழிப்போமோ பல
உதவாகனவராறுலும் பழிப்போமோ பல

அணிவேண்டோம் நல்ல
துணிவேண்டோம் நவ
மணிவேண்டோம் காய்
பிணிவேண்டோம் நல்ல — விந்தை

10 இரவில்நீர் தூங்கினபின் நாம்படிப்போம் நீங்கள்
எழுமுன்னெழுந்துவேலை தனைத்தொடுப்போம்
தருமவதிகள்பென் று பெயரெடுப்போம் நாங்கள்
சாந்தம்வேதநாடகமே அடுப்போம் மிகத்

தழைபோமோ கல்வி
நுழைபோமோ உமை
அழைபோமோ ஜீவன்
பிழைபோமோ நல்ல — விந்தை

இதுவுமது.

189. இராகம் - மோகனம், திரிபுடை—தாளம்.

பல்லவி.

கேளும்பூமான்களே கிருபையைவைத்
தாளும் சீமான்களே — கேளும்

அநுபல்லவி.

காணார்கடிடுஇல்லை யெங்கள்மேல்வர்மமோ
தாணுவம் பதிபோல் தன்னுடல்தர்மமோ கேளும்

சரணங்கள்.

1 காலைக்கும்மாலைக்கும் மூலைக்குள் எங்களை
ஆலைக்கரும்புபோல் தேய்த்தீர் பாதக
சாலைக்கும்மன்மத லீலைக்கும் வினை
வேலைக்கும்எங்களை மாய்த்தீர்
மூலக்கல்விநாங்கள் வாசித்தால் ஆபத்தோ
மூடப்பெண்கொள்வீர் உமக்குப்பெருமித்தோ
ஓலைக்கிரந்தங்கள் உங்கள்பாட்டன்சொத்தோ
உமக்கென்னகாணும் தலைமேல்தலைபத்தோ கேளும்

2 ஆதியிற்பெண்ணாலே மேதினியோர்கள்உண்
டானவகைமறந்தீரோ பெண்
சாதிபுருஷனில் பாதியென்றமறை
நீதியையும் மறந்தீரோ
பாதிஉடலைப் பறக்கவிடலாமோ
பாவபுண்ணியம்தெரியாமல் கெடலாமோ
நீதிஇல்லாதெம்மை நிந்தித்திடலாமோ
நிந்தித்தப்பின்எங்களை நீர்தொடலாமோ கேளும்

3 காரியமொரு காரியமில்லா
நடைப்பிணம்நாம் என்றெண்ணினீரோ தேவர்
ஊரிற்பெண்கள்கொண்ட சீர்மையாகிலும்
உற்றுப்பாரும் ஐயர்மாரே
பாரிதனைநாவில் வைத்தான் பிரமகன்
பாகத்திலுமைவைத்தான்சிவன் மாகுகன்
மார்பில்வைத்தான்ஹரி பெண்திருடன்குகன்
மங்கைதேடிச்சந்தி வந்தான் கரிமுகன் கேளும்

4 உங்கட்குதவியாய் எங்களைத்தந்தவன்
உண்டாக்கியதை அறியீரோ செல்வ
மங்கைஉடன்கல்வி நங்கைமுதலானோர்
மாதரென்றறியீரோ

எங்களை அல்லாமல் நீங்கள் உதித்தீரோ
எறிஞ்சுகாயத் திருந்து குதித்தீரோ
அங்கப்பால்உண்ணாமல் தேகம்உதித்தீரோ
அடிமையென்றெங்கள் தலையில் விதித்தீரோ   கேளும்

5 போதகபிரோப்பு மாதர்களைக்கண்டு
பொங்கிப்பொறுமை கொண்டோமே என்றும்
பேதம் இல்லாஇந்தி யாதனில்நாங்கள்
பிறந்தெண்ணலாபம் கண்டோமே
நாதக்கல்விக்கு நகைஎன்றழலையே
நாங்கள்விரும்போம் நவரத்னமாலையே
வேதநாயகன்செய் பெண்மதி மாலையே
வேண்டினோம்தாரும் விட்டோம்உங்கள்காலையே   கேளும்

மூடனைவிவாகஞ் செய்யாதபடி ஒருஸ்திரீயைத் தடுத்தல்.

190. இராகம் - புன்னாகவராளி, அடதாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

மாதேஎன்வார்த்தை தள்ளாதே அந்த
மாப்பிள்ளை தன்னைக் கொள்ளாதே   மாதே

அநுபல்லவி.

ஆதரவாகஅவனைத் தொடலாமோ
அழமறியாமற்காலை யிடலாமோ
போதமில்லானுக்குவாட்கைப் படலாமோ
பொன்னேஒளிர் மின்னேகேடு
முன்னேமதி சொன்னேனடி   மாதே

சரணங்கள்.

1 பொன்னேஅவன் ஆணழகனானாலும்
புத்தியில்உலக்கைகொழுந்து வித்தை
தன்கைஅறியானைக்கொள்வதைப் பார்க்கினுஞ்
சாகலாங்கிணற்றில் விழுந்து
உன்னைக்கைப்பாடுபடச்சொல்லித் தாக்குவான்

வர்மாடுபேய்க்கவே தான்தடியூக்குவான்
பின்னையும்உன்னைத்தான் பேய்க்கோலம்ஆக்குவான்
பெண்ணேஇரு கண்ணேஇதை
எண்ணேமொழி பண்ணேநிகர் மாதே

உத்தமியேஅவன் ஞானமிருக்கின்ற
ஊரையும்பார்த்தறியானே இனந்
சுத்தநிர்மூடனைக்கூடிக் குடித்தான்
சுகநிலத்தைகுறியானே
நித்தமும்காசிகள் வீடுகட்டிக்கொடுவான்
தீங்காமற்குது நிதம்விளையாடுவான்
சித்தமுனக்குப்பட்டா நாமம்போடுவான்
தேனேமட மானேஇடம்
நானேசொன் னேனேயடி. மாதே

மண்ணுக்குள் அணைக்கழகுபடிப்பும்
மதியுஞ்சுகுணமுந்தானே வெறுங்
கண்ணுக்கழகும்பணமும்இருந்தென்ன
காரியஞ்சொல்லடி தேனே
புண்ணியவான்ஏழையானாலுங் கொள்ள
பொய்யன்பணக்காரனானாலுந் தள்ளடி
வண்ணங்கொள்பெண் ணுக்கான்பஞ்சமோவிள்ளடி
மாதேஇது நீதேஇனி
வாதேசெய்யாதே ய மாதே

மைத்துனர்கலியாணத்திற்குபாடிய பரிகாசக் கீர்த்தனை.

191. இராகம் பரசு அடதாளம் சாப்பு

பல்லவி

மைத்துனனாரே இன்றுமுதல் மகாராஜர்நீரே மைத்

அநுபல்லவி

கொத்தார்குழலினள் குயிலைக்கொண்டீரே மைத்

சரணங்கள்.

1 ஏதும்வஸ்திரக்கட்டி அறியாதும் இடுப்பு
இனிஉமக்குப்பலவகை உடுப்பு
ஓதும் புகைக்குதுண்டோ மூன்உமதடுப்பு
உள்ளத்தைநான்சொன்னால் உமக்கென்ன கடுப்பு மைந்த

2 சொன்னமயம்ளங்கள் சுந்தரதேகம்
தோற்றுமேஉமக்கண்டங்காக்கை அநேகம்
என்னவிதமாகவோ அடுக்கதுயோகம்
கடோஇதற்குத் தேவேலந்திரபோகம் மைந்த

3 உழவுதொழில்செய்துமக் குட்டியெல்லாஞ்சோறு
உனத்தைகழுவப்பற்றுமோ ஒன்பதாறு
பழக்கூழுண்டஉமக்குப் பாலுடன்சோறு
பயப்படாதிருமஉமக் காபிசுநாறு மைந்த

4 காதவழிகடப்பீர் காலேசாலி
காடிபல்லக்கினிஉமக்குண்டோ தாலி
ஏதுமற்றஉமக்குப் பல்காணியாகலி
இசைக்குதோஹோஹோ என்னகண்காலி மைந்த

5 சருணைமதுழையும்உம திருநாதின்தொள்ளை
இனிஉமக்குவச்சிரக் கடுக்கன்கள்கொள்ளை
ஒருவகையும்இல்லாமல் உற்றீரேகள்ளை
ஊர்அதிபதிக்கிப்போ துகந்தமாப்பிள்ளை மைந்த

6 சந்திரசூரியர்மழை பனிகாற்றுக்கோடை
தாங்கியஉமக்கினி நவரத்னமேடை
உந்தம் அசுத்தங்கொள்ளுமேபல கூடை
உமக்கினிப்புஷ்பஞ்சந்தனம் பன்னீர்வாடை மைந்த

7 இப்போதுமக்கு வாசத்தைலங்கடலே
இதற்குமுன்எண்ணெய்பட் டறியாதும்முடலே
அப்படிஇருக்கவன் வீண்தடபுடலே
ஆகாசந்தன்னைமறைப்பதற்குண்டோபடலே மைந்த

மைத்துனருக்குப் புத்திபோதித்தல்.

192. இராகம் - இந்துஸ்தான், காப்பி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மைத்துனரேநாளும் நான்சொல்லும்
புத்தியைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

நித்தமும்உம்மிடம்நேசமே நீளும்
உத்தமிஇவளைஉம்உயிரென ஆளும் மைத்

சரணங்கள்.

1 நன்றாயிப்பெண் ணுமக்கு வாய்த்ததேஅதிர்ஷ்டம்
நரிமுகத்தில்விழித்தீர் நல்லசட்டம்
இன்றுமுதல்உமக்கு விடிந்ததுகஷ்டம்
இதைமறந்தாற் பயித்தியக்காரப்பட்டம் மைத்

2 சந்திரபிம்பம்இவள் முகமென்றுதேரும்
சர்வகோணலில்லஉமக் கிணையில்லையாரும்
சந்தேகமிருந்தால் கண்ணாடியைப்பாரும்
தலையைக்கவிழ்ந்துகொண்டு மூலையிற்சேரும் மை

3 அணங்கின் அழகுக்குப் பெண்களுங்கொள்வார் ஆசை
அழகிலேநீர் ஆயிரம் அமாவாசை
இணங்கியேவாழ்வதில் என்னபிரயாசை
இவளைநீர்மணஞ்செய்ய என்செய்தீர்பூசை மை

4 சுந்தரிஇவளும் நீரும்ஒருதேகம்
சுகதுக்கம்இருவருக் குமேசமபாகம்
வந்துமறுமாதரைச் சேர்வது துரோகம்
மலருமணமும்போல் வாழ்வதுஸ்நேகம் மை

5 தெரியாமற்செய்தபிழை பொறுப்பதுநேயம்
திட்டிபெண்சாதிகளை அடிப்பதந்நியாயம்
பிரியமாய்ப்பேசித் திருத்துவதேஉபாயம்
பெண்ணென்றாற்பேயுமே செய்யும்சகாயம் மைத்

6 நயமில்லாவார்த்தைக ளாற்பகைமூளும்
நன்மைபிறைத்துறைவில்லை எந்நாளும்
தயையுடன்என்னைப்போற் பாரியையாளும்
சந்தேகமிருந்தால்உந் தமக்கையைக்கேளும் மைத்

7 இவளைப்பிரிந்தார்இவள் தாய்தந்தைமாரே
இனிமேல்தாய்தந்தை சகலமும்நீரே
அவனியில்இவள்உம தாவிக்குநேரே
அன்பில்லாவிடில் எடுப்பீர்கெட்டபேரே மைத்

8 நற்புத்திஇவள்சொன்னால் அதைச்செவிகொள்ளும்
நமக்கொருநிகரில்லையென்றுநீர் துள்ளும்
துற்புத்திதான்சொன்னால் கேளாமல்தள்ளும்
தோஷத்தைநீக்கிநற் குணங்களை அள்ளும் மைத்

9 தந்தைதாய்குருசொன்ன படிநீர்நில்லும்
சாஸ்திரம்உணர்ந்தறி யாமையைக்கொல்லும்
அந்தமின்னாளையும் படித்திடச்சொல்லும்
அடிக்கடிசொல்லிடிற் கரையுமேகல்லும் மைத்

10 உன்னறியகடவுள் அடிக்கன்புகூறும்
உத்தமவான்களையே என்றுஞ்சேரும்
இன்னந்தெரியாவிட்டால் மாயூரம்வாரும்
இசைவேதநாயகன்செய் நீதிநூல்பாரும் மைத்

சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்

முற்றிற்று.
